ATFK :: BPFK :: EMK :: FMK :: GEO :: KTK :: MÉK

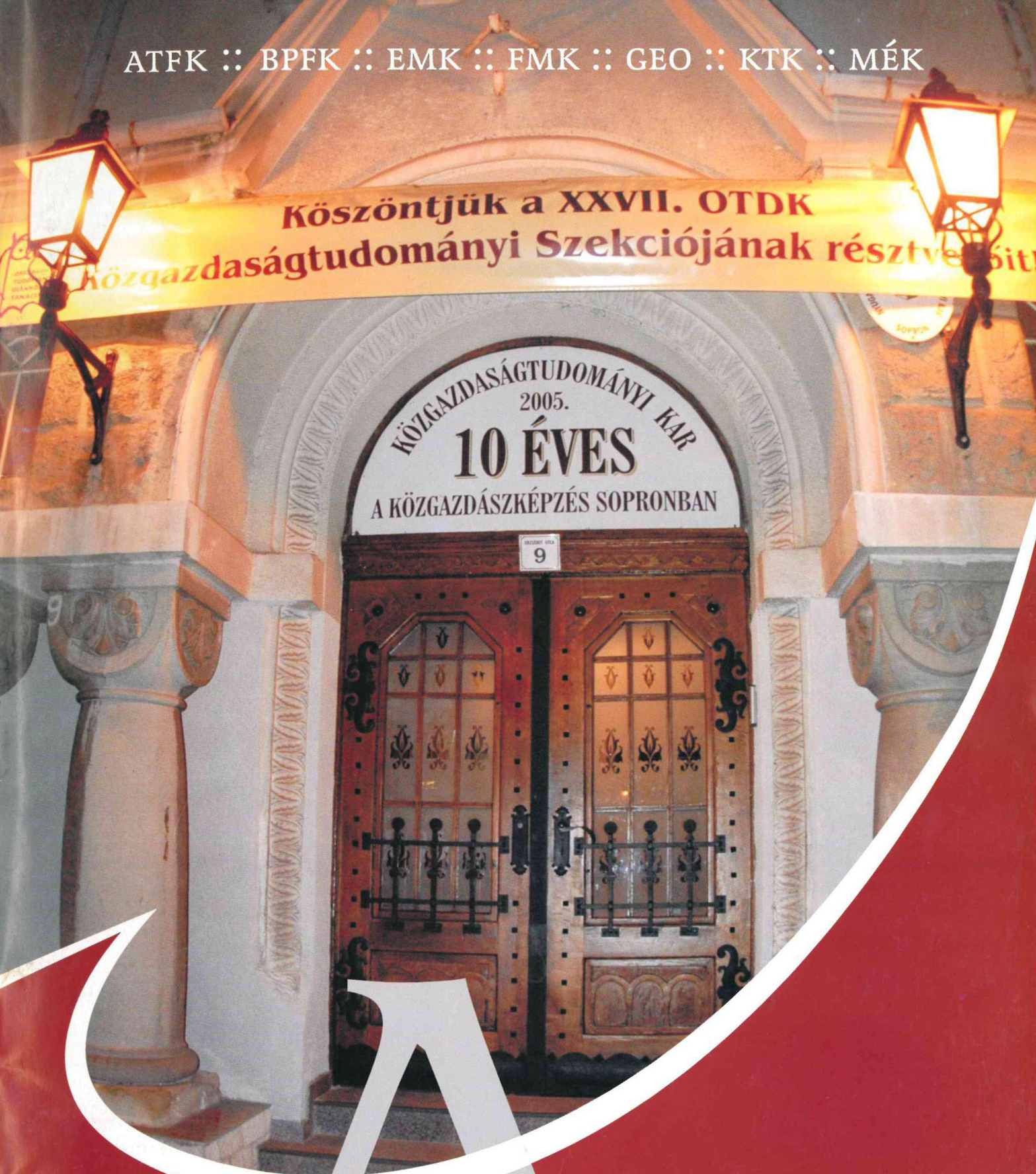

AVIVAT ACADEMIA

A Nyugat-Magyarországi Egyetem lapja

2005 : 3 : május - június

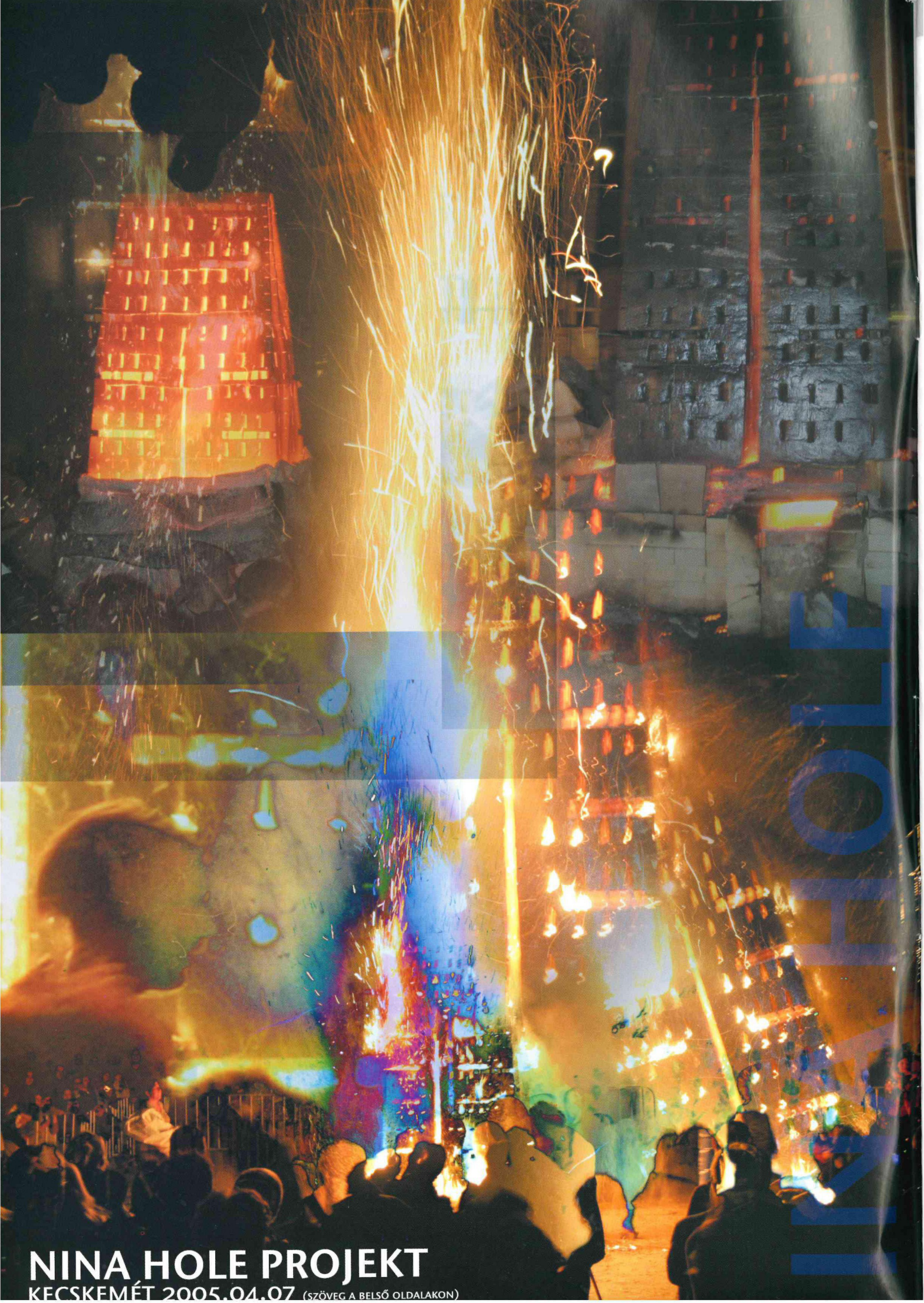

NINA HOLE PROJEKT

KECSKEMÉT 2005.04.07 (SZÖVEG A BELSŐ OLDALAKON)

TARTALOM

2 KÖZGAZDÁSZ HALLGATÓINK JÓL SZEREPELTEK A XXVII. OTDK-ÁN - Prof. Dr. Gidai Erzsébet dékán összefoglalója
3 VALETE!
4 HÁROM MILLIÁRD - PÁLYÁZATI ÚTON - interjú Kovács Tibor pályázati koordinátorral
6 A KUTATÁS NEM LEHET ÖNCÉLÚ - interjú Dr. Bondor Antallal, a Regionális Egyetemi Tudásközpont igazgatójával
7 A NYME KTK DÍJAZOTTJAI AZ OTDK-N
AZ ERDŐ ÉS A FA RÉGÉSZETE ÉS NÉPRAJZA - konferencia az Erdészeti Múzeumban
8 EZER SZÁLLAL KÖTŐDÜNK AZ EGYETEMHEZ - beszélgetés Kállay Balázzsal a Soproni Ipari Park marketing menedzserével
9 KÖRNYEZETVÉDELMI VILÁGNAP
7 FEHÉR DÁNIEL EMLÉKÉREM
AZ ERDŐ - SOLYMOS REZSŐNEK
10 BÁCSTYAI LÁSZLÓ EGYETEMI TANÁR, GEODÉTA, LÍRIKUS - interjú
12 GÉPÉSZ PROFESSZOR AZ ERDŐMÉRNÖKI KARON - Interjú Dr. Horváth Bélával
13 GYŐRI TANÍTÓK CSÁNGÓFÖLDÖN
14 EGY ÉVTIZED A KARI TDK ÉLÉN - interjú Dr. Krász Ádám egyetemi adjunktussal
16 MOSONMAGYARÓVÁRI HALLGATÓK A XXVII. OTDK-N
17 TUDOMÁNYOS DIÁKKÖRI KONFERENCIA ERDÉLYBEN
18 "MUNKÁLVA SZÜNTELEN, KÉZZEL ÉS ÉSSZEL" - OTDK a BPFK-n
19 BPFK HÍREK
20 APÁCZAI NAPOK 2005.
HALLGATÓI NAPOK 2005. ATFK
21 ÉG VELED CUHA-KOLESZ!
GYŐZIKE ÉS A GLOBÁLIS FELMELEGEDÉS - Nyerges Csaba írása
22 BALLAGÁS A MÉK-EN ÉS A BPFK-N
24 RÖVID HÍREK:
FŐTITKÁRI KONFERENCIA SOPRONBAN
FIZIKA ÉVE 2005.
WALTER DEZSŐ A KÖZGAZDÁSZ KLUBBAN
AZ XSTREAM NYME RÁDIÓ MEGKEZDTE A SUGÁRZÁST
AZ IBM A NYME-EN
V. ÉVES MŰVÉSZ BÚCSÚZTATÓ
KINYÍLOTT AZ ARANYKAPU - óvodai névadóünnepség
26 TTT= TAVASZI TANULMÁNYI TÚRA - KTK
27 TANULMÁNYI KIRÁNDULÁS A MAGYAR NEMZETI BANKBAN - KTK
28 CICA A DOMBRÓL - GEODÉZIA GYAKORLAT, SUKORÓ, GEO
29 ERDŐPEDAGÓGIA PROJEKT RAVASZDON - ATFK
30 KITARTÁS! GYERÜNK! - Biciklivel Selmecbánya felé
31 II. HALLGATÓI MŰVÉSZETI NAP
32 MAGYAROK A KÁRPÁT-MEDENCÉBEN - KONFERENCIA ATFK
33 VERSBEN MONDOM EL - VERSMONDÓ VERSENY - ATFK
34 "LÁNGOLÓ SZOBOR" NINA HOLE KECSKEMÉTI PROJEKTJE
35 FMK KARI NAP
36 A FA ÍJAKTÓL MEG NE MENTS, URAM MINKET!
37 KARRIER KEKSZ 9. - KARRIER ONLINE
38 VERSENY ÉLESBEN - MÉK
39 ÓVÁRI GAZDÁSZOK A BAKON
40 KÖNYVAJÁNLÓ
42 "A DIKTATÚRÁK PAPI ÁLDOZATAINAK EMLÉKHELYE" ATFK
43 DERŰRE BORÚ - Topográfia gyakorlat - GEO
44 BÚCSÚZUNK MARTON TIBOR TANÁR ÚRTÓL

OTDK a KTK szervezésében

A 10 éves Közgazdaságtudományi Kar rendezte az Országos Tudományos Diákköri Konferencia Közgazdaságtudományi szekcióját. A címlapon a KTK Erzsébet utcai bejárata látható.

VIVAT ACADEMIA
A Nyugat-Magyarországi Egyetem lapja

Apáczai Csere János Tanítóképző Főiskolai Kar - Győr,
Benedek Elek Pedagógiai Főiskolai Kar - Sopron,
Erdőmérnöki Kar - Sopron,
Faipari Mérnöki Kar - Sopron,
Geoinformatikai Főiskolai Kar - Székesfehérvár,
Közgazdaságtudományi Kar - Sopron,
Mezőgazdaság- és Élelmiszertudományi Kar - Mosonmagyaróvár

III. ÉVFOLYAM, 3. SZÁM
2005. MÁJUS - JÚNIUS

FŐSZERKESZTŐ: Hargitai Gábor, hargitaig@nyme.hu
OLVASÓSZERKESZTŐ: Tóth Mariann mtoth@nyme.hu
A SZERKESZTŐBIZOTTSÁG:
Dr. Albert Levente, lalbert@emk.nyme.hu (EMK)
Balázsik Valéria, be@geo.cslm.hu (GFK)
Dr. Bácsatyai László, bacsaty@emk.nyme.hu (EMK)
Dr. Borbély József, nnika@ktk.nyme.hu (KTK)
Gecseyné dr. Papp Katalin, papp@atif.hu (ATIF)
Hajnal János, janika@fmk.nyme.hu (FMK)
Horváth Attila ahorvath@atif.hu (ATIF)
Horváth Balázs. elnok.fmk.hok@fmk.nyme.hu (FMK)
Lengyel Zita zitalengyel@777westel.hu (EMK)
Németh Viktória vik@netposta.net (FMK)
Ramecz Ádám (KTK)
Mészáros Ágnes (KTK)
Szemerey Tamás tszemerey@fmk.nyme.hu (FMK)
Dr.Tenk Antal tenka@mtk.nyme.hu (MÉK)
Tóth András toth.andras@bepf.hu (BEPF)
Vincze Judit PhD hallgató MÉK (vinczej@mtk.nyme.hu)
ÁLLANDÓ MUNKATÁRSAINK:
Bősze Viktória karrierelemző, karier@nyme.hu
Dr. Fónayné dr. Tihanyvári Éva jogtanácsos, jogasz@nyme.hu
CÍMLAPFOTÓ: Aszódi András fotóművész

A SZERKESZTŐSÉG CÍME:
9400, Sopron, Bajcsy-Zsilinszky út 4.
Tel.:99/518-357; 518-365
e-mail:vivatacademia@nyme.hu

KIADJA: Nyugat-Magyarországi Egyetem
9400, Sopron, Bajcsy-Zsilinszky út 4.
FELELŐS KIADÓ: Prof. Dr. Faragó Sándor rektor
DESIGN: Szarka Judit Gabriella és Szarka Zsófia Adrienn
A tördelés a NyME Kommunikációs Irodájában történt
Levilágítás: PrePress Grafikai Stúdió, Sopron
Felelős vezető: Sziklai Zsolt ügyvezető
Nyomás: Lővér-Print Nyomdaipari Kft., Sopron
Felelős vezető: Priszinger Imre ügyvezető
ISSN 1589-8091
Terjeszti a Nyugat-Magyarországi Egyetem

XXVII. OTDK KÖZGAZDASÁGTUDOMÁNYI SZEKCIÓ - KÖZGAZDÁSZ HALLGATÓINK KIVÁLÓAN SZEREPELTEK!

2005. április 27-29. között a KTK rendezte meg a XXVII. OTDK Közgazdaságtudományi Szekcióját, mely konferencián a hazai tudományos diákkörös hallgatók mellett határontúli egyetemek, főiskolák hallgatói is részt vettek, valamint külön PhD szekció is megrendezésre került.

Emelte a rendezvény színvonalát a nyitó és záróülések ünnepélyessége és méltósága, a nyitóelőadások szakmai igényessége. Dr. Kolber István tárca nélküli miniszter és Dr. Auth Henrik a Magyar Nemzeti Bank alelnöke is megtisztelte jelenlétével a konferenciánkat.

Összesen 61 intézményből (egyetemi és főiskolai karokról) 436 diák 379 dolgozatát mutatták be. Ez volt az eddigi legnagyobb megrendezett szekció. A dolgozatok közül 24-et a határontúli hallgatók mutattak be, mely hallgatók többsége meghívott előadóként szerepelt. Erdélyből, Felvidékről, Kárpátaljáról és Délvidékről jöttek a vendéghallgatók és kísérő tanáraik.

Kitűnő előadásmód, magas szintű szemléltetettség jellemezte az előadásokat.

A bemutatott dolgozatok témaválasztása összességében időszerű, színes, szerteágazó, az egyes diszciplináris részterületek fejlődését jól tükröző volt, közöttük szépszámmal fordult elő önálló kutatáson alapuló munka. A dolgozatok bemutatása során kitűnő szemléltetést, szabad, jó időgazdálkodással jellemezhető szóbeli előadásokat hallgattak a résztvevők. A dolgozatok prezentációját többnyire élénk vita követte.

Az igen széleskörű témákat átfogó munkákat 31 zsűri vitatta meg, ez jelentős szervezői többletmunkát igényelt.

A konferencia ideje alatt egy műhelybeszélgetést is folytattunk a határon túli oktatók és hallgatók részvételével arról, hogyan fejleszthető az intézményi-kari TDK rendszer a magyar nyelvű oktatási intézményekben, hogyan lehetne hatékonyabb együttműködést kialakítani, hogyan lehetne a tanári és hallgatói mobilitást bővíteni.

Kitűnő kezdeményezésnek bizonyult a konferencia keretei közé illeszkedő doktorandusz konferencia, amelynek keretében 6 szekcióban tekintélyes zsűri előtt 54 PhD hallgató számolt be kutatási eredményeiről. A legjobb dolgozatok publikálásra kerülnek.

A Nyugat-Magyarországi Egyetem Közgazdaságtudományi Kara 33 fő hallgatóval szerepelt és összesen 24 díjat hozott el: I. helyezést 4 hallgató ért el, II. és III. helyezésben 5-5 hallgató részesült, valamint 10 hallgatónk kapott különdíjat. Közgazdász hallgatóik kiválóan szerepeltek, gratulálunk!

A XXVII. OTDK Közgazdaságtudományi Szekciójának szervezését 2003 őszén indítottuk el és másféléves intenzív munka előzte meg. Így lehetett elérni, hogy a mintegy 1000 embert mozgató konferencia példás rendezéssel és fegyelemmel zajlott le a két helyszínen, a Liszt Ferenc Kulturális és Konferencia Központban, illetve a Közgazdaságtudományi Kar Campusában. Dicséret illeti a szervezőket. Külön dicséretet érdemel a szervezésben résztvevő mintegy 80 hallgató, akiknek udvariasságát, segítőkészségét és jól szervezett munkáját valamennyi résztvevő elismerő szavakkal illette, s ha belegondolunk, hogy ez több mint 60 intézményt jelent, akkor igencsak szép eredmény!

Az anyagi források összegyűjtésében több mint ötven támogató intézmény segített. Támogatásukkal nagyszámú különdíjat tudtunk kiadni a versenyzők nagy megelégedésére.

Sok látogatót vonzott a Széchenyi téren felállított sátorsor, ahol egyetemünk valamennyi kara bemutatkozott.

A munka mellett szórakozás is színesítette a programot, a Kormorán együttes kiváló koncertje és az immár V. Közgazdász Bál. A szombati szabadnapra is sokan ittmaradtak, számukra a Sopron-környéki kirándulás tette emlékezetessé az ittartózkodást.

Összességében a Kar fáradozását szép siker és eredmény koronázta, ezzel is öregbítve országos hírnevét.

A visszajelzések alapján is a Közgazdaságtudományi Kar igen színvonalas, széleskörű elismerést kiváltó konferenciát szervezett. Külön erénye volt, hogy a tudományos üléseken kívül sok kulturális program is gazdagította a rendezvényt.

Prof. Dr. Gidai Erzsébet
dékán, a Szervező Bizottság elnöke

(A hátsó borítón látható fotók Aszódi András felvételei.)

VALETE!

Azt hiszem, aki tudja, mit jelent ez a szó, nem kell egyebet mondani - búcsúzás! Nagyon nehéz, de minden véget ér egyszer, mint ahogy a diákévek is - sajnos! Mint harmadéves hallgató igazából még nem tudom teljesen befogadni ezt a dolgot, de talán nem is akarom, és úgy gondolom, akik ott vannak, ők sem akarják!

Mikor elsőéves hallgató voltam, elmentem a Firmáim valeta-szakestélyére! Nagyon szép volt, ugyanakkor szomorú! Nem lehet elmondani. Minden esetre aki egy kicsit is komolyabban vette már akkor a hagyományokat és az egész diákéletet, sejthette, mit is jelent ez! Nem akartam, hogy elmenjenek! Ahogy telt az idő, elmentem a következő és a következő szakestre is, s egyre közelebb érzem azt, hogy egyszer nekem is be kell fogadnom ezt az érzést, mert muszáj!

Nem szeretnék erről többet mondani, hiszen még van időm, ami bár nagyon hamar elszáll. Inkább szeretném idézni egy idén valetáló, nekem nagyon kedves ember szavait:

"Fájó, szorongó szívvel állok itt most Önök előtt, mint a Faipari Mérnöki Kar 2000-ben kezdett és idén valétáló hallgatóinak valétaelnöke.

Ez elmúlt évek súlya a vállunkat nyomja, s diákéveink végérvényesen elmúlnak, lassan közeledik az államvizsga, a számadás ideje. Ezek a pillanatok, mikhez ez a négy évfolyam érkezett, talán most a legfájóbbak, és talán majdan visszagondolva a legszebbek lesznek.

2000-ben nem gondoltam volna, hogy ilyen hamar elmúlik, s amire azt mondják, hogy rövid annak ellenére, hogy öt évig tartott, az csak azért van, mert jó.

Tavasszal balekjaink szerveztek nekünk túrát Selmecbányára, megálltam a Leányvár alatt, láttam az ősi várost, az ősi Alma Matert, leültem gondolkodni, s a tetőről olvadó hó öt vízcseppje szép sorjában a karomra hullott. Mintha csak soproni diákéveink tovatűnő öt évét láttam volna. Elfogott az az érzés, amit először akkor éreztem, mikor Firmáink valétáltak. Most is ilyen érzések kavarognak bennem.

El kell válni egy biztonságot nyújtó, kellemes, élményekben gazdag közösségtől, mely mind szakmailag, mind emberileg, mind barátilag oly sokat jelentett és jelent most is nekünk.

Most, mikor búcsúzunk mindettől, a fel-felvillanó emlékek özöne járja át a gondolatainkat, mert az út, amin 2000-ben elindultunk, végéhez ér, s ezt már nem építi senki sem tovább. A kapun, mi az út végén áll, már csak mi léphetünk, s százfajta ösvény vár ránk a kapu túloldalán, melyeken elindulunk, utunk hosszú lesz, s már az évfolyam sem lesz együtt, mert mindenki a saját életének ösvényén halad céljainak megvalósítása felé. Ezek az ösvények azonban ötévente biztosan keresztezik egymást...

Köszönjük neked Sopron, ki mindig is szeretettel fogadtad és befogadtad az ide érkező diákokat, életet adsz egyetemünknek, jó hangulatoddal, kultúráddal, kiskocsmáiddal és borozóiddal színesíted diákéveinket, s életed összefonódott minden selmeci - soproni diák életével, ide szeretünk visszatérni, mert jó volt benned lakni s egyetemre járni..."

Azt hiszem nincs is más, amit még hozzátehetnék ezekhez a szívbemarkoló és őszinte szavakhoz! Vivat Valete!

Végezetül és útravalóul egy vers, s még annyit kívánok minden idén végző diáknak, hogy éljenek nagyon boldog életet, találják meg mindazt, mely bearanyozza majd napjaikat és soha ne felejtsék el, hogy ők is voltak egyszer diákok!

WINKLER ANDRÁS: ALMA MATER

Az idő rohan.
Most érkezett,
Már átsuhant
az évfolyam.

Az Alma Mater
sorsa ez.
Tenger ő,
Melyen átevez
Jelen, s jövő.
Jó szerencsét!

Németh Viktória
fotó: Ganzler Gyula II. KGH

HÁROM MILLIÁRD - PÁLYÁZATI ÚTON

"...egy új, a korábbinál tágabb és mozgalmasabb szemléletmód kialakítására törekszem, s arra, hogy a karok közösen dolgozzanak ki egy-egy nagyobb projektet, mert ez szolgálja leginkább az összegyetemi érdekeket." Kovács Tibor 2004. március 16. óta a Nyugat-Magyarországi Egyetem pályázati koordinátora, 2005-től a Pályázati Iroda vezetője.

Kovács Tibor a Pályázati Iroda vezetője

-Hol dolgozott korábban?

-A GySEV Rt-től kerültem ide, ahol közel 30 évig dolgoztam. Ott a Raabergast Idegenforgalmi Igazgatóságánál számos beosztáson keresztül jutottam az igazgató-helyettesi címig. 1988-tól 2004-ig, távozásomig töltöttem be ezt a feladatkört.

-mivel kezdett a Pályázati Irodában?

-Első feladatom volt, hogy betekintést nyerjek az egyetem életébe, megismerjem közelebbről is a céljait, kapcsolatait és a leghamarabb megtaláljam az iroda optimális működési formáját. Ezért a Corvinus Egyetemen és a Műegyetemen behatóbban tanulmányoztam a hasonló irodák működését.

-Hogyan látta a NyME pályázati tevékenységét?

-Jól éreztem, s a kari vezetőkkel folytatott beszélgetésekből is kitűnt, hogy a Pályázati Iroda és a pályázók közt korábban nem volt mindig szoros kapcsolat. Sokszor spontán módon, koordináció és intézményi irányítás nélkül dolgoztak, ráadásul a szükséges adatok, igazolások és engedélyek beszerzését sem az irodán keresztül bonyolították. Pályázatírói oldaláról nézve ez szakszerűtlen, kényelmetlen és időpazarló eljárás volt.

-Eszerint alapjaiban kellett átalakítani az iroda teljes stratégiáját.

-Világos volt, hogy ez az út nem járható. A pályázati lehetőségekről ma már nem elég, csupán tájékoztatást adunk. Konkrét adminisztratív, gazdasági, jogi, ügyintézési tanácsokkal is segíteni kell az oktatókat, kutatókat, emellett szükséges koordinálni az egyetemi pályázatokat, sőt sok pályázaton az irodának is részt kell vállalnia.

Elsőként 7 pontból álló feladatlistát állítottam össze, ami alapvetően meghatározta az iroda intézményen belüli mozgásterét. Alapvető, hogy ne csak papíron, hanem a gyakorlatban is koordinálhassam e tevékenységet. Kértem a rektor urat, hogy a Pályázati és Kutatásszervezési Iroda kapjon megfelelő hatáskört, hogy a társegyetemek, kamarák, önkormányzatok és szakhatóságok irányában érdemben képviselhesse NyME-et. Hatalmazzon fel arra, hogy koordináljuk, irányítsuk és szervezzük a pályázati rendszert. Kooperációs együttműködést kezdeményezzünk a régió vállalkozásaival az egyetem érdekeinek szem előtt tartásával. Legyen feladatunk a pályáztató szervezetekkel való kapcsolattartás, a lobbyzás; a pályázati-kutatási-kapcsolattartó tevékenységek igényelte kari, intézeti, tanszéki információk rendszeres gyűjtése, az információk összegzésére definiált adatbázisok karbantartása, frissítése. Fogja össze az intézmény egészét érintő pályázatokat, végezze el a végrehajtás adminisztratív menedzselését, nyújtson szakértői segítséget a pályázatok elkészítése során, a szerződéskötés, a projektmenedzsmentben, az átmeneti, illetve kiegészítő források felkutatása és rendelkezésre bocsátása terén, valamint a pályázati jelentési kötelezettség ellátásában.

Összességében új, a korábbinál tágabb és mozgalmasabb szemléletmód kialakítására törekszem, arra, hogy a karok ha kell közösen dolgozzanak ki egy-egy nagyobb projektet, mert ez szolgálja leginkább az összegyetemi érdekeket.

Olyan időszakban kezdtem, amikor jelentős pályázati kiírásokra került sor. Egyből "mélyvízbe" kerültem, de ez inspirált. Az előző munkahelyemen megszokott lendületet fenn tartanunk kell , mert 2007-től olyan léptékű pályázati lehetőségekre számítunk, melyek újabb jelentős pénzforrások megteremtését biztosítják a számunkra. Ebben segítségünkre lesz a most készülő honlapunk, ahol reményeim szerint teljeskörű tájékoztatást tudunk nyújtani. Célunk, hogy a pályázatíróknak csak a szakmai részletekre kelljen koncentrálni, a többit pedig az irodára bízhassák, hogy az aktuális mellékleteket vagy adatlapokat már eleve kitöltve töltsék le a honlapunkról. Ehhez persze nekünk is - mint pályázati irodának - izmosodnunk kell.

-Milyen fogadtatásra talált az egyetemen?

-Erőt ad, hogy érzem a bizalmat az egyetem és a karok vezetése részéről. Új embernek számítok és kezdetben érzékeltem ennek a rám nehezedő súlyát. Ezért szinte megkettőzve álltam a feladatok végrehajtásához, ezzel tartoztam azoknak is, akik megelőlegezték a bizalmat. Nekik ezúton is köszönetet kell mondanom.

-A pályázati sikerességét tekintve a felsőoktatásban hol helyezkedik el a NyME?

-Az elmúlt év sikeresnek mondható, de hogy a többi egyetemhez képest milyen helyet foglal el, nehéz így megmondani. Szerencsés lenne a hasonló nagyságrendekhez mérni. Mindenesetre nincs szégyenkezni valónk. Szinte minden kiírt nagy

A pályázati úton nyert különleges CNC marógép a soproni faipari tanműhelyben

pályázatokon elindultunk. A részvételünk ezekben legalább olyan fontos volt mint a nagyobb egyetemeké. Külső megítélésünkben jelentős szerepet játszott négy fő pályázat, a RET, a kétféle HEFOP és a KKK. Ezek olyan sikerek, részsikerek amelyre felfigyelt az irányító hatóság. Megrepedt egy fal, ami eddig körbebástyázta a "tűzhöz közel álló" nagyokat és kirekesztette a kicsiket. A RET, talán mert a Dunántúlon egyedüli nyerők voltunk, magas szintre emelte a Nyugat-Magyarországi Egyetem ázsióját. A profiszinten összeállított pályázat és a magas színvonalú prezentáció lenullázta azokat, akik természetes és visszatérő nyerőként álltak sorba. Profi munka, s igen jó érzés volt együtt dolgozni ilyen csapatban! Ha így folytatjuk, nemcsak megreped ez a fal, hanem le is omlik.

A felsőoktatás tartalmi és szerkezeti átalakítása elnevezésű HEFOP 3.3 pályázat sikertelensége mások előtt is érthetetlen. A beadott öt pályázatunk közül hármat kiválónak minősített a független értékelő bizottság, a Quality System. Lehet, hogy csekély volt az érdekérvényesítő képességünk, miközben sok pályázatot adtak be. Leginkább a két pedagógiai karunk sikertelensége érintett meg, hiszen ezek kimunkálásában tevőlegesen is részt vettem, s tudom, hogy hibátlan pályázatot adtunk be. Az a legnagyobb gond, hogy e két kar ilyen nagyléptékű pályázat kiírásával 2007-ig sajnos nem számolhat, mivel erre csak 2007-től kezdődően lesz lehetősége. Szerény vigasz, hogy konzorciumi partnerként végül is részt veszünk három egyetem munkájában.

-Mennyi pénzt nyert a Nyugat Magyarországi Egyetem, s mire?

-A nagyobb pályázatok közül EU-s támogatási forrásból 138 millió forintnak megfelelő euró értékű, a részben EU-s és a hazai társfinanszírozásból megvalósult és elnyert támogatásokból 1,5 milliárd forint, a hazai forrásokból pedig 1,7 milliárd forint vissza nem térítendő forrásokhoz jutottunk. Társfinanszírozási keretekből valósul meg a Nyugat-Magyarországi Egyetem komplex infrastruktúra fejlesztése, ami az EU-s keretekre benyújtott pályázataink között az egyik legnagyobb projektünk. Hazai forrásból elnyert kereteink jelentős részét a Regionális Egyetemi Tudásközpot (RET) és a Környezeti Erőforrás-gazdálkodási és Védelmi Kooperációs Kutató Központ (KKK) létrehozása és működtetése jelenti. Mindkét pályázat több évre szóló kutatással foglalkozik.

-Milyen pályázatok vannak kilátásban?

Jelenleg GVOP, PHARE CBC, és KPI pályázatok meghirdetésére került sor. Érdekes, hogy a HEFOP kiírások konkretizálása még hátra van, bár hírlik, hogy milyen irányú kiírások lesznek. Az *Asia Program* keretében több külföldi egyetem bevonásával főpályázóként indiai, holland és kínai pályázat készül jelentős uniós források elnyerésére.

Jelentős a Jedlik Ányos pályázat (korábban NKFP). Itt 11 milliárdos keretet osztanak fel, 30-50 nyertes pályázó között. Nem lenne szerencsés kimaradnunk ebből sem, várhatóan 3-4 pályázatot fogunk benyújtani.

-Említette, hogy a nyertes pályázatok megváltoztatták az egyetem külső megítélését. Ön szerint mivel erősíthető e pozitív kép?

-Egyre inkább megerősödik bennem az érzés, hogy kismértékben használjuk ki egy-egy részsikerünk arculatformáló, imageépítő hatását. Amikor ide kerültem, rossz volt a sajtója az egyetemnek. Az állandó pénzhiány, a tartozások igen rossz fényt vetettek az intézményünkre. Most van itt az ideje, hogy arculatváltással tőkét kovácsoljunk. Középpontba helyezhetjük a Nyugat-Magyarországi Egyetemet, kiemelve a régióban betöltött szerepét, hosszú távra megalapozva magas presztizsét. Mire gondolok? A teljes infrastruktúra fejlesztés keretében (HEFOP 4.1.2) megkezdett felújítással jelentősen emelkedik az intézmény színvonala, az intézményi háttér. A működő RET és a hamarosan elinduló KKK kapcsán szélesedik az egyetem vonzáskörzete, ami új fejezetet nyit az egyetem életében, s ezt image oldalról is kezelni szükséges. "Új tartalomhoz, új forma kell"! Ez kötelező érvényű szabály, s mi rendelkezünk olyan háttérrel, amely ezt képes profi módon kifelé is prezentálni: egységes logókal, névjegyekel, színösszeállításokkal, levélpapírokkal.

Tudomásom szerint az AMI-ban a teljes arculati kézikönyvet kidolgozták. Most lehetőségünk van arra, hogy leköröznünk másokat. Miért ne tennénk?

Hargitai Gábor

A Nyugat-Magyarországi Egyetem címere lehetne.
Az egyetem teljes arculati kézikönyvét diplomamunkájaként dolgozta ki Juhász Márton, az Alkalmazott Művészeti Intézet végzett hallgatója. A szakmai zsűri szerint munkája világszínvonalú.

KUTATÁS NEM LEHET ÖNCÉLÚ

Április 19-én ünnepélyes keretek között nyílt meg az Erdő- és Fahasznosítási Regionális Egyetemi Tudásközpont. Bondor Antal igazgatót a RET céljáról kérdeztem, s arról, hogy mit takar a titokzatos "tudásközpont" elnevezés?

Prof. Emer. Dr. Bondor Antal ny. egyetemi tanár, a RET igazgatója

-Ezen a kérdésen én is gondolkoztam, amikor szóba került, hogy lesz egy Regionális Egyetemi Tudásközpont, mert végtére kutatás eddig is volt és a kutatásnak eddig is voltak műhelyei. Hogy mi a különbség az eddigi kutatóhelyek kutatási feladatai és a RET között? Itt olyan konzorcium jött létre, amelyben nem felsőbb utasításra, hanem önkéntesen és az együttműködés reményében vesznek részt a térség erdővel és fával foglalkozó, meghatározó vállalatai, kft-i, sőt egyéni vállakozói. Kutatási eredmények nélkül nincs korszerű fejlesztés, de az is igaz, hogy fejlesztési igények támasztása nélkül elsorvad a kutatás. Ha pedig nincs kutatás, akkor nem megfelelő az oktatás színvonala sem. Azért fogtak össze a térség erdővel, fával foglalkozó intézményei a kutatással és az oktatással, hogy mindegyik profitáljon belőle. Ez a legnagyobb dolog a RET-ben.

-A TUDÁSKÖZPONT HÁROM RÉSZBŐL ÁLL: ERDŐGAZDÁLKODÁS, FAHASZNOSÍTÁS ÉS TUDÁSTRANSZFER. MIÉRT ÉPPEN E TERÜLETEKKEL FOGLALKOZIK A RET?

-Elgondolkoztató, hogy a legtöbb erdővel rendelkező Finnországban, szintén létrehoztak erdővel kapcsolatban működő tudásközpontot. Ha ott ez jó, akkor egy erdőben szegényebb országban mindenképpen célszerű és szükséges. A társadalom, a média egyre többet foglalkozik az erdővel és megváltozott a társadalom jövőképe is ezzel kapcsolatban. Ma már nem a fatermesztés, a fahasználat a legfontosabb. Előtérbe kerültek az erdő egyéb aspektusai: a közjóléti funkció, a vízminőség megóvása, a gyógyulással, üdüléssel kapcsolatos funkciók. A rohanó világban az erdőtől reméljük a kikapcsolódást, a pihenést. Ráadásul az EU-ba való belépéssel és a mezőgazdasági technológia fejlődésével területek szabadulnak fel, amelyekkel valamit kezdenünk kell. A legcélravezetőbbnek az erdőtelepítés látszik. Fontos szempont, hogy a fa újratermelhető nyersanyag. Energiaszegény világunk keresi a gazdaságos megoldásokat. Az olaj, a szén után ismét a fa felhasználása felé fordultunk. Igaz, nagy viták vannak, hogy a fát szabad-e eltüzelni. Persze, hogy vitatkoznak rajta a szakemberek. Foglalkozni kell tehát az erdővel, azzal, hogy hogyan lehet összeegyeztetni a természetszerűséget, a sokszínűség megóvását a fatermesztéssel. Ha megtermeltük, hogyan lehet esztétikusan, sokféle igényt kielégítően feldolgozni, s egyúttal energiaforrásként felhasználni. Hogyan lehet a kutatási eredményeket átvinni a gyakorlatba? Mindig tiszteltem, de néha a gyakorlatnak "túl nagy az önbizalma". A konzorciumi tagok pontosan tudják, hogy mit akarnak, mert minden vállalat fejleszteni akar. Ha valaki tudja, mit akar, akkor azt is tudja, mi hiányzik, mire kér választ. Fejlesztési igényt tud támasztani és a kutatónak arra kell választ keresnie. A hallgatóimnak mondom, hogy a kutatás folyamata öntörvényű dolog, de sohasem lehet öncélú., Ezért a RET keretében kizárt, hogy öncélú kutatásokat végezzen bárki is, mert ahhoz nem kap semmiféle támogatást. Azért vagyunk együtt, hogy összegyűjtsük a konzorciumi tagok igényeit, tapasztalatait, eredményeit, hogy kutatással próbáljunk választ adni a kérdéseikre, szintetizáljuk a tapasztalatot, a kutatási eredményt. Hozzunk létre olyan technológiát, módszert, eljárást, amivel segíthetünk ezeknek a fejlesztéseknek a végrehajtásában. Ebben látom a tudástranszfer legnagyobb jelentőségét.

-GYAKORLATBAN HOGYAN MŰKÖDIK A TUDÁSKÖZPONT?

-Az egyetem tanszékeire, kutatóira alapozunk. A programok négy-négy altémára tagozódnak. A konzorciumi tagok, aszerint, hogy melyik témában érdekeltek, - akár többen is, - csatlakoznak

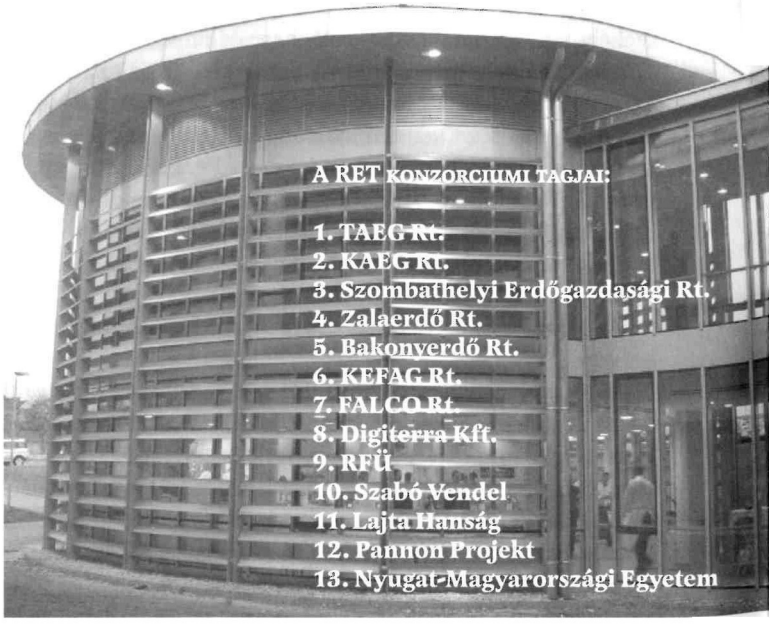

egy témához. Náluk folynak a kísérletek, amelyekben ők is résztvesznek. Érdekeltek abban, hogy a kutatások mielőbb eredményesen záruljanak, ezért a kutatók és a konzorciumi tagoknál levő kapcsolattartók szorosan együttműködnek. A RET koordináló központ: adminisztrációs hátteret biztosít, PR tevékenységet végez, hírt ad az eredményekről.

-Az egyetem hallgatói hogyan kapcsolódhatnak a munkába?

-Céljaink között szerepel, hogy a doktoranduszok, és diplomaterv készítők felvegyék velünk a kapcsolatot. Természetesen mi is keressük őket. Az előbbiek esetében nem öncélú doktori disszertációk készülnek, hanem olyanok, amelyekben megadjuk a megválaszolandó kérdést, gyakorlati problémát, amire gyakorlati megoldást kell keresniük. Ehhez anyagi segítséget is kaphat a RET-től.

-Tehát pályázni lehet.

- Igen, ha a RET céljainak megfelelő témában akar doktori disszertációt készíteni, a RET segítséget nyújt a kísérletek elvégzéséhez, külső területi felvételekhez. Diplomatervek esetében természetesen kisebb horderejű kutatások kivitelezhetőek.

Hargitai Gábor

"AZ ERDŐ ÉS A FA RÉGÉSZETE ÉS NÉPRAJZA"

Kézművesipar - történeti megközelítésben címmel tudományos konferenciát szerveztek a soproni Erdészeti Múzeumban 2005. május 9-10-én.

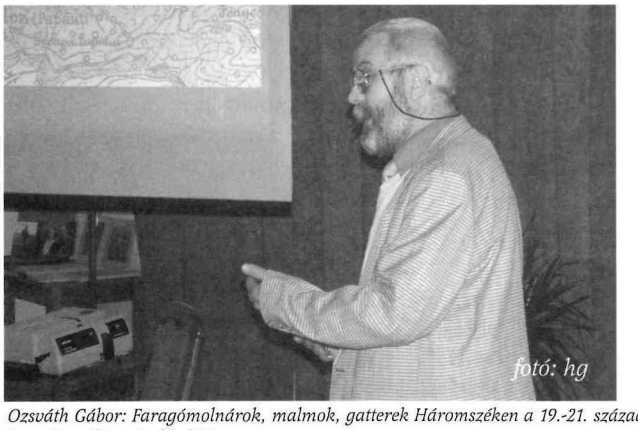

Ozsváth Gábor: Faragómolnárok, malmok, gatterek Háromszéken a 19.-21. században címmel tarott előadást

A konferencia szervezői a Nyugat-Magyarországi Egyetem Erdőmérnöki Kar Erdészeti, Faipari és Földméréstörténeti Gyűjtemény MTA VEAB Iparrégészeti és Archeometriai Munkabizottsága, MTA VEAB Kézművesipar-történeti Munkabizottsága, valamint a Soproni Múzeum Régészeti Gyűjtemény volt. A konferenciát Walter Dezső polgármester nyitotta meg.

hg

A NYME KTK DÍJAZOTTJAI AZ OTDK-N

1. helyezettek:

Tóth Gergely (Közszolgálat) további jutalom: Soproni Önkormányzat könyvjutalma ill. Magyary Zoltán Felsooktatási Közalapítvány pénzjutalma

Szaradics Tamás (Marketing II.) további jutalom: Soproni Önkormányzat könyvjutalma ill. Magyary Zoltán Felsooktatási Közalapítvány pénzjutalma

Papp Zoltán (Tőke- és pénzpiac, vállalatfinanszírozás I.)

2. helyezettek:

Nagy Viktor (Gazdasági informatika) további jutalom: Management Kiadó könyvjutalma

Csanády Nikolett (Kontrolling) további jutalom: Soproni Felsőoktatásért Alapítvány könyvutalványa ill. Management Kiadó könyvjutalma

Szalay Brigitta (Módszertan) további jutalom: Management Kiadó könyvjutalma

Tóth Noémi (Regionális gazdaságtan, régiófejlesztés II.

Molnár Márk Péter (Társadalompolitika, gazdaságpolitika, pénzügypolitika I.) további jutalom: Soproni Felsooktatásért Alapítvány - mobiltelefon ill. Management Kiadó könyvjutalma

3. helyezettek:

Horváth Péter (Ágazati gazdaságtanok - ipar, mezőgazdaság, kereskedelem) további jutalom: Soproni Felsooktatásért Alapítvány könyvutalványa ill. Warner Home Video Hungária Kft. DVD csomagja

Ocsovai László (Integráció, globalizáció, világgazdaság II.)

Kunyik Csaba (Termelésmenedzsment, operációmenedzsment, logisztika)

Kovács Gergely - Marasztó Gábor (Tőke- és pénzpiac, vállalatfinanszírozás I.)

PhD Tagozat

Nagy Viktor

Gazdasági Folyamatok Elmélete és Gyakorlata Doktori Iskola

NYME KTK Dékáni Különdíj

"EZER SZÁLLAL KÖTÖDÜNK AZ EGYETEMHEZ"

Beszélgetés a Soproni Ipari Park marketing menedzserével, Kállay Balázzsal az egyetemhez fűződő szakmai és emberi kapcsolatokról.

Kállay Balázs a SIP konferenciatermében

-Ezer éve, a Drukk nevű felejthető televíziós vetélkedő felejthetetlen soproni egyetemi csapatának voltál tagja. Azóta ismerjük egymást.

-Bajban voltunk, szorított az idő, színdarabot kellett volna írni és begyakorolni, majd a tévében bemutatni, de mi nem értettünk hozzá. Ültünk a sörözőben, kovácsoltuk kérlelhetetlen erejű vaslogikánk eltéphetetlen láncát. Ekkor valakinek eszébe jutott, hogy van két méhecskeruhába öltözött őrült, *(Balázs itt a Méhek produkcióra gondol. - a szerk.)* akik állítólag OKI-sok voltak, tehát értenek a színházhoz. Ez akkoriban teljesen logikus következtetésnek tűnt. Felhívtalak, te lejöttél a sörözőbe, megírtuk a darabot. És persze nyertünk! Még egyszer köszönjük!

-Még egyszer szívesen! Múltkor, az ERFARET-megnyitón mesélted, hogy volt a közelmúltban egy hasonló érdekes találkozásod.

-Február elején, két héttel a megnyitó után nyílt napot tartottunk az Innovációs Központban, hogy az emberek megismerjék, megértsék és megszeressék a céljainkat, eszközeinket, úgy általában a munkánkat. Nagyon sikeres volt a rendezvény, sokan eljöttek, sok előadás hangzott el, és mindenki élményekkel, ajándékokkal gazdagon térhetett haza. Egyszer csak odajött hozzám egy fiatalember és a Központba való beköltözés lehetőségeiről, meg a pályázati rendszerünkről kérdezett. Sétálgattunk az épületben, elmondtam neki, hogy mi sem egyszerűbb: küldök e-mailben egy rövid tájékoztatót és egy nagyon egyszerű Üzleti Terv sémát, melyből -ha kitölti - megtudjuk, a vállalkozása hol áll most, és hová szeretne a két éves támogatási program végén eljutni. Ezt behozza hozzánk, mi továbbítjuk a bíráló bizottságnak, és ha a döntés pozitív, már írhatjuk is alá a szerződést. Az egész két-három hét. Kérdeztem tőle, hogy mivel foglalkozik a cége. Mondta, hogy pénzügyi vállalkozás, bár ő erdész végzettségű. Mosolyogtam és mondtam neki, hogy én pedig fás vagyok, e-szerint egy kicsit mindketten elkalandoztunk eredeti szakmánktól. Ekkor a hátunk mögül egy öblös férfihang szólalt meg "Hát akkor, Jó szerencsét, fiúk! Befér egy bányász is a csapatba?" Pár perc múlva már az egyetemi évekről sztoriztunk, majd innovatívan elmentünk egyet sörözni.

-Említettük már az ERFARET-megnyitót. Ezen kívül milyen szálak kötik össze az Ipari Parkot az Egyetemmel?

-Ezer szállal kötődünk az Egyetemhez. Köztudomású, hogy az Innovációs Központban az irodák harmadát a Nyugat-Magyarországi Egyetem kutató-fejlesztő részlegei bérlik. Reméljük, ezek idevonzanak olyan vállalkozásokat, amelyeknek az egyetemi fejlesztő háttér jelenléte érték. A második harmadát piaci alapon adjuk bérbe; amiből támogatásokat nyújthatunk. S így el is jutottunk a fennmaradó, támogatotti harmadik harmadához, melyet az imént említettem. Ezen kívül több projekt révén is kapcsolatban állunk az Egyetemmel, ilyen például a Sopron Novum. Ebben innovatív ötleteket keresünk a fiatal, tehetséges hallgatók munkái között, s ösztönözzük őket a megvalósításra. Vagy említhetném azt az EU-s munkát, mellyel a virtuális inkubálás módszertana kidolgozásában veszünk részt az Egyetem Informatikai Intézetével és sok külföldi egyetemmel karöltve. És ne felejtsük azt sem, hogy a cég dolgozói személyesen is kötődnek az NYME-hez, hiszen az igazgatónőnk, Kaufman Ilona a KTK Pénzügytan-számvitel Intézetében tanít, pénzügyi vezetőnk, Kissné Lipták Márta, ahogy jómagam is, faipari mérnök. Tehát számunkra az Egyetem nem egy partner a sok közül, hanem a múltunk, a jelenünk és remélhetőleg a jövőnk is, sok-sok emlékkel, szeretettel.

-Úgy tudom, még ha "elkalandoztál" is, szeretnél kicsit visszatérni az Alma-Materhez.

-Igen. Idén szeretném elkezdeni a doktori iskolát, folytatva a tudományos munkát, melyet Pakainé dr. Kováts Judit irányítása alatt már az Egyetemen megkezdtem. Fogyasztói attitűdkutatásokat végzek a faipar PR-oldalról történő támogatásának megalapozásához.

-Tehát a tévés, színházi világ, a Drukk mindent elsöprő sikerei ellenére sem gyakoroltak tartós vonzerőt rád?

-Bár roppant jól szórakoztunk, rengeteget nevettünk, mégis úgy van, ahogy mondod. Színházi, tévés karrierem a siker Csomolungmáján szakadt meg. Azt mondják ilyenkor kell abbahagyni!

Hargitai Gábor

Az Innovációs Monitoring a diplomamunkákban levő innovatív ötletek keresésére és megvalósítására irányul.

JÚNIUS 5: KÖRNYEZET-VÉDELMI VILÁGNAP

U Thant ENSz főtitkár még 1969-ben azzal a felhívással fordult a világ közvéleményéhez, hogy közös fellépéssel segítsenek megmenteni a veszélybe került földi életet. Ezután még három évnek kellett eltelni ahhoz, hogy 1972. június 5-16 között Környezetvédelmi Világkonferenciát hívjanak össze Stockholmba (hazánkat Láng István akadémikus képviselte).

A Világkonferencia Nyilatkozat-ot fogadott el a környezetvédelemmel kapcsolatos irányelvekről, amelyben kimondják: "Az embernek alapvetően joga van a szabadsághoz, egyenlőséghez és a megfelelő életfeltételekhez olyan minőségű környezetben, amely emberhez méltó egészséges életre ad lehetőséget."

A Világkonferencia javasolta az ENSz-nek, hogy június 5-ét nyilvánítsa "Környezetvédelmi Világnap"-nak. Ennek célja, hogy az egyes emberek ráébredjenek egyéni felelősségükre, s arra, hogy mindenkinek magának kell tennie valamit a környezet megóvásáért. Az azóta eltelt több, mint 30 év történései azt mutatják, hogy a kezdeményezés nem volt ok nélkül való, de sajnálattal azt is látni kell, hogy az eredménye (a hatása) nem ad okot az optimizmusra. (Ez a - pesszimista - érzés szülte a "Környezetfélelem" c. versikét)

KÖRNYEZETFÉLELEM

Ó, mily szörnyű társadalom,
Bárhová mész, társad a lom.
Rendetlenség, de még minő
Földön a gyom, az ami nő.

Már szédülök, húzom farom
Erdők helyén csupán farom.
A természet, hamis torzó
Felsóhajtasz: jaj de torz,ó!

Fanyalog a tehetőse,
Egyebet nem tehet ő se.
Környezetét mind rongálja
Konstatálod: rongál, ja!

Mindenkinek szúrja szemét
Mégis egyre több a szemét.
Meddig terhelhető e lég?
Mikor mondja, ebből elég!

Védekeznek, mondják, érted
Egyre rosszabb, ezt Te érted?
Méreg rágja minden sejted
Mily nagy a baj, nem is sejted!

Életünk csupa félelem
Mi egész volt, most fél elem.
Vagy lesz itt egy más világ,
Vagy eljő a másvilág!

T. A.

FEHÉR DÁNIEL EMLÉKÉREM

A Magyar Professzorok Világtanácsa (MPV) közel nyolcszáz, magyar nyelven (is) oktató egyetemi tanár tagot számlál a földkerekség mintegy 30 országából. Célkitűzései között szerepel a Kárpát-medencei Ph.D. hallgatók oktatásának, tudományos munkájának koordinálása, az egyetemi tanárok interdiszciplináris kapcsolatainak fejlesztése és Kárpát-medencei tudományos rendezvények szervezése környezetvédelmi, anyanyelv ápolási és agrárkutatási szakterületeken. Célkitűzéseinek megvalósításában szorosan együttműködik a Magyar Tudományos Akadémia Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Tudományos Testületével és az európai, kanadai egyetemeken oktató tagjaival, így a Nyugat-Magyarországi Egyetem oktatóival is.

A Magyar Professzorok Világtanácsa az "Egészség Világnapja" alkalmából első ízben rendezett Egészségügyi Konferenciát Budapesten 2005. április 8-9-én. A megnyitón Prof. Dr. Kecskés Mihály, a MPV elnöke, aki Egyetemünk kutatójaként aspiránsként dolgozott Fehér Dániel tanszékén, emlékérem kitüntetéseket adott át a MPV vezetőségében aktív szerepet játszó és az egészségügy hazai és nemzetközi területén elismert egyetemi tanároknak. Fehér Dániel (1890-1955) a soproni Erdőmérnöki Főiskola egyetemi tanára volt, és elsősorban talajtani mikrobiológiai kutatásai miatt tett nemzetközi elismerésre szert. Fiatal kutatóként általános botanikai kutatásaiban együtt munkálkodott Mágócsy Dietz Sándor (Műszaki Egyetem, Budapest) egyetemi tanárral, aki a Magyar Gyógyszerkönyv 3. kiadása Szerkesztőbizottságának és a Magyar Gyógyszerésztudományi Társaságának volt elnöke.

Prof. Dr. Lipták József (Semmelweis Egyetem, Budapest), a MPV ügyvezető titkára a konferencia szervezéséért és nemzetközileg elismert tevékenységéért Fehér Dániel emlékérem kitüntetésben részesült. Dr. Lipták József egyetemi tanár az Erdészeti-műszaki és Környezettechnikai Intézetben vendég professzorként az "Egészségvédelem" tantárgyat oktatja az Erdőmérnöki Kar hallgatóinak.

.A kitüntetéshez gratulálunk és további sikeres együttműködést kívánunk.

Prof.Dr. Horváth Béla

AZ ERDŐ

Solymos Rezsőnek

Az erdő, melyben fészket
bélelt egykor a csend,
a megtévedt világ
viharában fuldokolva
már a létéért eseng!

Féli az emberi szót,
a fűrészek sikító zaját,
a maró esőt, ami
az évgyűrűkbe vág,
s megfáradt kézzel bontogatja
intő jelként a gyászruhát.

Lombjai árnyat borítva
óvják a kiérlelt rendet,
mit élni akarása teremtett,
a dudva burjánzó fojtásában
nem nő sudárrá a termet.

Ahány fajta fa, amiből
eggyé zárva összeáll,
őriz mindent, amit csak
benne rejtett el a táj,
s az éj végtelen neszében
árasztja létének különös illatát.

Benne kap erőre az ébredő élet,
ha elűzi a telet a tavasz,
s a koronák holtnak hitt ágain
milliónyi büszke rügy fakad.

Általa lesz fenséges a téli táj
amikor magára ölti
a zúzmarából szőtt ruhát,
s keblére öleli,
mint törzs a koronát:
az ébredő nap csikorgó fagyát.

Mint gyermeki hitre álom ha száll,
hű emberi szívről merengnek a fák,
s az álmodó hajnali harmat
lelkükre fonja lágy haját.

s az erdei utak halk neszében
- áll az erdész s ránk vigyáz!

Prof. Dr. Szűcs István
(Gödöllő, SZIE)

BEKÖSZÖNTŐ

Új rovattal gazdagodik az egyetemi lap, a Vivat Academia szerkesztő bizottsága cikksorozatot indít "Oktatóink másik arca" címmel. Szándékaink szerint az így létrejövő arcképcsarnok írásaiban kevesebb teret biztosítunk a szaktudományos teljesítmény áttekintésének, azt kívánjuk bemutatni, amit maguk az oktatók tartanak fontosnak és érdekesnek eddigi életükből, bár az elsősorban nem oktatói-, tudósi elhivatottságukból fakadt. Keressük a metszéspontokat a katedra embere és a teljes ember között, várjuk a válaszokat a kérdésekre, amelyek méltán felmerülhetnek az olvasókban. Érdekel, hogy mire tudtak, mire tudnak időt szakítani felelős oktató-, nevelő-, kutató munkájuk mellett, tudva, hogy idő semmire sincs, időt mindenre szakítani kell. Szeretnénk megismerni életük emberi dimenzióit, ösztön- és képzeletvilágaik emberi és szellemi gyökereit. Az írásokból megtudhatnánk, hogy különböző életszakaszaikat milyen értékek tündöklése és bukása kísérte, és ha néha kitekintettek a hihetőből, önmagukkal azonosak tudtak-e maradni? Az sem baj, ha kiderül, hogy életük egy része kényszerek között szorongással telt el, főként, ha máig megőrizték a "mégis" reményét. Szívesen megismernénk belső alakulásrendjük fontosabb tematikai, tartalmi mozzanatait, legbensőbb szövetségeseiket, életük jelentős szellemi hídteremtőit. Kíváncsiak vagyunk, hogyan emlékeznek elődeikre, akiknek nemcsak tudományterületük alapvetését és fejlődését köszönhetik, hanem jellemük, szemléletük alakulását is. Jó volna tudni, hogy milyen a valóságszemléletük, hogy mi szolgált életükben gondolati, formai kötőszövetként, hogy mit gondolnak a barátságról, a hagyományokról, a kisebb és nagyobb közösségekről.

Sejtve, hogy voltak és vannak álmaik, megismerhetnénk, hogy mi a véleményük a közelségről és a sejtelmes távlatosságról, hogy milyen mértékben van jelen életükben a sport, a szépség, az érzelmi elevenség, hogy miről beszélnek amikor az időtlennel társalognak, hogy hallják-e még a napsugarak zúgását? De legalább ennyire fontos lenne megismerni azt is, hogy miről hallgatnak, amikor okosan hallgatnak.

Új rovatot indít a szerkesztőség melynek szereplői az oktatók, nyertesei az olvasók, főként a hallgatók lehetnek. Reméljük, hogy minden arckép túlmutat majd az adott személyen, és a pályarajzok az értelem és a lélek hídjait képezik tanárok és tanítványok között. Segítenek abban, hogy hallgatóink látva lássák a lényeget, megmutatják hogyan szőjék a fontos dolgok okos hálóját, és arra is megtanítják őket, hogy ne csak maguknak halásszanak vele. Mert valljuk, hogy hallgatóink a legfontosabbak szakmai életünkben, ők az igazi hungaricumok, őket kell hozzásegítenünk ahhoz, hogy ne veszítsék el a szent kíváncsiságot, képesek legyenek hűen őrizni a múltat, bölcsen vigyázni a jelent, és reményekkel teljesen, felkészülten várni a jövőt.

Reméljük, hogy kezdeményezésünk kedvező fogadtatásra lel és eléri a célját. Az új rovat így részévé válhat a Nyugat-Magyarországi Egyetem nagy hagyományokra visszatekintő, jövőbe sugárzó szellemiségének.

Albert Levente

BÁCSATYAI LÁSZLO EGYETEMI TANÁR, GEODÉTA, LÍRIKUS

Bácsatyai professzor lírikus, költő. Kisgyermek kora óta ír verseket, de a zsengéit tartalmazó papírokat kezdetben széttépte, vagy elrejtette, csupán apró, magán titkoknak tartotta őket.

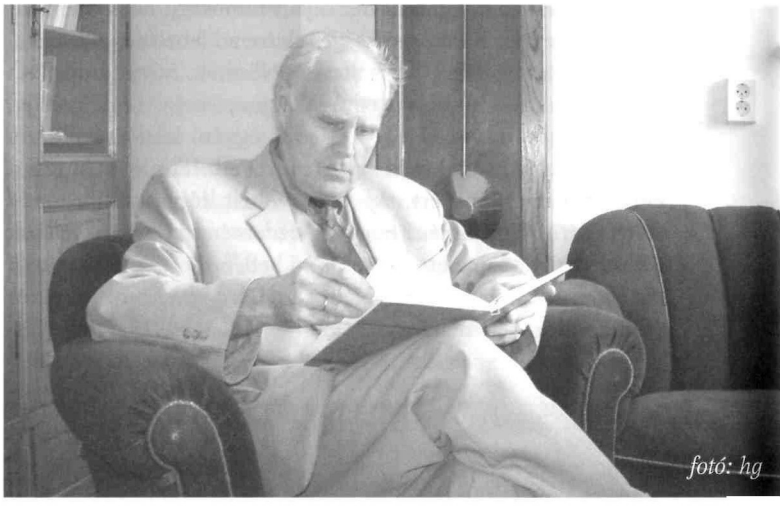

Prof. Dr. Bácsatyai László

Dr. Bácsatyai László tanszékvezető egyetemi tanár, okleveles földmérőmérnök, oktatóként fő feladatának a geodézia és fotogrammetria erdészeti célú elméleti és gyakorlati oktatásának korszerűsítését tekinti. Kutatási tevékenységében kiemelt fontosságúnak tartja a korszerű földi, légi-fotogrammetria és távérzékelési eljárások, a GPS, az automata mérőállomások, a nagy felbontású optikai és digitális felvételek erdészeti és környezetvédelmi célú alkalmazását. Aktív szakmai közéleti tevékenységet folytat, rendszeresen publikál, kutatási eredményeivel, szakkönyveivel méltán öregbíti a magyar geodézia és távérzékelés hírét és tekintélyét. A Magyar Köztársaság földművelésügyi és vidékfejlesztési minisztere 2004-ben, március 15-e alkalmából a földmérés, földügy és térképészet terén kifejtett kiemelkedő tevékenységét Fasching Antal díj adományozásával ismerte el. Méltó főhajtás volt ez a kitüntetés a professzor több évtizedes kutatói, oktatói és nevelői tevékenysége előtt. Adósságot törlesztünk, amikor a Vivat Academia hasábjain is megemlékezünk e díjról.

Bácsatyai professzor lírikus, költő. Kisgyermek kora óta ír verseket, de a zsengéit tartalmazó papírokat kezdetben széttépte, vagy elrejtette, csupán apró, magán titkoknak tartotta őket. A budapesti Eötvös József gimnázium szavalóversenyein sem a saját verseivel vett részt, Vörösmarty és Eötvös József verseket szavalt. Kedvenc költői József Attila, Babits Mihály, Dsida Jenő. Csak 1985-ben, édesanyja halála után tudta meg, hogy családi hagyományt folytat: édesanyja is verselt.

A professzor saját versei nyilvánosságát csak egyetemista

korában vállalta fel:

Ott jöttem rá, hol imbolygó utcasarkok
árnya suhant át a félhomályon,
hol belém dübörgött a csend s agyamból
eddig nem sejtett nesz-zörej szivárgott,
ott jöttem rá: nyüszítő piócaként
tapad rám az igazság, hogy
túl kínzó kínon, dühön és delejes vágyon
drága lényed magamban újra és újra
és mindig elölről és mindig utoljára
majd megint elölről megtalálom
és létezésed egyszer- s mindenkorra
s örökkön-örökké megbocsátom.

Bácsatyai professzor akkor ír verseket, ha szomorú. A boldogságot családi, baráti körben, vagy egyedül éli meg. A versírással kapcsolatosan nem jelölt meg sem okot, sem célt, csak azt, hogy talán sikerélményre vágyik és ha úgy érzi, jó a verse, az örömmel tölti el. Örül, de örömével be is zárul a kör, megszűnik a versírás kényszere, elhallgatnak a múzsák. A versírás talán türelmetlen alkotás-vágyával magyarázható. Verseit sokáig javítgatja, formailag ellenőrzi:

Torzan fájó vágyak hónapja
kifelé inal már a nyár
lassan, bénán tekereg az ősz
a test megújulásra vár
Vénasszonyok nyarán születtem
s ilyenkor újra újulok
a görbült időben nem érzem
hogy mit súgnak a tegnapok...

Bácsatyai professzor a szakestélyek állandó meghívottja és résztvevője. 1979-től dolgozik az egyetemen, a Földméréstani, később Földmérési és Távérzékelési Tanszék vezető docenseként, majd 1995-től egyetemi tanárként. Az 1979-ben harmadéves erdőmérnök hallgatók keresztelték meg, majd avatták firmává. "Érdemes művész" aliasát keresztapjától, Hajdú Tibor, a. Dagattól kapta. Hallgatóival mindég jó kapcsolata volt, ma is név szerint emlékszik egykori tanítványaira. Különös szeretettel gondol a "182. erdőszeti tanév" firmáira, a Vaski László-féle évfolyamra, amelyik 1991. február 15-én Tanszéki Korsót és díszoklevelet adományozott az általa vezetett tanszéknek. A díszkorsónak hét füle van, annyi, ahányan dolgoztak akkor a Földméréstani Tanszéken. A hallgatók elvárták, hogy a szakestélyen minden tanszéki oktató egyszerre igyon a korsóból. A díszoklevél szövegét akkor még tustollal, pausz papírra írták és abban az áll, hogy " firmai mivóttunktó fölbuzdulván de facto kijelentyük" , hogy a megtisztelő " A TANSZÉK" nevet adományozzák a Földméréstani Tanszéknek. Páratlan, irigylésre méltó megtiszteltetés. Nem meglepő, hogy tanárukat szeretik a hallgatók, az alábbi versrészletből is a fiatalság, a hallgatók őszinte szeretete árad:

...Ti galambokként ültök körben
lányok, fiúk, fiatalok, szépek
magatokhoz ölelitek
a világmindenséget

Két órára összenőttünk, öreg fa s az újulat
két órára egymásba simultunk
Mikka-Makka, HRk, s a többiek,
ti voltatok a jövőnk és én a múltunk

Diákjai és munkatársai először a néhány éve újraindított, "Lila Zongora" c. irodalmi igényű diáklapban olvashatták a verseit. (A "Lila Zongora", a soproni egyetemisták két világháború közötti népszerű irodalmi újságja volt, újraélesztésének ötlete Szemerey Tamás adjunktustól származik). Öröm számomra, hogy egy szakestélyen felhívtam Bácsatyai professzor figyelmét erre az újságra, sikerült rávennem a közlésre, majd az újság első számának szerkesztésében és megjelenésében is segédkezhettem. Versei kedvező fogadtatásra leltek és nagy visszhangot kaptak a 2004. február 25-én a BW PANNÓNIA M. HOTEL-ben tartott, "Verselő professzorok" elnevezésű egyetemi rendezvényen is.

...S álmodni kell, ha a nappal nem
hoz rád gyönyört,
félbetörni a kést, mely beléd szúrt,
ijesztett, meggyötört,
s kedvvel nézni, hogy ez éjszakán
zsarátnokként hullnak a leplek egymás után.

A professzor opera rajongó, színház szerető ember. Nosztalgiával gondol a gyermekkorára, arra az időre, amikor édesapja csak két bérletet tudott vásárolni az Erkel Színházba, de négy gyereke közül sorra-rendre egyet mindég magával vitt, hogy megismertesse és megszerettesse velük a színházat. Az operában hallott melódiák máig a fülében csengenek. Élénken emlékezik Sinkovits Imrére és feleségére, Gombos Katalinra, akik a Jókai Színházban "A kőszívű ember fiai" c. gyerekelőadáson felejthetetlen alakításukkal örökre a színház rabjává tették. Ma is gyakran jár előadásokra, annál is inkább, mert fia - egyebek mellett - színész, az Egri Színház Stúdióját végezte, majd Tatabányán és Budapesten játszott, ill. játszik. Jelenleg a Trambulin Színház tagja. Apai büszkeséggel követi fia szerepléseit.

Életében folyamatosan jelen volt és fontos szerepet játszott a sport. Gyerekkorában kosárlabdázott, úszott, ma is heti rendszerességgel jár uszodába. Élénken emlékezik 1953. november 25-ére, a londoni 6:3-ra, amit még néprádiót hallgatva izgult végig. Egy osztálytársa vette rá erős ráhatással, hogy Kinizsi szurkoló legyen, ma is Fradi drukker. Az osztálytárs ugyanis nagyon erős fiú volt és mindenkit megvert, aki nem a Kinizsinek szurkolt: úgy látszik, nincs új a Nap alatt. Mára már elpártolt a focitól, de szereti a kézi- és a kosárlabdát.

A líra akkor született: amikor az ember meglátta a világot, benne önmagát, elcsodálkozott és érzéseinek hangot akart adni. Bácsatyai professzor akkor ír verseket, ha bánatos. Édesanyja halála mélyen megrázta:

Láthatom-e még Őt, ha meghalok?
Simít-e még végig arcomon a keze?
Válaszol-e majd, ha megkérdezem,
Nem volt-e még belőlem elege?

Vajon milyenek lennének két bánatos időszak között írt sorai, az öröm-versek? Talán a közeljövőben azt is megtudhatjuk.

Albert Levente

GÉPÉSZ PROFESSZOR AZ ERDŐMÉRNÖKI KARON

Beszélgetés Dr. Horváth Béla intézetigazgató egyetemi tanárral

A napilapokból, a Vivat Academia ez évi 2. számából, s nem utolsó sorban személyesen is értesülhettünk arról, hogy Prof. Dr. Horváth Béla gépész professzor, egyetemi tanár, a mezőgazdasági tudomány kandidátusa, az Erdőmérnöki Kar Erdészeti-műszaki és Környezettechnikai Intézetének igazgatója a "Magyar Köztársasági Érdemrend Tisztikeresztje" kitüntetésben részesült. A személyes örömön túl ez elismerés Karunknak, s ezen keresztül Egyetemünknek is szól. Most a kitüntetés apropója kapcsán kerestem fel példás rendben tartott tanszékvezetői szobájában, a "B" épület II. emeletén.

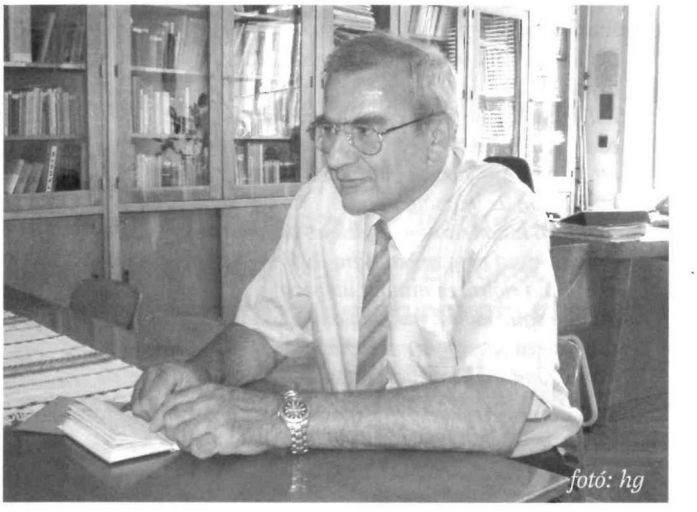

Dr. Horváth Béla

-Szeretettel gratulálok a kitüntetéshez. Egy több évtizeden át tartó aktív pályafutás fontos állomása ez, azt nem mondhatom, hogy megkoronázása, mert ilyet a pályafutás vége felé szoktak mondani. Milyen érzésekkel vetted át a kitüntetést? Mit jelent ez neked, az Intézetednek?

-Köszönöm a gratulációt. Természetesen nagy meghatottsággal vettem át a köztársasági elnök úr által adományozott kitüntetést, amelyet nem csak saját eddigi munkásságom elismerésének tekintek, hanem mindazon kollektívák, közösségek tevékenységének elismeréseként is, amelyeknek az elmúlt három évtizedben tagja, illetve vezetője lehettem.

-Aki belép a szobádba, mindjárt leülteted, abbahagyod, amit éppen csináltál, s ha tudsz, azonnal segítesz neki. Hogy lehet ezt erővel, odafigyeléssel bírni?

-Igyekszem mindent megtenni annak érdekében, hogy amit elvállaltam, azt eredményesen teljesítsem. Eddig talán ez sikerült, és ha Ti, a külvilág is így látja, annak külön örülök. Hogy ezt tehettem, tehetem, azt magyarázza, hogy sosem dolgoztam egyedül, szerencsémre mindig állt mellettem, mögöttem egy csapat, melynek tagjaira nyugodtan számíthattam, melynek a kezdetekben tagjaként - Káldy professzor irányításával - később vezetőjeként tevékenykedhettem. Mindezen túl biztosítja ezt családi hátterem, feleségem a házi munkáktól majdnem teljes egészében mentesít, valamint a ma már két felnőtt lányom, akik az elmúlt években úgy éltek és tanultak, hogy szinte semmi gondot nem okoztak számomra.

-A családod említed, szólnál róla egy kicsit bővebben?

-Természetesen örömmel, hiszen nagyon büszke vagyok rájuk. Feleségem citológus a soproni Erzsébet Kórházban, és mint említettem, sok mindenben segítségemre van. Patrícia lányom ma már végzett orvos, a budapesti Semmelweis Egyetem testnevelési karán dolgozik, PhD doktoranduszként. Emellett aktívan sportol, a magyar női élmezőnyben játszó Dominó BHSE kapusa és tagja a magyar női vízilabda válogatott keretnek. A válogatott csapat egyik kapusaként már számos világversenyen vett részt - tagja volt például a 2002-ben Világkupa győztes magyar válogatottnak - és ott lehet az idei nyári vízilabda világbajnokságon is, Montreálban. Másik lányom Adrienn szintén egyetemet végzett, okleveles műszaki menedzser, és szintén élsportoló, jelenleg a Diósgyőr NB1 A-s kosárlabda csapatát erősíti.

-Dékánhelyettes "korodban", de a képzés folyamán végig jelentős szerepet játszottál a Csíkszeredán indított határon túli képzés megalapításában, eredményes működtetésében. Mi késztetett erre, s hogyan hatott ez pályafutásodra, vagy akár későbbi személyes életedre?

-A csíkszeredai képzésünk 1993-ban indult, és büszke vagyok arra, hogy ennek kezdetektől részese, egyik vezetője lehettem. 1993 tavaszán - akkor dékánhelyettes voltam - kerestek meg bennünket a csíkszeredai Pro Agricultura Hungariae Universitas Alapítvány vezetői azzal a kéréssel, hogy távoktatásos formában indítsunk erdőmérnök-képzést a székelyföldi magyar fiatalok számára. Az akkori dékánnal, Dr. Kosztka Miklóssal úgy gondoltuk, hogy az erdélyi magyarságért akkor tehetünk valamit, ha ezt a képzést fölvállaljuk. Így is tettünk, és már az első tárgyalás végén aláírtuk azt az együttműködési megállapodást, melynek eredményeképpen még abban az évben, 1993 őszén elindult a képzés az erdőmérnöki szakon. Azóta rajtuk kívül egy erdővédelmi szakmérnöki évfolyam, két környezetmérnöki évfolyam és két vadgazda mérnöki évfolyam végzett. Az utolsó vadgazda mérnöki évfolyam idén végez. A képzés sajnos megszűnik, feladatát ugyanis átveszi az időközben létrejött Erdélyi Magyar Egyetem. Mindennek eredményeképpen több, mint 150 erdélyi fiatal kapott, illetve kap soproni diplomát. Számomra ez a külhoni képzés nagy kihívást jelentett, és örömmel tölt el, hogy - élvezve a Kar gyakorlatilag egészének támogatását - eredményesen teljesítettük. A képzés során számos alkalommal jártam Csíkszeredában - a kezdeti időkben még elég zord viszonyok között - megismerkedtem sok-sok jóérzésű ott élő magyarral, és nem eggyel közülük életre szóló barátságot kötöttem. Ma is több irányú, folyamatosan érvényes meghívásom van hozzájuk, és szinte úgy megyek oda, mintha haza mennék.

-Az egyetemi munkádon túl szerteágazó szakmai közéleti tevékenység is tarkítja pályafutásodat. Mik ezek a tevékenységek? Tudsz fontossági sorrendet felállítani ezek között?

-Valóban, részt veszek számos szakmai és közéleti fórum munkájában, köztük fontossági sorrendet felállítani nem könnyű, talán nem is lehet, mindegyiket vállaltam és teszem legjobb tudásom szerint, de természetesen egyik-másik tevékenységi terület azért közelebb áll hozzám. Mindenekelőtt büszke vagyok arra,

hogy 1993. óta folyamatosan tagja vagyok az MTA Agrár-műszaki Bizottsága 20 fős választott testületének, ahol az agrár-gépészek között egyedül képviselem az erdészeti gépesítés területét. Nem kis szakmai elismerésnek tekintem, hogy 1994-től folyamatosan elnöke vagyok a Gépipari Tudományos Egyesület Soproni Szervezetének, 1998. óta pedig az Országos Erdészeti Egyesület Gépesítési Szakosztályának is. Említem még az Agrár Intézményközi Tankönyvkiadási Szakértői Bizottságban megalakulása, 1992. óta viselt tisztemet, mely némiképpen hozzájárult ahhoz, hogy ebben az időszakban számos erdészeti tankönyv megjelenhetett. Elismerés továbbá számomra, hogy tagja lehetek egy gépész területen megjelenő szaklap, a Gépgyártás c. folyóirat Szerkesztőbizottságának.

-Egyetemünk és a lassan bizony már egy évszázada otthont adó város kapcsolata meghatározó Sopron életében. Mint Sopron város képviselő testületének tagja, mit tudsz tenni a kapcsolatok életben tartásáért, jobbá tételéért? A várost képviseled az Egyetemen, vagy az Egyetemet a városnál?

-A 2002. évi helyi önkormányzati választások időszakában - elsősorban régi barátom, Walter Dezső, aki ma Sopron polgármestere, kérésének engedve - vállaltam a jelölést, majd lakókörzetemben megnyertem a választást, és lettem tagja Sopron Megyei Jogú Város képviselőtestületének. Az újként felálló testület megválasztott továbbá az Oktatási-, Sport- és Ifjúsági Bizottság elnökének is, így azóta a városi közéletben is aktívan részt veszek. A város képviselő testületének tagjaként igyekszem mindent megtenni az egyetem és a város kapcsolatainak jobbításáért, fejlesztéséért. Eddig, úgy érzem, inkább arra volt szükség, hogy az Egyetemet képviseljem a városnál, amit - élvezve több képviselőtársam és nem utolsósorban a polgármester támogatását - talán szerénység nélkül mondhatom, eredményesen tettem.

-Az oktató-hallgató kapcsolat országos szinten is kiemelkedő Egyetemünkön. Mintha a kreditrendszer bevezetése módosított volna ezen valamit. Előreláthatóan a bolognai folyamat diktálta többszintes képzés sem marad hatástalan ezekre a kapcsolatokra. Mi erről a véleményed?

-A kreditrendszerű, valamint a többszintes képzés bevezetésének kezdeti nehézségeit közvetlenül tapasztalom, hiszen nagyjából ezek indulásától látom el a Környezetmérnöki Szak szakvezetői teendőit. Együttműködve a társkarokkal, az Erdőmérnöki Karon belül irányításommal készült a környezetmérnöki BSc szak szakalapítási és szakindítási pályázata, melyeket az illetékes felsőbb szervek elfogadtak, így a 2005. év őszétől ezen a szakon már az új rendszerben indul a képzés. Jelenleg dolgozunk a környezetmérnöki MSc szak szakalapítási és szakindítási kérelmén. Mindezek az eddig megszokott képzés formáját, esetenként a tartalmát is megváltoztatják, az emberi kapcsolatokra, az oktató-hallgató viszonyra, a diákhagyományokra azonban - megítélésem szerint - hosszú távú hatásuk nem lesz. Remélem, hogy a képzési keretek változása mellett is a soproni diákélet az ősi hagyományokat követve folyik majd.

Bácsatyai László

GYŐRI TANÍTÓK CSÁNGÓFÖLDÖN

Az ATFK vendégül látta Böjthe Csaba ferences szerzetest és megállapodás született diákjaink nyári kiutazását illetően.

Böjthe Csaba ferences szerzetes az ATFK-n

A moldvai magyarok, (csángók) két nagy tömbben: északon Szucsava és Románvásár, délen Bákó környékén és a Tatros illetve a Szeret partján élnek. Böjthe Csaba ferences szerzetes a Bákó környéki falvakat képviselve járt Győrben, az Apáczai Csere János Tanítóképző Főiskolai Karon. A városban rendezett esemény mellett intézményünk is vendégül látta Csaba testvért és megállapodás született diákjaink nyári kiutazását illetően. Baróthy Zoltánt, a gyakorlati képzésért felelős főigazgatóhelyettest kérdeztem az eseményről és a most létrejött kölcsönös együttműködésről.

Baróthy Zoltán: -Az említett Bákó környéki magyarlakta kistelepülésekben kevés a magyar anyanyelvet és kultúrát oktató pedagógus, így az ott felnövő gyermekek egyre inkább elfelejtik az anyaország szokásait, nyelvét. Böjthe atya és az intézmény olyan közös megoldást talált, melynek révén a győri Apáczai Kar hallgatói július 2. és augusztus 7. között hetente látogathatnak Csángóföldre. A hatvan diák három fős csoportokban látogathatnak a környező kisebb falvakba, ahol a magyar kultúra és nyelv terjesztése a fő cél, a játék és a mese eszközeivel. Hetente 12 hallgatónk indul útnak, főként tanító szakosok, de van köztük szociálpedagógus és művelődésszervező is. Többségében másod és harmadéves hallgatók jelentkezését vártuk, hiszen kellő tapasztalattal és tudással rendelkeznek a tanítás terén és a kint szerzett tapasztalataikat jövőre, záróévük gyakorlatain is kamatoztatni tudják.

A nyári kiutazásról és az ott szerzett tapasztalatokról következő lapszámban olvashatnak.

Horváth Attila
NYME-ATFK

EGY ÉVTIZED A KARI TDK ÉLÉN

Dr. Krász Ádám egyetemi adjunktus 1964-ben végzett az akkori Agrártudományi Főiskolán, Mosonmagyaróváron. 2005. március 15-e alkalmából a földművelési és vidékfejlesztési miniszter "Ujhelyi Imre-díj" kitüntetésben részesítette. A VIVAT ACADEMIA nevében ebből az alkalomból eddigi munkájáról és jövőbeni terveiről kérdeztem.

Dr. Krász Ádám

-Nyolcévnyi kutatói tevékenység után választottad az egyetemi katedrát.

-Pulay professzor hívásának eleget téve kerültem a Mosonmagyaróvári Kar Tejgazdaságtani és Mikrobiológiai Tanszékére. Bár a MTKI nagyszerű, kreatív közösségében nagyon jól éreztem magam és elégedettek voltak a munkámmal is, Pulay professzor hívását "nem mertem" visszautasítani. A Tanszéken az első években részese lehettem a tejgazdasági szakirányú képzés és a tejipari szakmérnökképzés kialakításának, ez utóbbinak napjainkig szakvezetője voltam.

-Mikor és hogyan kezdődött a kari TDK irányításában való munkásságod?

-Amikor a Tejgazdaságtani és Mikrobiológia Tanszékére kerültem, itt már működött Pulay professzor "Tudományos Diákköri Iskolája". A laboratóriumok vizsgálatokat végző tudományos diákkörösöktől voltak hangosak, így a TDK-munkáért nem lehetett nem lelkesedni. Ezen iskolából olyan - Országos Tudományos Diákköri Konferencián (OTDK) nívódíjat nyert - szakemberek kerültek ki, mint Dr. Unger András, az MTKI jelenlegi igazgatója és Schummelné Mike Ilona, az Intézet tudományos főosztályvezetője. Hamar belekerültem a mély vízbe és 1975-ben a Kari TDK-n már az én hallgatóim is díjakat nyertek.

A TDK konzulensi tevékenység szívügyemmé vált, végigkísérte egyetemi oktatói pályafutásomat. Büszke vagyok tudományos diákkörös hallgatóimra, akik 91 előadással, illetve dolgozattal (108 szerző) szerepeltek kari, egyetemi, országos és nemzetközi konferenciákon, s összesen 52 díjat (országos és nemzetközi konferenciákon 24 díjat - köztük 2 nívódíjat és két I. helyezést) nyertek. Több volt diákkörös hallgatóm tudományos fokozatot szerzett, kettő egyetemi tanszéket vezet (köztük Dr. Varga László jelenleg a Tejgazdaságtani Tanszék vezetője), négyen kutatóintézeti munkatársak lettek és számosan vezető beosztásokat töltenek be az élelmiszergazdaságban. A Kari TDK irányításában a Kari Tudományos Diákköri Tanács (TDT) tagjaként 1976 óta veszek részt. 1976-1994 között az Élelmiszertudományi Szakterület felelőseként közreműködtem az évenkénti Kari és a kétévenkénti Egyetemi Tudományos Diákköri Konferenciák szervezésében, szerveztem az élelmiszertudományi tématerületű hallgatók részvételét a MÉTE kétévenkénti OTDK-n és főszervezője voltam 3 Mosonmagyaróváron rendezett MÉTE Országos (1992-ben a Bécsi Agrártudományi Egyetem részvételével Nemzetközi) TDK-nak. 1988-1999. között tagja voltam az Egyetemi Tudományos Diákköri Tanácsnak, 1994 végétől napjainkig pedig a Kari TDT elnökeként és az Országos Tudományos Diákköri Tanács Agrártudományi Szakbizottsága tagjaként igyekeztem a tudományos utánpótlás nevelés nemes ügyét szolgálni.

-Miben látod a hallgatók TDK tevékenységének a szerepét?

-A Tudományos Diákkör nemes célja a hallgatók kötelező tananyagot meghaladó tudományos igényű önképzésének elősegítése és bevezetésük az elméleti és a gyakorlati kutatómunkába, a diploma megszerzése után a kutatási eredmények befogadása, gyakorlati alkalmazása iránti igény kialakítása, a doktori képzésbe való bekapcsolódás előkészítése, s a tudományos diákköri munka során elért eredmények szakmai nyilvánosságának megteremtése és ezzel hasznosításának támogatása.

Az eredményes tevékenység konkrét alapja és feltétele a hallgató-konzulens szakmai kapcsolat. A Tudományos Diákkör az a műhely, ahol a hallgatók és a konzulens tanárok olyan viszonyba kerülhetnek, s olyan együttműködés alakulhat ki közöttük, amely jelentős eredményeket hozhat és amelyben a jövő nemzedéke készülődik a színvonalas nemzedékváltásra.

A TDK-munka tehát hallgató-tanár műhelymunka, olyan szakmai kapcsolat, amely lehetőséget ad a hallgatóknak az önálló alkotó tevékenységre, egy-egy tématerület és az alkalmazható kutatási módszerek, eszközök mélyebb megismerésére, a kötelező tananyag elsajátításán túlmutató új ismeretek megszerezésére. Így hozzájárul a hallgatók tudományos kutatói és oktatói pályán való elindulásához, ss amit a jövőnk szempontból legalább ilyen fontosnak tartok, a gyakorlati életben a már említett kutatási eredmények befogadása, alkalmazása iránti igény kialakításához.

Az említettek mellett a tudományos diákköri tevékenység a doktori képzés egyik legjobb előiskolája. A Kari Doktori Iskolák felvételi eljárása során jelentős pontszámmal kerül beszámításra a TDK-munka és az ott elért eredmény. Karunk valamennyi PhD-hallgatója tudományos diákköri előélettel rendelkezik. Az elmúlt évek számos sikeres diákköröse ma már Karunk tehetséges oktatója.

-Úgy tudom, hogy az egyik TDK-s hallgatód a közelmúltban Szarvason első díjat szerzett?

-Igen, témavezetésemmel Csanádi Anna az Élelmiszer Minőségbiztosító Agrármérnöki Szak V. évfolyamos hallgatója a XXVII. OTDK Szarvason rendezett Agrártudományi Szekciójának Élelmiszertechnológiai Tagozatában szereplő 13 hallgató versengésében I. helyezést ért el. Az első díjnak természetesen nagyon örülök és ezúton is gratulálok hallgatónknak kiemelkedő szerepléséhez. Ugyanúgy örülök azon-

ban a Mosonmagyaróvári Kar többi díjazott hallgatója sikerének és valamennyi OTDK-n résztvett diákkörös sikeres helytállásának is. Az OTDK-ra utazó hallgatóknak mindig hangsúlyozom, hogy az OTDK - és ezt őszintén így gondolom - egy Olimpia, ahol elsősorban a részvétel a fontos. Az OTDK egy döntő, ahova a Kari Konferencia legjobbjai kaptak bebocsátást. A részvétel erkölcsi elismerés, olyan lehetőség, amely alkalmat ad a tudományterületek legismertebb képviselőiből álló zsűri és a hallgatóság előtti érvelésre, vitára, véleménycserére, a saját és a mások munkájának, előadásának értékelésére.

A mostani OTDK-n résztvevők egy csoportja egészen meglepő formáját választotta hálájuk kifejezésére: egy saját maguk által kreált Emléklap-pal köszönték meg fáradozásomat az elmúlt tíz év során végzett munkámért. Nem tagadom, könnyekig meghatódtam.

-Hogyan fogalmaznád meg az egyetemi oktatás, illetve oktatók tevékenységének "ars poetica"-ját?

-A nemzet boldogulásának alapja az iskola, így a felsőfokú iskola, az egyetem is, amely oktat és nevel, kutat és fejleszt, szaktanácsot ad, képes az elmélet és a gyakorlat összekapcsolására, amely továbbviszi a múlt értékeit és hagyományait, de fogékony az újra és ezt továbbadja az új generációnak, a jövő nemzedékének. E munkában meghatározó szerepe van az oktatónak. 1891-es rektori székfoglalójában már Eötvös Loránd is így fogalmazott: "...az egyetem tudományos tanításának színvonalát egyedül tanárainak egyénisége állapítja meg".

-Nemsokára nyugdíjas leszel. Hogyan látod a múltat, milyen tervek foglalkoztatnak?

-Tulajdonképpen már felmentési időmet töltöm, 2005. augusztusban megszűnik közalkalmazotti jogviszonyom. A Lucsony utcában eltöltött 40 éves szakmai, benne 36 éves felsőoktatási pályafutásom során nem csináltam különös dolgokat, "csak" mindig tisztességesen dolgoztam. Ismereteimet képes voltam a jövő mérnökeivel megosztani. Ehhez a hátteret a hajdani évfolyamtárs, majd tanárnővé vált feleségem biztosította, akinek ezúton is köszönöm az áldozatvállalást és azt, hogy a gyermeknevelés nehéz feladatát is magára vállalta. Ennek ellenére a leányunk ugyanazt a nehéz, de szép, korlátlan munkaidejű pályát választotta: az ELTE Bölcsészettudományi Karának sikeres adjunktusa. Ugyancsak köszönöm a mindenkori Kari Vezetés bizalmát, munkahelyi Vezetőim és Munkatársaim, a bel- és a külföldi szakmai együttműködők, elsősorban az MTKI támogatását, segítségét.

Pályafutásom során végig a tejgazdaság, az MTKI és a Mosonmagyaróvári Kar elkötelezett híve voltam, a mosonmagyaróvári felsőoktatást, a tejgazdasági irányultságot mindig nagy lelkesedéssel képviseltem. Igyekeztem nemzetközi kapcsolataimat is az Alma Mater szolgálatába állítani. Bár a Dél-Dunántúlon születtem, az évtizedek alatt a várost és intézményünket illetően is lokálpatriótává váltam. Mindig büszke voltam Alma Materünkre és remélem még számos utánunk jövő generáció büszke lehet rá. Beleszerettem múltjába, tradícióiba. Szeretném elmondani, hogy Ujhelyi Sándornak - Ujhelyi Imre unokájának - mindig feltűnik, hogy itt az emberek, a hallgatók még köszönnek. Örömmel konstatálja, hogy itt valami olyasmi lehet, ami eltér a többitől, ami megkülönbözteti más tömegegyetemektől: másokra figyelés, együttgondolkodás, emberség, barátság. Ennek megőrzését a jövő szempontjából rendkívül fontosnak tartom. Szakmai életem 40 éve és sorsom összefonódott az intézmény életével, a középiskolás és egyetemi éveket is tekintve életem 50 éve pedig kapcsolatos volt Ujhelyi Imrével. Középiskolám ma Ujhelyi Imre nevét viseli, egyetemi éveim és 1973-tól szakmai éveim Ujhelyi Imre sikerei színhelyén, a hajdani Gazdasági Akadémián, a jelenlegi Mosonmagyaróvári Karon teltek, 1965-72. között pedig az Ujhelyi Imre alapította MTKI volt a munkahelyem. A Gondviselés ajándékának tekinthető, hogy tevékenységem elismeréseként "Ujhelyi Imre-díj" kitűntetésben részesültem és ugyanezen a napon ugyanott Ujhelyi Imre unokája, Ujhelyi Sándor életműdíjat vehetett át.

A jövővel kapcsolatban szeretném elmondani, hogy nem tudom és nem is kívánom egyik napról a másikra megszakítani kapcsolatomat munkahelyemmel. Ha az Alma Mater bizonyos feladatokban számít rám, szívesen állok rendelkezésére. A III. és IV. évfolyamos diákkörös és diplomadolgozatos hallgatóimnak is hiába kínáltam fel a lehetőséget konzulens váltásra, nem éltek vele, így kötelességemnek tartom, hogy támogassam elindított munkájuk eredményes befejezését. Vannak szakmai közéleti kötelezettségeim is (MÉTE Tejipari Szakosztály, MTKI Tudományos Tanács, Codex Bizottságok, AFEMA), amelyeket szintén nem lehet egyik napról a másikra megszakítani, a legutóbbit az április végén átvett AFEMA-Díj okán sem. Rendeznem kell - hogy az utódokra hagyhassam - szakirodalom gyűjteményemet is és néhány megíratlan szakcikk anyaga is közlésre vár. A Kari Tudományos Diákkör története is publikálást érdemel. AZ MTKI-vel kapcsolatban is vannak feladataim, ugyanis 1993 óta az Intézet Felügyelő Bizottságának elnökeként részese vagyok annak a munkának, amely megtartotta az Intézet nemzetközileg is elismert innovatív jellegét és amely gazdaságilag is nagyon eredményes kutató-fejlesztő munkával szolgálja - az Intézetet 102 éve alapító Ujhelyi Imre szándékával egyezően - az egyetemes magyar tejgazdaságot.

Köszönöm a VIVAT ACADEMIA megtisztelő érdeklődését és megragadom az alkalmat, hogy az Egyetem és Karunk Vezetésének, valamennyi Dolgozójának és Hallgatójának sikeres tevékenységet és jó egészséget kívánjak, hogy az Egyetem és benne a Mosonmagyaróvári Kar dicső múltjához hasonló jövőt élhessen meg.

A VIVAT ACADEMIA olvasói nevében megköszönöm az érzelmektől sem mentes gondolatokat, hasznos tanácsokat és jókívánságokat. Gratulálok eredményes szakmai pályafutásodhoz, a kari TDK élén kifejtett hasznos tevékenységedhez és nem utolsó sorban a március 15-én átvett "Ujhelyi Imre Díj"-hoz.

Tenk Antal

MOSONMAGYARÓVÁRI HALLGATÓK A XXVII. OTDK-N

Az idei tavasszal megrendezett XXVII. OTDK agrártudományi szekciójának ülésére a Tessedik Sámuel Főiskola (Szarvas) Mezőgazdasági Víz- és Környezetgazdálkodási Kara adott otthont, melyen 22 hallgató vett részt Mosonmagyaróvárról. A konferencián résztvevő díjazott hallgatókkal interjút készítettem.

-Probiotikus tehéntúró néhány jellemzőjének alakulása a tárolás során című dolgozatod első díjat kapott. Miért ezt a témát választottad?

Csanádi Anna: -Véleményem szerint a téma a mai egészségközpontú táplálkozásban nagy aktualitással bír. A fogyasztók odafigyelnek arra, hogy mit esznek, illetve, hogy ezeknek az élelmiszereknek milyen pozitív vagy negatív hatásai vannak. Egyre inkább előtérbe kerülnek a probiotikus termékek, ezen belül is a probiotikus tejtermékek fogyasztása. Ezért is foglalkoztam ezeknek a termékeknek a vizsgálatával.

-Milyen tapasztalatokkal gazdagodtál a "verseny" során?

-Rengeteg új emberrel találkoztam. Az előadások meghallgatásával pedig sok új kutatási témát ismerhettem meg. Ezek alapján elmondhatom, hogy szükség van ilyen jellegű konferenciákra, mert sok tehetséges hallgató volt jelen.

A Növénytermesztés tagozatban ugyancsak második helyezett lett Pap Virág Piroska negyed évfolyamos hallgató.A tudományos munkájának címe: A vetésidő és néhány időjárási tényező hatása a borsó jelzőnövényre.

-Mennyi ideig foglalkoztál a témáddal? Véleményed szerint mi az aktualitása?

-10 éve részt veszek a kísérletben, a feldolgozását 2 éve kezdtük meg. Aktualitása a globális klímaváltozás, a fenntartható gazdálkodás, illetve a termésbiztonság miatt nagyon jelentős.

Az Élelmiszertudomány "B" tagozatban harmadik helyezett lett Kozma Zsófia: Mézadagolás hatása joghurt mikroflórájának tárolás alatti alakulására című dolgozatával.

-Hogyan készültél az Országos Tudományos Diákköri Konferenciára?

-A kari TDK-n elhangzott előadásomat igyekeztem szerkezetileg megfelelővé tenni, kiegészíteni aktuális adatokkal. Folyamatosan gyűjtöttem adatokat, információkat, szakirodalmat dolgoztam fel és konzulensem támogatása mellett öntöttem formába a tudományos diákköri munkámat. Témámhoz kapcsolódó publikációkat, folyóiratokat olvastam, hogy minél naprakészebb válaszokat adhassak a felmerülő kérdésekre.

Az Agrárökonómia "B" tagozatban Salamon Ildikó ötöd évfolyamos hallgató: A minőségi tejtermelés ökonómiai elemzése című dolgozatát különdíjjal jutalmazták.

-Mennyi ideig foglalkoztál a témával, amiből a tudományos diákköri munkád összeállt?

-Másfél évvel ezelőtt kezdtem el könyveket, folyóiratokat, publikációkat olvasni a témával kapcsolatban, bár ekkor még csak körvonalazódott bennem, mivel is szeretnék pontosan foglalkozni. Az egyetem keretében zajló nyári gyakorlatomat egy szarvasmarha-telepen töltöttem. Az itt szerzett tapasztalatok, élmények is megerősítették bennem témaválasztásom helyességét. Még a nyár vége előtt elkezdtem az irodalom, illetve az adatok gyűjtését.

A Környezetgazdálkodás - Természetvédelem "C" tagozatban Velekei Balázs ötödéves hallgató: A fekete gólya (Ciconia nigra) szigetközi előfordulása című dolgozatát különdíjjal jutalmazták.

-Mi a véleményed a Konferencián résztvevő többi hallgató felkészültségéről?

-Összességében nézve rendkívül színvonalas előadásokat láttam. Egy-egy ilyen előadás elkészítése nem egyszerű feladat, komoly felkészülést kíván. Ráadásul a szakmai háttér a dolognak csak az egyik oldala, megfelelő lelkesedés nélkül nem sokat ér egy komoly téma sem. Ebben a lelkesedésben az általam látott előadások egyike sem - még a szakmailag kevésbé jók sem - szenvedett hiányt.

-Szerinted miért fontosak az ilyen jellegű versenyek?

-Ha valakit foglalkoztat egy téma, kutatni szeretne, eredményeket elérni, mindenképpen meg kell adni a lehetőségét, hogy bemutathassa azt, amivel foglalkozik. Ez mindenkire igaz, de talán fokozottabban a fiatal kutatókra, egyetemistákra, akiknek kevés a tapasztalatuk a tudományos munkában és annak prezentálásában. Ebben páratlan lehetőséget teremt ez az alkalom.

A Takarmányozás tagozatban Zsédely Eszter ötödéves hallgató: A brojlerhús omega-3 zsírtartalmának növelése és oxidációs stabilitásának javítása takarmányozás útján című munkáját ugyancsak különdíjjal jutalmazták.

-Milyen hangulatban telt a verseny?

-Baráti légkörben zajlottak az előadások, ez segítette a résztvevők szakmai kibontakozását. Nem éreztem versenyhangulatot, számomra valóban egy konferenciára hasonlított, ahol mindenki kíváncsi a másik munkájára, eredményeire.

-Véleményed szerint milyen előnyökkel jár az OTDK-n való részvétel, és mennyiben befolyásolhatja a jövődet?

-Nagyszabású rendezvény lévén tekintélyes a résztvevők száma és jellemző a szakmai sokszínűség is. Ebből fakadóan lehetőség nyílik a tudományos ismeretek bővítésére. Iránymutatással, javaslatokkal, tanácsokkal szolgálnak az adott tudományterület már elismert szakemberei. Véleményem szerint a tudományos tevékenység alapját képezi. Ezen kívül helyszínéül szolgál akár a jövőt meghatározó szakmai és emberi kapcsolatok kialakulásának. Végül, de nem utolsósorban a tapasztalatszerzés mellett számomra segítséget nyújt az államvizsgára való

felkészülésben is.

A közgazdaságtudományi szekció ülésére Sopronban került sor, melyen két óvári gazdász hallgató prezentálta a tudományos munkáját. A Regionális gazdaságtan, Régiófejlesztés II. tagozatban Kettinger Anita negyedévfolyamos hallgató: A hazai kis- és középvállalkozások támogatási rendszerének bemutatása, eredményességének elemzése című dolgozatát Sopronban különdíjjal jutalmazták.

-Mi a véleményed a szervezők munkájáról?

-Először vettem részt Országos Tudományos Diákköri Konferencián, de nyugodtan állíthatom, rendkívül színvonalas rendezvény volt. A szervezőbizottság és a segítőkész soproni hallgatók munkájának köszönhetően mind a tudományos, mind pedig a kulturális és szórakoztató programok felejthetetlenné tették ezt a néhány napot ebben a gyönyörű környezetben, a "leghűségesebb városban".

-Milyen élményekkel gazdagodtál a verseny alatt?

-Sikerült értékes szakmai tapasztalatokat gyűjtenem, az ország különböző vidékeiről jött emberekkel megismerkednem, baráti kapcsolatokra szert tennem. Külön öröm, hogy közöttük vannak országhatáron túliak is.

Az Óvári Kar hallgatói szép eredményeket értek el és méltán büszkék lehetünk rájuk, valamint azokra a tanárokra, akik segítették, útmutatásokkal látták el tanítványaikat.

Vincze Judit
ösztöndíjas PhD hallgató

ALÁZAT

Üvegpohár voltam, hogy átnézhess rajtam.
Elveszett szentkép, hogy elfelejts.
Makacs csomó, hogy elszakíts.
Kóborló korcs, hogy eltaszíts.
Tükröd, hogy eltörj,
Foglyod, hogy megtörj.
Gyertyád, hogy elfújj...

MÉRLEG

Kék köd borult a kockakőre,
Aludni tért a lámpa őre
Rég.
Az ég sarkában strázsál,
Fehér pihéket mázsál
A fény.
Mérlegre állok én is,
Kóborló hajnali lélek,
S mire a könyvben
A gyertyák csonkig égnek,
Megtudom, mennyit is érek.
Acél él lesz a mércém:
1 a szívem
1 a lelkem
100 a magányom.

Végy újra észre, és ölelj át, barátom!

Mészáros Ágnes KTK

TUDOMÁNYOS DIÁKKÖRI KONFERENCIA ERDÉLYBEN

A nagyváradi Partiumi Keresztény Egyetem és az Egyetemi Diákszervezet 2005. május 13-a és 15-e között nyolcadik alkalommal rendezett TDK-t.

A nagyváradi Partiumi Keresztény Egyetem és az Egyetemi Diákszervezet 2005. május 13-a és 15-e között nyolcadik alkalommal rendezett Tudományos Diákköri Konferenciát.

A Nyugat-Magyarországi Egyetem Mezőgazdaság- és Élelmiszertudományi Karát a Partiumi Tudományos Diákköri Konferencián Dr. Orbán József kíséretében, meghívott előadóként Kettinger Anita negyedéves gazdasági agrármérnök szakos és Karácsony Péter ötödéves gazdasági agrármérnök szakos hallgató képviselte. Kettinger Anita a mikrohitel program magyarországi jelentőségéről tartott előadást, a felkészülésben Dr. habil Csatai Rózsa segítette, míg Karácsony Péter témavezetői Dr. habil Nagy Frigyes és Dr. Orbán József voltak. Az ő előadása a magyar munkavállalók Európai Uniós munkaerő-piaci lehetőségeiről szólt. Mindkét előadás a közgazdaságtani szekcióban került bemutatásra. Az értékelő bizottság külön köszönetet mondott az előadóknak és kiemelte, hogy sok értékes információ hangzott el Magyarország Európai Uniós csatlakozásáról előadásaik keretében, melyek a megjelent hallgatóság későbbi hasznára válhatnak, hiszen köztudott, hogy Románia is az Európai Uniós csatlakozás küszöbén áll.

A sikeres szereplésen és a szívélyes fogadtatáson felbuzdulva ígéretet tettünk arra, hogy a többéves TDK-ás kapcsolatot a nagyváradi és a mosonmagyaróvári intézmények között folytatjuk. Remélhetőleg a jövőre megrendezésre kerülő kilencedik Partiumi Tudományos Diákköri Konferencián ismét lesz, vagy lehet mosonmagyaróvári résztvevő.

Kettinger Anita IV. évf. hallgató,
Karácsony Péter V. évf. hallgató

"MUNKÁLVA SZÜNTELEN, KÉZZEL ÉS ÉSSZEL..." - OTDK A BENEDEK ELEK PEDAGÓGIAI FŐISKOLAI KARON

A BPFK adott otthont az Oktatási Minisztérium és a Magyar Tudományos Akadémia fővédnökségével rendezett XXVII. Országos Tudományos Diákköri Konferencia Tantárgypedagógiai és Oktatástechnológiai Szekció ülésének.

Az országos tudományos diákköri konferencia kiváló alkalmat teremt a hallgatóknak, hogy a mindennapos tanulási folyamatokon túl a tudományos munkára való felkészülésben is előbbre lépjenek. Ünnepi alkalom egy OTDK-ás tanácskozás, hisz az első kutatómunkák gyümölcse, ezt van miért ünnepelni, mi több, kell is. Még akkor is, ha a pedagógia és segédtudományai olykor mostohagyermekei a hétköznapoknak. Ezért tiszteletet érdemel és követendő példa mindazok munkája, akik többletfeladatot vállalva elhozták a hűség városába kutatásaik eredményeit.

Az oktatástechnológia és tantárgypedagógia a tudományos diákköri konferenciák történetében önálló szekcióként közel húsz éve szerepel, az oktatás folyamatát vizsgálva a "mit tanítsunk?" mellett a "hogyan?"-ra helyezve a hangsúlyt a pedagógiai folyamatban.

Nem egyszerű feladat a diákokra és tanárokra egyaránt zúduló információáradatban, az oktatási rendszer majd minden szegmensét érintő struktúraváltások közepette a szelekció, azoknak a módszertani megoldásoknak az alkalmazása, amelyek az adott nevelési intézményben célravezetőek. A konferencián nagy számban részt vevő hallgatók épp azt bizonyítják, hogy a pedagógus társadalom pályakezdői felkészülten állnak a szinte állandóan változó körülmények közepette új és új módszerek kidolgozására és alkalmazására.

A háromnapos nagyrendezvény sikeres megszervezésében a Benedek Elek Pedagógiai Főiskolai Kar szinte valamennyi dolgozója részt vett , egyetemi docens és Gödéné dr. Török Ildikó TDK elnök és Bucsy Gellértné Dr. titkár, főiskolai docens felelős tanárok vezetésével. (Az időközben lemondott korábbi titkár, Molnár Katalin főiskolai adjunktus is segítette az előkészítést. Szerk.)

105 tudományos dolgozat érkezett a szakmai megmérettetésre, 117 felsőoktatásban tanuló hallgató munkájaként,a melyet 50 kísérő tanár jelenlétében, 14 szakmai zsűri és 218 bíráló tanár értékelt és rangsorolt.

Az Óvodapedagógia tagozatban Tóth Eszter, a NYME BPFK német nemzetiségi szakos hallgatója első díjas lett. Felkészítő tanára Tárnok Péter főiskolai docens. Az elért eredményhez gratulálunk!

A konferenciát a Polgármesteri Hivatal Dísztermében tartott díjkiosztó gála zárta, ahol a résztvevőket gazdagon jutalmazták a rendezvény támogatói által felajánlott ajándékokkal.

Köszönet illeti ezért:
az Országos Tudományos Diákköri Tanácsot,
a Nyugat- Magyarországi Egyetemet,
Sopron Megyei Jogú Város Önkormányzatát,
Pápa Város Önkormányzatát,
a Benedek Elek Főiskolai Kar Hallgatói Önkormányzatát,
és a Soproni Főiskoláért Alapítványt.

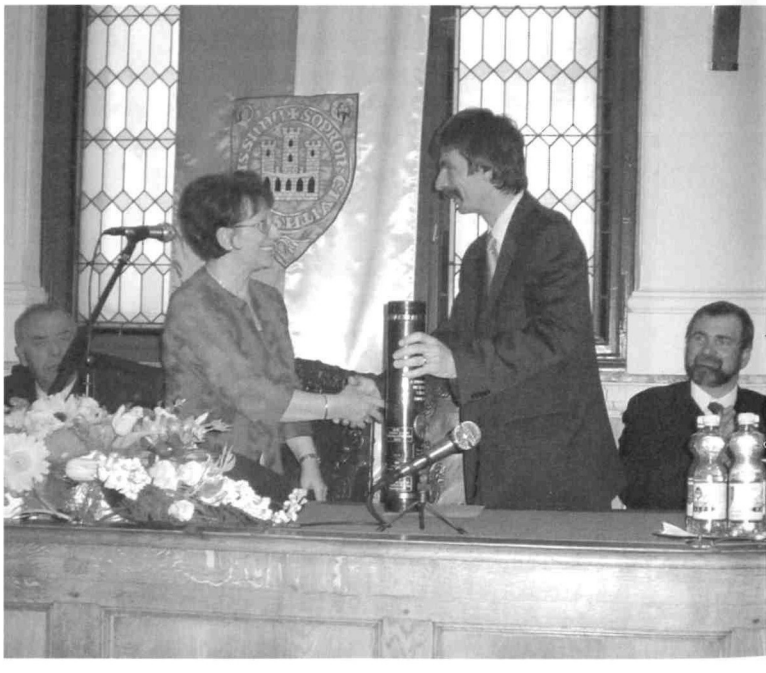

A két évvel ezelőtt Kecskeméten átvett stafétát a jövendőbeli rendező szerv képviseletében megjelent professzor Dr. Gaál István, egyetemi tanár, a Debreceni Egyetem rektorhelyettese vette át Dr. Habil Szála Erzsébet főigazgatótól.

BPFK - HÍREK

ÚSZÓNAP

A 14. alkalommal megrendezett 24 ÓRÁS SZUPERINFO ÚSZÓNAPON a Benedek Elek Pedagógiai Főiskola csapata, a BEPFulladunk 2171 hosszal, összesen 72.359 méterrel a csapatok rangsorában az előkelő 10. helyezést szerezte meg.

Csapatunk tagjai: Farkas Szabolcs, Róth András, Bódi János, Lapincs Eszter, Bíró Beatrix, Hermán Kinga, Ori Barnabás, Lakatos Andrea, Fehér Lóránt, Pólya Borbála, Sáli Eszter, Füzi Zsanett, Schmidt Gyöngyi, Molnár Zsuzsanna, Kreiszl Anita, Berki Georgina, Nagy Dóra, Nagy Eszter, Paré Ferenc, Császy Gábor, Stéger Nikolett, Szeltner Bori, Németh Sándor

Tanárok: Patyi Gábor, Tóth András, Major Nóra

Egyszer úszók:Kocsis Imre, Herczeg Beatrix, Ari Katalin, Stánic Alexandra, Bujdosó Gábor

Számlálók: Magyari Angéla, Stipta Judit

T.A.

A Világ-nyelv Napja

A Világ-nyelv Napja alkalmából tudományos konferenciára került sor a NYME BPFK Nemzetiségi és Idegen Nyelvi Tanszékének szervezésében. Az április 26-i ünnepi eseményre Frau Elisabeth Gehrer, osztrák oktatási miniszter vállalt fővédnökséget. A plenáris ülés előadói között Frau Mag. Heidrun Strohmeyert a Bécsi Egyetem osztályvezetőjét, Herr Helmuth Hofmant a Goethe Intézet budapesti intézetének helyettes vezetőjét és Herr Prof. Johann Pehofert a Burgenlandi Pedagógiai Akadémia professzorát köszönthette a házigazda Dr. Szála Erzsébet, kari főigazgató és Tárnok Péter, tanszékvezető. A szép számú érdeklődő közönség az osztrák felsőoktatásról, a tanulmányokat követő munkavállalás nehézségeiről, a Goethe Intézet magyarországi tevékenységéről, a Pedagógiai Akadémia tevékenységéről és a burgenlandi magyar kisebbség helyzetéről hallhatott érdekes előadásokat.

MINŐSÉGBIZTOSÍTÁS FELSŐFOKON

Széljegyzet a Benedek Elek Pedagógiai Főiskolai Kar Minőségbiztosítási Bizottságának kezdeményezéséről

Május 11-én a nagy hagyományú BPFK premiernek számító ülést tartott. A PhD tanulmányokat folytató oktatók adtak számot eredményeikről a Minőségbiztosítási Bizottságnak, s szóltak az előttük álló feladatokról is.

A tanárok prezentációja előtt dr. habil. Szála Erzsébet főigazgató asszony nem kis büszkeséggel hangoztatta, hogy a magas óraszám, a kihelyezett képzések nehézségei, s az egyéb sokrétű feladat mellett az oktatói karból közel húszan vesznek részt az ország különböző egyetemeinek doktori képzésében.

Az óvó- és szociálpedagógus képzés sokszínűsége a kutatási beszámolókból is kitűnt, s a doktoranduszokat képző egyetemek palettája is meglehetősen színesnek mondható, hisz a Színház és Filmművészeti Egyetemtől a különböző bölcsészettudományi karokon át a Semmelweis Egyetemig tartanak a körvonalai.

Hallhattak a jelenlévők az irodalmi alkotások és a gyermek anyanyelvi kultúrájának összefüggéséről, a soproni határsáv kommunikációs problémáiról, a kőszegfalvi nyelvi sziget konfliktusairól, a női szerepről egy férfimítoszban /Kékszakállú Herceg/, egy környezetvédelmi pedagógus továbbképzés hatékonyság-vizsgálatáról, s mentálhigiénés kutatásról is.

Megismerkedhettek a bizottság tagjai és a meghívottak a szociálpedagógus képzés testnevelés-sport blokkjához készült digitális tankönyvvel, a szépirodalomban fellelhető pszichoanalitikus személyiségfejlődési elméletekkel, a gyermekotthonban élő gyerekek személyes kapcsolatainak vizsgálatával, az erdészeti- és vadgazdálkodási ismeretek szerepével acsaládi szocializációban.

A vizsgálatok ismertetése során fény derült a bécsi és a pesti felsőoktatás párhuzamaira és eltéréseire a dualizmus korában, az alternatív konfliktus megoldási lehetőségekre a gyermekvédelemben, s a gyógytestnevelés szerepére az új típusú nevelt-nevelő viszonyon keresztül.

A színvonalas ülést az öröm és a megelégedettség hangján zárta dr. habil Szála Erzsébet főigazgatónő, de nagy elismeréssel méltatta az elhangzottakat Prof.dr. Náhlik András tudományos és külügyi rektorhelyettes, valamint az oktatásért felelős Prof.dr.Schmidt Rezső rektorhelyettes is.

További sikeres munkát kíván e sorok írója is, s a leendő doktorok figyelmébe ajánlja, hogy ne feledjék az egyik prezentációból megismert mottót, a pécsi Alkalmazott Nyelvtudományi PhD Program jelmondatát:

"A tudományos kutató a tudományos publikáció révén válik ismertté, vagy marad ismeretlen".

T.M.

HALLGATÓI NAPOK 2005 ATFK

Ismét nagy sikerrel és érdeklődés mellett zajlottak az idei rendezvények

Az idei rendezvénysorozat is főzőversennyel vette kezdetét. A Mosoni-Duna partján közel húsz kondérban főtt a gulyás, amit egyedi TK-s hangulattal fűszereztek a szervezők. A nyitónap folyamatos programjai között mindenki megtalálta a kedvének valót. Jósoltathatott kártyából, teázhatott és vizipipázhatott, valamint a főzés izgalmát fokozva az asztalifoci szerelmesei is megmutathatták tudásukat egy házi bajnokság keretében. A vízparton kondérok felett ügyködő baráti társaságok a lovagkor világába is betekinthettek. A letűnt kor harcmodorát a Kard Rendje Hagyományőrző Társaság hozta el a csónakház "vízi színpadára".

Az este már a szórakozásé volt. A Steamy zenekar kiváló dallamai után a Best of zenekar szórakoztatta a népes közönséget, majd pedig az eSKAbbe együttes csapott a húruk közé. A hajnalig tartó koncerteket követően másnap, a főiskola központi épületének udvarán megnyílt a sörsátor, ahol a tavalyi év legemlékezetesebb pillanatairól készített fotókiállítás is látható volt. A délután során, a tanórák végeztével a sramlizenés köszöntést követően, Szőke Anrás vetélkedője igazán vidámra sikerült. Mindez felkészítette a résztvevőket az esti "mega-bulira" Gáspár Laci, a Megasztár aranytorkú zenésze koncertet adott, a lányok legnagyobb örömére. A jól ismert slágereket több százan énekelték együtt a sztárral. Az est további jókedvének és bulizós hangulatának csak a hajnal vetett véget.

A zárónap eseményeinek helyszíne ismét a sörsátor volt, ahol egyéni és csoportversenyeken dőlhetett el, hogy ki miben jó igazán. Vendégünk volt az Argó című filmmel Árpa Attila, aki megígérte nekünk, hogy hamarosan visszatér hozzánk egy nagy buli erejéig. Akinek a három nap során még maradt energiája, az borversennyel búcsúztathatta az idei hallgatói napok rendezvényeit.

Értékelve a három napot, elmondható, hogy igazán sikeres rendezvényt köszönhetünk a Hallgatói Önkormányzatnak és persze a hallgatóknak, akik jelenlétükkel megtisztelték az eseményeket.

Jövőre ismét Hallgatói Napok az Apáczai Karon!

Horváth Attila NYME-ATFK

APÁCZAI NAPOK 2005

Globalizáció és a fenntartható fejlődés - Győr, 2005. október 20-22.

Az Apáczai Napok Nemzetközi Tudományos Konferencia idén ismét aktuális témákkal és érdekes szakmai eszmecserékkel várja az egyes szekciókba jelentkező előadókat. A régió meghatározó szakmai fórumaként ismert rendezvény immáron nyolcadik éve várja a felsőoktatásban és azon kívül dolgozókat, akik a kiírt témák valamelyikében beszámolhatnak legfrissebb kutatásaikról, eredményeikről.

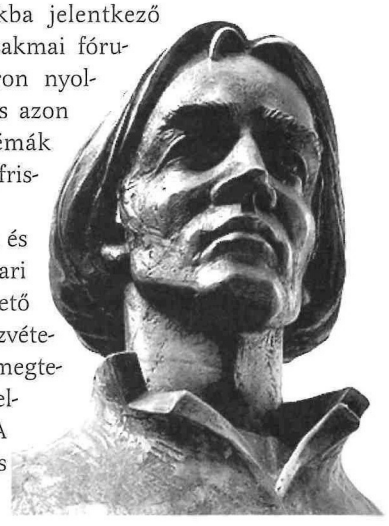

A konferencia pontos programja és szekcióinak címei az atfk.nyme.hu kari honlapon elérhetők. Az itt letölthető jelentkezési lapon bárki jelezheti részvételi szándékát, valamint az oldalon megtekintheti az előadások formai követelményeit és a kiírt határidőket. A kérdéseket, a jelentkezési lapokat és egyéb észrevételeket az

apaczainapok@atif.hu

elektronikus postacímre várják a szervezők.

Találkozzunk idén is október 20. és 22. között Győrben, az Apáczai Csere János Tanítóképző Főiskolai Karon szerevezett Nemzetközi Tudományos Konferencia Rendezvényein.

Horváth Attila
Szervezői Bizottság titkára

ÉG VELED CUHA KOLESZ!

Az ATFK Kollégiumában mintegy hatvan utolsó éves hallgató búcsúzott el második otthonától.

A "Cuha-kolesz" néven közismert két lépcsőház ötvenöt lakása, több mint háromszáz hallgató hétköznapi lakóhelyét jelenti. Végzős hallgatók idén is énekkel és tánccal köszönték meg az itt eltöltött éveket.

Május 11-én az esti órákban, szinte az összes lakás lázban égett. A végzősök a társalgóban gyűltek össze, ahol Bugár Ferencné, a kollégium vezetője búcsúzott el a hallgatóktól, felelevenítve a legemlékezetesebb történéseket. Elmondta, hogy Győr városa és a kollégium örökre emlékeibe zárja a most végzetteket. A hivatalos program folytatásaként az "ünnepelt csapat" a bejárat elé vonult, ahol a gyertyagyújtást követően hangos éneklésbe kezdtek. A hagyományokhoz híven idén is "égi áldással" búcsúztak a kollégistáktól lakótársaik. Bár a gyakorlatban csak az esküvő alkalmával szoktak rizzsel jókívánságokat mondani, ezt a szokást itt is alkalmazták. A két lépcsőház erkélyeiről és ablakaiból záporozott a "rizseső" és hozzá konfetti is keveredett. Az utóbbi években a toalettpapírok felvásárlása ezen időszakban a környék bevásárló egységeiben rendre erőteljesen megnövekszik. Igazi látványosság volt, mikor a letekeredő papír egyik vége a kilencedik emelet magasságában hagyta el az egyik lakást, míg a másik vége az éneklő tömeg elé csapódott be. Közel húsz perces rizseső és gurgulázáport követően igazi ostromállapot alakult ki a bejárat környékén. Szerencsére az itt lakók már ismerik ezt a furcsa ballagási szokást és ők is nagy élvezettel figyelték az ablakokból távozó "olcsó és gazdaságos" termékeket. Miután az épület egyik oldalának lakóit kellően elkápráztatták énektudásukkal a végzősök, megkerülték az épületet. Itt az úton össznépi táncba kezdtek, melyet a népes számú körönség nagy örömmel fogadott és az előbbiekhez hasonló módon is kifejezte tetszését.

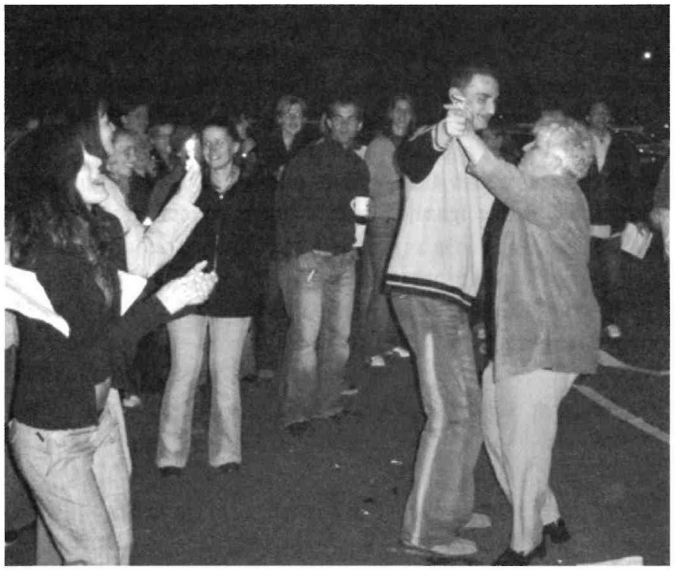

A ballagás zárásaként a belváros egyik közkedvelt szórakozóhelyén a hatvanas, hetvenes évek hangulatának felidézésével méltó módon, igazán emelkedett hangulatban búcsúztak végzős hallgatóink a győri főiskolai élettől. Rájuk már az utolsó vizsgák és a végső megmérettetés, az államvizsga vár. A Hallgatói Önkormányzat június 29-én mindezek méltó megünneplésére bankettet szervez, majd pedig július 2-án kerül sor a nappali tagozatos hallgatók diplomáinak kiosztására, átvételére.

Végzősök, sok sikert kívánunk!

Horváth Attila
NYME-ATFK
sajtóreferens

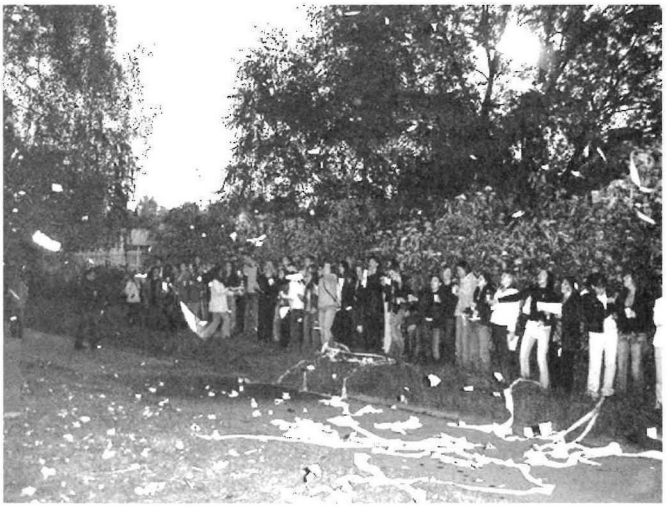

GYŐZIKE ÉS A GLOBÁLIS FELMELEGEDÉS

A családi valóságshow legújabb fejezetét sugározták a legnézettebb magyar kereskedelmi tévécsatornán. Győzike divatos és méregdrága alomból vásárolt kölyökkutyáját vette közelről a kamera, amint az eb a szintén méregdrága járólapra piszkít a lakás kellős közepén. Mint általában ilyentájt, éppen a vacsorát költöttem, és a látvány hatására kiesett kezemből a szendvics. Nem is volt kedvem utánanyúlni.

montázs: hg

Pár óra eltelt, mire teendőimet letudva visszakeveredtem a tévé elé. Az egyébként is jóval kevésbé nézett királyi csatorna előtt, éjfélhez közeledve a lakosság töredékrésze tölthette ébren az időt. Azt nézhette, hogy a magyar tudós társaság színe-java ül egy kerekasztal körül, és az emberiség jövőjéről beszélget. A globális felmelegedés hatásairól, a klímaváltozásról. Látványos elemek, bevágások, klippek, hanghatások nélküli műsor volt. Elvileg ideális, monoton háttérzajt adott ahhoz, hogy hamar álomba szenderüljön az ember, hogy aztán hajnalban felriadva, vakon a távirányító után kutatva, a kásás, súgó képernyőt kikapcsolva beledőljön az ágyba.

Csakhogy nem tudtam elaludni. Nem a konkrét téma verte ki az álmot a szememből. Nem az döbbentett meg, amit az akadémikusok fejtegettek. Konkrétan ha most, ettől a pillanattól kezdve az emberiség egyetlen köbméternyi, üvegházhatást növelő gázt sem juttatna a légkörbe, ha minden autót leállítanának, ha minden szénerőművet bezárnának, akkor is iksz évtizednek kellene eltelnie ahhoz, hogy ebből valami érződjön. Vagy, hogy az emberi tevékenység évente ugyan tényleg csak pár százalékkal járul hozzá a klímaváltozáshoz, de ezek a százalékok nem tűnnek el, hanem összeadódnak. Nem az döbbentett meg elsősorban, hogy néhány évtizeden belül hol, hogyan változhat meg az éghajlat, és mennyien fognak emiatt éhen halni. Nem. Mert ezt már innen-onnan csöpögtetve többször hallhatta, szembesülhetett vele az ember.

Az gondolkodtatott el igazán, hogy ha Magyarország legnézettebb kereskedelmi adója a szoba közepére piszkítós Győzike show helyett a tudós kerekasztalt tűzte volna műsorára, valószínűleg bezárhatta volna a kaput. Mert nulla nézettséggel nem lehet bevételt produkálni, profitot termelni. Végső soron tehát az a legelkeserítőbb, hogy az emberiség úgy rohan valószínű vesztébe, hogy tudomást sem akar venni róla. Mintha nem lennének nyilvánvalóak a tünetek, mintha nem lenne beteg a Föld, mintha nem volnának veszélyben az ivóvízkészletek, mintha ne nőne riasztóan a széndioxid koncentrációja.

Fogyasztunk, és termeljük a profitot. Termeljük a még több profitot és még többet fogyasztunk. És ha jövőre nem termelünk még annál is több profitot, esetleg nem lesz munkánk. Ha nem lesz munkánk, nem tudunk mit adni a gyerekeknek... Az egyes ember fenyegetettsége tehát sokkal kézzelfoghatóbbnak, közelibbnek tűnik, mint a globális felmelegedés. Lehet ő nagy környezetvédő, mondhatja, hogy kiszáll a fogyasztói társadalom mókuskerekéből, ördögi köréből. Hogy mától nem ül autóba. Igen, de úgy saját életét viheti csődbe. (Vagy akkor be kellene ismernie, hogy már túlságosan lusta kerékpárra, vagy vonatra ülni.) Inkább hallani sem akar a globális felmelegedésről, inkább tudomást sem vesz róla.

A tudósok azért kapják a fizetésüket, hogy a veszélyekre figyelmeztessék az emberiséget. A legkevésbé nézett tévécsatornán, szinte szégyenkezve, hajnali órákon ezt már meg is tehetik. Mi közben mélységesen felháborodunk azon, hogy fő műsoridőben egy hasmenéses kutyát kell bámulnunk, amint a szoba közepére piszkít. De azért a felháborodásokkal, fanyalgásokkal együtt, mégis többmilliós nézettséget produkál egy ilyen műsor. És amíg az akadémikusok éjféltájt a vészharangokat kongatják, mi az igazak álmát alusszuk a tévé monoton háttérzajában.

Nyerges Csaba

A Vivat Academia a Kisalföldnél

Szakmai kirándulást tett a Vivat Academia a Kisalföld győri szerkesztőségébe. Nyerges Csaba főszerkesztőtől megtudtuk hogyan készül a megye legnépszerűbb napilapja a cikkek megírásától a nyomdai munkákig.

Ígéretet kaptunk arra, hogy szakmai tanácsaikkal fogják támogatni lapunkat. Együttműködésünk első megnyilvánulása Nyerges Csaba fenti írása.

hg

fotó: hg

MI BÚCSÚZUNK ÉS ELMEGYÜNK, A MI IDŐNK LEJÁRT...

- ballagtak a gazdászok

Május havának egy szép napsütéses pénteki napján elérkeztünk életünk egy szakaszának lezárásához, a Ballagáshoz.

Kora este a Kollégium kertjében elültettük azt a nyírfát, mellyel az utókor gazdász fiataljai számára szerettük volna jelezni, hogy mi is ennek az Alma Maternek falai közé jártunk.

Amikor az ünnepségsorozaton először hangzottak fel a Gazdász Himnusz jól ismert akkordjai, addigra már tudtuk, hogy mire ennek a hétnek vége, már csak a záróvizsga marad hátra mielőtt "kirepülnénk".

Pénteken este, a fáklyás felvonulás végén Stipkovits Pál polgármester úr búcsúzott tőlünk annak a városnak a nevében, mely ebben az öt csodálatos évben a második otthonunk volt.

A gazdászhagyományokat folytatva a második napon fogatos felvonuláson vettünk részt, amely során a Lajta-Hanság Rt.-től búcsúztunk, ezzel is megköszönve a Cég vezetőségének, hogy lehetőséget nyújtottak a szakmai gyakorlataink letöltésére.

E nap délutánján került sor az ünnepségsorozat legprotokollárisabb részére, a ballagási ünnepségre, ahol az .intézmény vezetése jótanácsokkal ellátva bocsátotta útjára az évfolyamot.

A Valétálás bállal végződött, ahol éjfélkor levettük az egyetemi éveink utolsó jelképét, a valétaszalagot, és elénekeltük a Gazdász Himnuszt. Ekkora már végleg tudatosult mindenkiben, hogy búcsúznunk kell egymástól, és talán utoljára van együtt így az egész évfolyam.

A hétvége során sok búcsúztató gondolatot hallottunk, melyek közül Herakleitos szavai mindenkit megragadtak:

"Mindennap megszűnik valami,
Amiért az ember szomorkodik;
De mindig születik valami,
Amiért érdemes élni és küzdeni."

Szabó Zsuzsanna
V. évf. hallgató

A BPFK VÉGZŐS HALLGATÓINAK BÚCSÚJA

A hagyományok szerint több tételes búcsú szimfónia jelezte, hogy a végzős óvó- és szociálpedagógus hallgatók kiröpülnek a Ferenczy János utcai Alma Materbő..

A nyitányra május 4-én került sor a város főterén, ahol Walter Dezső polgármester úr köszönt el a diákoktól a soproni polgárok nevében. A búcsúzók május 5-én délelőtt a vidám, avagy a "bolond " ballagás keretében járták végig az évek során oly sokszor koptatott ismerős utcákat, tereket. Az önfeledt bolondozás estére megilletődött, ünnepélyes hangulattá változott, amikor a díszbe öltözött főiskolai épület gyertyafényes folyosóin és termeiben ballagtak, majd szép, megható ünnepségen a tanárok, s az ifjabb diáktársak nevében elmondott útravalót hallgatták.

Dr. habil Szála Erzsébet főigazgatónő többek között egy ősi ír áldást tett hamuba sült pogácsaként a tarisznyába, melyből néhány sort idézünk:

Őrizzed lelkedben a hálát,
És a köszönet ne fogyjon ki ajkadról...

Bátran nézz szembe
Életed fordulataival és a próbákkal
Amelyeknek kitesz...

azt kérem számodra: legyen életutad járható.
Fagyos, dermesztő napokon valakitől kapj mindig meleg szavakat...

Ha bajban vagy, Isten ne aludjon bárkádban soha.
Oltalmazóan borítsa föléd tenyerét, és útjaid fölfelé vezessenek."

A zárótételt a búcsúbál jelentette május 13-án a Mediterrano étteremben.

T.A., T.M.

FŐTITKÁRI KONFERENCIA SOPRONBAN

Dr. Rádli Katalin a Felsőoktatási Törvény gyakorlati alkalmazásáról beszélt a főtitkároknak

Május 27-én az ország valamennyi felsőoktatási intézményéből Sopronba látogattak a főtitkárok, hogy kétnapos rendezvényen szakmai eszmecserét folytassanak.

Köszöntőjét követően Dr. Merényi Mária, egyetemünk főtitkára a Dr. Zorn Antal képviseletében jelenlevő Raicsné Dr. Horváth Anikónak, a bajai Eötvös József Főiskola főigazgató helyettesének adta át a szalagos főtitkári vándorbotot.

A szakmai programok keretében Mang Béla helyettes államtitkár, Katona Tamás politikai államtitkár és Dr. Rádli Katalin főosztályvezető helyettes a felsőoktatási törvényről, a BME Központi Tanulmányi Hivataláról Szabó Mihály az intézmény igazgatója tartott előadást.

A péntek esti vacsoránál a soproni Katedra együttes vidám zenés műsorát élvezhették a résztvevők.

WALTER DEZSŐ A KÖZGAZDÁSZ KLUBBAN

Május 11-én a "Tízéves a közgazdászképzés Sopronban" című jubileumi rendezvénysorozat keretében Walter Dezső Sopron polgármestere a Közgazdász Klub vendégeként előadást tartott a város és az egyetem kapcsolatáról. A KTK tanácstermében megrendezett előadásában kitért arra, hogy eddig is jelentős értékű épületekkel támogatta egyetemet, és ezt a továbbiakban is folytatni szeretné, mivel az oktatás körülményeinek javításával Sopron szellemi értékei gyarapodnak.

hg

FIZIKA ÉVE 2005.

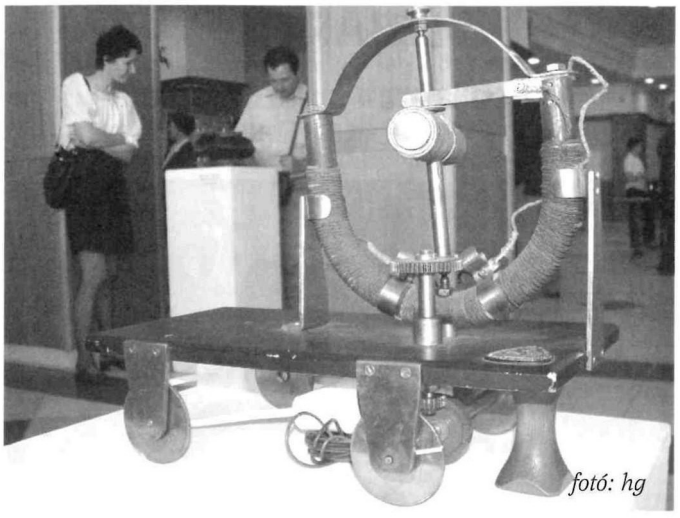

Az elektromos mozdony működő modellje.

2005. a Fizika Éve. A FMK Fizika Intézete, a MTA Geodéziai és Geofizikai Kutatóintézet, valamint a Pro Kultúra Sopron Kht. ebből az alkalomból rendezte meg Sopronban a Fizika Hetét május 26. és június 2. között a Liszt Ferenc Kulturális és Konferencia Központban..

A programsorozat keretében tudományos előadások, kiállítás, a Csodák Palotája interaktív játszótér várta az érdeklődőket.

AZ XSTREAM NYME RÁDIÓ MEGKEZDTE A SUGÁRZÁST!

Petyus András informatikus technikai közbenjárásával az Informatikai Központ munkatársai alkalmassá tették az egyik Mac számítógépet "rádióműsor" sugárzására.

Az xStream Rádió kísérleti időszakában csak zenét sugároz, a Pócza Gábor által készített reggeli internetszemlével kiegészítve. A rendszer később alkalmas lesz élő adás közvetítésére is.

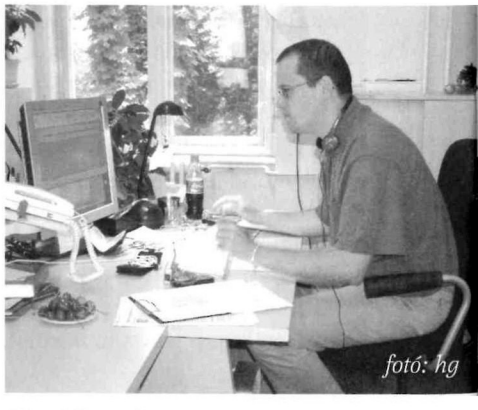

Pócza Gábor - informatikus & rádióriporter egyben

Az adás Winamp, vagy MediaPlayer programokkal, a *172.16.200.200/radionyme* url begépelésével hallgatható meg.

hg

AZ IBM A NYME-N

Paál Péter az Informatikai Központ munkatársaival

Az IBM Magyarországi Kft. vezérigazgatója, Paál Péter, 2005 május 30- án látogatást tett Egyetemünkön. Paál Péter 2004. augusztusa óta, a Kft történetében első magyarként vette át az IBM magyarországi tevékenységének irányítását. A látogatás során találkozott az Egyetem vezetőivel és a karok képviselőivel. Délután az Informatikai Központban beszélgettünk az IBM és a felsőoktatás kapcsolatáról. A beszélgetés az interneten elérhető xStream Radio Nyme kísérleti műsorában hallgatható meg. (Elérhetőség. http://172.16.200.200:8100/playlist.pls)

Pócza Gábor

V. ÉVES MŰVÉSZ BÚCSÚZTATÓ

Idén is - a hagyományainknak megfelelően - a végzett V. éves építész és formatervező jelöltek családias keretek között búcsúztak az öt éves képzésüknek keretet adó AMI-tól.

A szokásosan a Deák téri kertben tartott "szögbeverés" idén a rossz idő miatt az AMI egyik előadó termében került megrendezésre, de az nem változtatott az ünnepség és az azt követő mulatság jó hangulatán.

A jövő évi búcsúztató talán már az alakuló Művészeti Kar önálló rendezvényévé léphet elő.

A mestergerendán még számtalan "szöghely" vár gazdára.

Alkalmazott Művészeti Intézet
2005. május

KINYÍLOTT AZ ARANYKAPU

A soproni felsőfokú óvóképzéssel egyidős Ferenczy János úti gyakorló óvoda, avagy az 1-es ovi, ahogy a bennfentesek becézték, új nevet kapott.

Nem hiába szólt az ének több mint negyedszázada a barátságos falak között - " nyitva van az aranykapu csak bújjatok rajta "-, ma már hivatalosan is Aranykapunak hívhatják a gyerekek második, szeretett , meghitt otthonukat.

A " keresztelőre" április 8-án került sor meghatóan szép ünnepség keretében, mely az óvoda szellemiségét is tükrözte egyben. A gyerekektől hallott beköszöntő - a régi népi áldás - , Németh Istvánné óvodavezető névválasztás indoklása, Maczkó Mária népdalénekes gyönyörű, ritkán hallható, szívhez szóló népénekei, Liebmen Erzsébet harmadéves hallgató szavalata - Szabó Lőrinc: Ima a gyermekekért - , Zsámboki Réka óvónő meseszerű neveléstörténeti-és Tóth Szilvia óvónő kultúrtörténeti összeállítása mind-mind azt sugallta, hogy a nyitottság, a hagyományok, a gyermekközpontúság, a szeretet, a be-és elfogadás, az egymásért lét jellemzi egyetemünk Aranykapu néven dokumentált gyakorló intézményét.

A szellemiségre utalt többek között dr. habil. Szála Errzsébet főigazgatónő is, amikor jövőképnek nevezte az " ünnepelt" új névhasználatát. Felhívta a figyelmet az arany, mint a legdrágább nemesfém, s a legdrágább kincs, a gyermek közötti párhuzamra.

Prof. dr. Schmidt Rezső oktatási rektorhelyettes köszöntötte az egyetem legifjabb polgárait, s örömmel üdvözölte a névfelvételt, mert a számokkal ellátott oktatási intézmények - mint amilyenekbe Ő is járt - személytelenek, nem segítik a gyerek kötődését.

Palotai György a Polgármesteri Hivatal Oktatási Irodájának vezetője azt hangsúlyozta hogy a kapu már régóta működik, méghozzá többfelé nyílik és zár.

A bensőséges ünnepély fénypontját a gyerekek, a Huncutkák jelentették varázslatos, derűs, lendületes, szép dalaikkal , táncaikkal, mondókáikkal, verseikkel. Kellemes, tiszta énekhangjuk, ügyes, fejlett mozgásuk a két csoportvezető óvónőnek Majsa Imrénének és Tóth Szilviának is köszönhető.

Kedves színfolttal, az egyetem másik gyakorló intézményének / Róth Gyula Gyakorló Szakközépiskola és Kollégium / műsorával, fergeteges néptánccal zárult a névadó.

T.M.

TTT = TAVASZI TANULMÁNYI TÚRA

avagy 1000 vidám km Magyarországon a menedzsment jegyében

Április 13-án reggel kissé álmos tekintetű, ám kalandra kész végzős és negyedéves közgazdász hallgatók gyülekeztek az RK parkolójánál. Ki-ki étvágyának megfelelően tömött vándorbatyukkal ácsorgott a busz oldalánál, névsorolvasásra várva. A szolid félmosolyokból ítélve mindannyiunk szívében kis rőzsedalok gyúltak: újra éreztük a gimnáziumi osztálykirándulások hangulatát. Mire megkaptuk a várva várt tanári engedélyt a busz elfoglalására, már mindenki megkonzultálta baráttal/barátnővel, hová üljön. Gyors helyezkedés után üdítő, szendvics elrendezése a hálós tartóalkalmatosságban, kabátok felgyömöszölése a kalaptartóra- indulhatott a 2 napos tanulmányút hegyen-völgyön által.

Elsőként a herendi Porcelániumot vettük célba, ahol szem s száj tátva maradt. A manufaktúra példaértékű munkaszervezése, felszereltsége, a munkahelyi körülmények, valamint -a számunkra tartott előadásból- megismert ösztönzési rendszer az egész csoportot levette a lábáról. Kocsisné Kópházi Andrea tanárnő szervezésének köszönhetően részünk lehetett abban a nem sokaknak járó kiváltságban, hogy a gyár szinte minden zeg-zugát megismerhettük: korongozástól a mesterfestő részlegig. A remekműveket látva a művészi ambiciókat táplálók halkan sóhajtoztak: bárcsak én is így festenék!

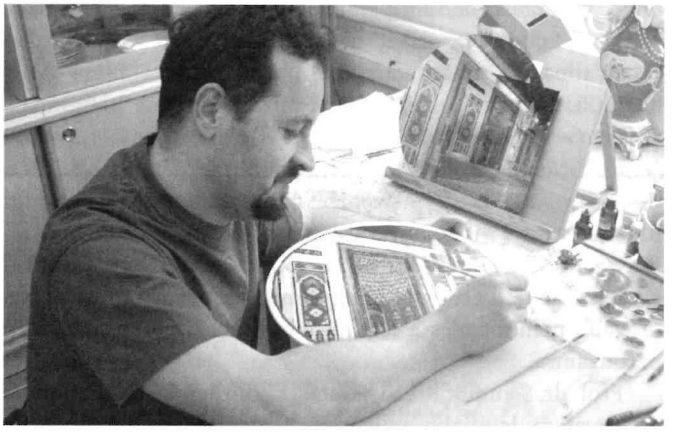

Herendről Ajkára robogtunk tova. A szerencsésebbek a kristály gyárban kipróbálhatták az üvegfúvás mesterségét; születtek is vagány szürrealista lufik a teli tüdőből fújók büszkeségére s a többiek derültségére. Miután a cég múzeumának kristály-csodáit megcsodáltuk, s kiörvendeztük magunkat az ajándékba kapott kecses pezsgőspoharakon, elköltöttük a csapat első közös ebédjét. Itt jegyzem meg, hogy az út ebéd-vacsora-reggeli-ebéd ellátmánya igen ízletes volt és laktató, így a Sopronból cipelt "hazai" jó része vissza is utazott a kiindulópontra.

Huszáros vágtával, a Gödöllői kastélyban töltött elbájoló andalgást követően, az ország túlsó csücskében termettünk. Igaz, a menetrendhez képest némi csúszással, ennek köszönhetően azonban éjszakai buszos erdőjárás színesítette a programot. Bevallom, már azt hittem, végleg eltévedtünk, mikor feltűnt egy tavacska, mellette a sziklára épült kastély. Mintha valamelyik mesébe érkeztünk volna meg. Nem sokkal később már teli pocakkal foglaltuk el ágyikóinkat. Az éjszakai program fakultatív jelleget öltött: volt, aki az igazak álmát durmolta, mások hajnalig tartó kártyapartit rendeztek vagy beszélgetős kerekasztalt szerveztek a társalgóban.

A második napon a benchmarking jelszavát zászlónkra tűzve bevettük Holloháza vadregényes vidékét. Vendéglátóink itt is előadással és barátságos körülvezetéssel fogadták a csapatot. A múzeum pedig kellően felcsigázta a kedélyeket ahhoz, hogy a hátizsákokban, kistáskákban, retikülökben gondosan becsomagolva a szélrózsa minden irányában útnak induljanak a szuvenírek. (Nálunk a család valamennyi tagja odaadóan olvadozott a porceláncsengettyű láttán, jómagam pedig lankadatlan lelkesedéssel csilingelek vele azóta is a vasárnapi ebédeknél).

A fűzérradványi kastélyban lopva készített fotók, és az arborétum friss levegőjének elraktározása, valamint az utolsó csoportképek elkészítése után kelet-nyugati irányban átszeltük az országot, és a második nap éjszakáján mindenki a neki legemlékezetesebb élményekkel álmodhatott.

Köszönöm, minden kedves diáktársam nevében, hogy olyan túrán vehettünk részt, ami megmutatta a tanultak gyakorlati vetületét, és közös szórakozást nyújtott tanárnak, diáknak egyaránt!

Köszönet tehát a KTK Menedzsment Intézeti Tanszékének, ezen belül is Kocsisné Kópházi Andrea adjunktus asszonynak az ötletért, a szervezésért, a lebonyolításért! A sorból nem maradhat ki Trombitásné Láng Gabriella adjunktus asszony és Szakály Tamás tanár úr sem, akik, ahogyan mondani szokás, jelenlétükkel hozzájárultak a kirándulás osztatlan sikeréhez!

Bízom benne, hogy jövőre ott folytatjuk, ahol az idén abbahagytuk!

Mészáros Ágnes KTK

TANULMÁNYI KIRÁNDULÁS A MAGYAR NEMZETI BANKBAN ÉS AZ ORSZÁGHÁZBAN

Gidai Erzsébet dékánasszony felkérésére Járai Zsigmond a Jegybank elnöke már több alkalommal tartott előadást a monetáris politikáról a Közgazdaságtudományi Karon. Könyvajándékokkal és egyetemi jegyzetek kiadásának támogatásával is patronálja intézményünket. Az egyetem hallgatói szakmai előadásokon is részt vehetnek, melyet a bank szakemberei tar-

tanak. A MNB és a Közgazdaságtudományi Kar közti kapcsolatokat a Pénzügytan - Számvitel Intézet Intézetigazgatója Lentner Csaba ápolja, aki 2005 tavaszán két alkalommal is szervezett tanulmányi kirándulást a negyed évfolyamos közgazdászhallgatók számára az MNB-ba és a Parlamentbe. A hallgatók érdeklődéssel kísérték a rendezvény minden mozzanatát.

Mindkét látogatás nagyon jól sikerült..

Az MNB-ba 10:30 -kor érkeztünk, ahol már vártak minket. Itt "Az euró: a közös pénz kialakulásának okai, érdekességek, a magyar csatlakozás" című előadást hallgathattuk meg. Megtudhattuk, miért fontos, hogy a ±15 százalékos sávban mozogjon a forint árfolyama; mennyire valósul meg a munkatőke-szolgáltatás szabad áramlása az Európai Unió országai között a gyakorlatban. (Mert ugye tudjuk, hogy elméletben megvalósul). Továbbá megtudhattuk továbbá, hogy az MNB eszköz és célfüggetlenséget élvez a Parlamenttel szemben. A Bank alapvető célja az árfolyamstabilitás megőrzése és a megengedett keretek közt tartása "mindennemű eszközzel".

Nem maradtak ki az előadásból az EU által irányunkban támasztott kritériumok sem. E témával a sajtó is sokat foglalkozik napjainkban. Érdekes volt végre "tisztán látni". Kiderült, nem is olyan rossz a helyzet - a többi országhoz viszonyítva - mint ahogy azt eddig hittük.Végezetül hallhattunk az euró bevezetésének előnyeiről és hátrányairól.

Az előadáshasznos volt, a különböző nézőpontból megvilágított álláspontok nagyon érdekesnek és tanulságosnak bizonyultak.

Különös élményt volt mikor a gyakorlatban kipróbálhattuk, hogyan verték régen a pénzérméket. Itt a már felnőttnek mondható hallgatók egy picit újra gyermeknek érezhették magukat.

A Bankból a Parlamentbe siettünk. A Tanár Úrnak korábbi munkásságából eredően sikerült az utolsó pillanatban időpontot egyeztetni, így nem kellett várnunk 2005 végéig. Egy hölgy vezetett körbe minket a felső házban (a képviselőteremben éppen ülések folytak).

Gondolom sokan nem is hinnék, hogy a kupolateremben lévő csillárban egyszerre két ember is folytathat javítási - szerelési munkálatokat, ugyanis a csillár rögzített. Hát mi sem gondoltuk volna. Megtudtuk, hogy a társalgóban található szőnyeg eredeti és kék színű - ami a "kékvérű arisztokráciára" utal.

Az Országházat tizenhét évig építették, és ez volt az országban az első építkezés ami elektromos áram felhasználásával folyt. Az épület belsejében a két méter feletti motívumok 24 karátos aranylemezzel vannak bevonva. A parlamentben nyolc hatalmas vörösmárvány oszlop is található, ezek mindegyike egy-egy többtonnás márványtömbből van kifaragva. A nyolc oszlopot az brit uralkodó ajándékozta az Magyarországnak. A világon tizenkét ilyen oszlop készült, ebből nyolc nálunk van, négy pedig az angol parlamentben.

Engem még ezeknél is jobban lenyűgözött a tervező zsenialitása, amelyel megoldotta a ház hűtési és fűtési rendszerét. Távfűtést és "kezdetleges légkondícionálást" alkalmazott. Egy közeli kerületből jut el vezetékeken a meleg levegő a Parlament pincéjébe, és onnan ventillátorok segítségével fúvatják az ülésterembe a padlózatba beépített kis szellőzőrácsokon keresztül. A "hűtést" is hasonló módon oldják meg. Az udvaron található két fedett kutat megtöltötték a Duna jegével, így ha a kút föld alatti ablakát kinyitották, a hideg levegő a pincébe áramolott, és az a ventilátorok segítségével feljutott az ülésterembe. Egyszerűen lenyűgöző!

Az itt eltöltött rövid idő alatt sikerült betekintést nyernünk abba az intézménybe, ahol az államháztartás pénzügyi helyzetét taglaló költségvetési törvény és adótörvény készül.

Hazafelé mindenki fáradtan merült el gondolataiban. Elégedetten és élményekben gazdagon tértünk haza, egy tapasztalatokban teli napot hagyva magunk mögött.

Must Katalin
IV. évf. közgazdászhallgató
Pénzügytan - Számvitel Intézet

CICA A DOMBRÓL
GEODÉZIA GYAKORLAT, SUKORÓ

Először Zsani kezében aludt el, majd a táskájába mászott és ott aludt tovább, amíg mi befejeztük a mérést. Végülis, mivel ennyire velünk akart maradni, Brigi haza is vitte.

Érdeklődve gyülekeztünk hétfő reggel az I-es előadóban. Vajon milyen lesz ez a hét? Mi mindent fogunk csinálni? Hova visznek minket? Elég sok kérdés kavargott az agyunkban. Vártuk, hogy végre jöjjön valaki, aki elmondja, hogy végül is mi lesz... De nagyon sokáig nem jött be egyetlen tanár vagy tanársegéd sem. Nem tudtuk, hogy miért nem jön senki. Aztán megtudtuk. Az egyik csoporttársam bejött és azt mondta, hogy meghalt a Marton Tibi bácsi. Nem hittük el, biztosak voltunk benne, hogy ez nem lehet igaz. Aztán kiderült, hogy mégis. Az előző hetet vele töltöttük topó gyakorlaton. És most már nincs? Nem lehet! Az egész suli erről beszélt. Senki sem akarta elhinni. Nagyon sokat beszélgettünk róla egész héten, és azóta is. Akarva, akaratlanul mindig eszébe jut valakinek valami apró dolog, és mindig szóba kerül a drága jó Tibi bá'. Ettől kezdve már nem is annyira a sukorói gyakorlaton járt az agyunk...

A gyakorlat igazi nyertese: a cica

De jöttek a tanárok és megkezdődött ez a hét is. Sajnálatos dolog, ami történt, de nekünk mennünk kellett. Így hát beszálltunk a kisbuszba és kizötyögtünk Sukoróra. Szerencsére itt nem kellett gyalog felmennünk azokra a jókora dombokra. Akkor. De később persze nem is egyszer. Az egész hetünk arról szólt, hogy dombra fel, dombról le. Hát ilyen nincs! Műszerekkel a hónunk alatt hegyet mászatnak velünk? Jobb, mint egy túlélőtábor! Kitaláltuk, hogy ezt az ötletet jó pénzért el lehetne adni. Jobb, mint a Norbi-torna! Két teodolittal a hónod alatt, meg egy Topconnal a nyakadban mászd meg a Kereszt utcát! Ajánlom mindenkinek!

De azért a sok fárasztó menetelés sem tudott megtörni minket. Esténként grilleztünk, tábortűznél szalonnát sütögettünk, sőt, még a másodévesek is meglátogattak minket egy-egy este. Jól éreztük magunkat és egy kicsit "nyaraltunk" is.

Végülis a munka sem volt olyan nehéz és gyakorlatvezetőink (Busics György és Mayer István) mindenben a segítségünkre voltak. Köszönjük! Reméljük, hogy a feldolgozás is ilyen jól fog menni!

Bármilyen nehezek voltak a műszerek, és magasak a dombok, azért mégsem azok maradtak meg bennünk a legjobban, hanem egy kis cica. Ugyanis hozzánk szegődött egy pici tarka cica. Mikor péntek reggel felkeltünk, ott feküdt Gabi mellett az ágyban. Nagyon aranyos volt ahogy ébredezett, ásított, nyújtózkodott. Rögtön megtetszett mindenkinek. Mivel muszáj volt dolgoznunk, magunkkal vittük a cicát is. Bár annyira nagyon nem is kellett vinni, mivel jött ő magától is. A munka nem állhatott meg miatta, hiszen nekünk még szintezni kellett, de a cica nem tágított. Először Zsani kezében aludt el, majd a táskájába mászott és ott aludt tovább, amíg mi befejeztük a mérést. Mivel ennyire velünk akart maradni, Brigi haza is vitte. Azóta is mindenki azt kérdezgeti tőle, hogy mi van a cicával, milyen, mit csinál, mi lesz a neve?

Ez a pici cica nem olyan nagy dolog, de aközött a pár ember között, aki ott volt, most van egy újabb kapocs: a cica a dombról.

Orosz Réka as Konfidencica

RÓMAI KORI TEMETŐ A KTK UDVARÁN

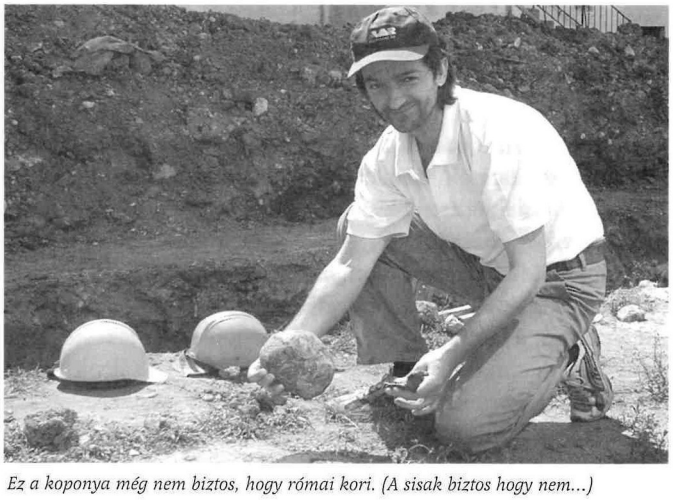

Ez a koponya még nem biztos, hogy római kori. (A sisak biztos hogy nem...)

Megkezdődtek az előzetes régészeti feltárási munkálatok a Közgazdaságtudományi Kar soproni Erzsébet u. 9. sz. alatti campusának udvarán.

A Soproni Önkormányzat támogatásával kerül beépítésre az udvar, ahol az alagsori garázs felett egy aula nyer elhelyezést, míg az aula felett 2 db 220 férőhelyes előadóterem.

Az előzetes feltárást az teszi szükségessé, hogy e helyen - a korábbi soproni evangélikus temető alatt volt Scarbantia sírkertje is. Erre utalnak az előzetes információk, valamint a környékbeli leletek nagy száma.

Dr. Wilfing János

TERMÉSZET - EGÉSZSÉG - NEVELÉS

Erdőpedagógia projekt Ravazdon

Természet - Egészség - Nevelés. E három kifejezésből, és a mögötte húzódó gazdag tartalomból álló koncepció - Erdőpedagógia projekt - segítette életre hívni 1996-ban a Magyarországon egyedülállónak számító Ravazdi Erdei Iskolai Oktatóközpontot.

Az Oktatóközpont különlegessége, pontosabban egyedülállósága alapvetően abban rejlik, hogy egy főiskolai kar tanszéke, az ATFK Pedagógia Tanszéke és egy erdőgazdaság, a Kisalföldi Erdőgazdaság Rt. közösen hozta létre és közösen működteti. Az együttműködés során a Kisalföldi Erdőgazdaság helyszínt és gyakorlóteret, valamint szakmai segítséget biztosít a Pedagógia Tanszék Erdőpedagógia projekt programjának megvalósításához. A projekt elméleti ismereteit a főiskola hallgatói Erdőpedagógia C típusú tantárgy és speciálkollégium keretében, valamint a Neveléselmélet és az Alkalmazott pedagógia tantárgy részeként tanulják. A projekt vezetője Kovátsné dr. habil Németh Mária tanszékvezető.

Az ősszel évtizedes múlttal rendelkező Erdőpedagógia projekt keretében rendszeresen szervezünk konferenciákat, tanár- és hallgatói továbbképzéseket, évről-évre gyerekeknek pályázatokat hirdetünk, tartunk ünnepségeket. Legfontosabb eseményünk a "Tavasznyitó ünnepség". Idén - kicsit később - április 22-én, a Föld napján került megrendezésre az erdei iskolához tartozó magyalosi cserkésztábor mellett induló tanösvény kapujában. Az ünnepséget dr. Magas László a Kisalföldi Erdőgazdaság Rt. vezérigazgatója és Szabó Miklós a Győr - Moson - Sopron megyei közgyűlés elnöke nyitotta meg, majd Lendvai Tekla a pannonhalmi általános iskola 6. osztályos tanulója Jancsik Pál versét mondta el. A köszöntők elhangzása után Kovátsné dr. habil Németh Mária projektvezető a Ravazdi Erdei Iskolai Oktatóközpont "Természetvédelem - Környezetvédelem" plakát pályázatát értékelte, amelyre szép számmal érkeztek pályamunkák óvodákból, valamint általános iskolák alsó és felső tagozatából.

A nyertesek emléklapot valamint könyvjutalmat kaptak elismerésül. Könyvjutalmat kaptak a gyerekek felkészítő tanárai is, amelyeket Kocsis Mihály a Kisalföldi Erdőgazdaság Rt. vezérigazgató-helyettese adott át.

A tavaszi ünnepségek szerves része, hogy összekapcsolódik egy, az Oktatóközponthoz kapcsolódó fejlesztés átadásával. Ez 2005-ben a tanösvény átadását jelentette a Ravazdi Erdészet területén a Magyalos erdészkerületében. A tanösvény létrehozásához szükséges pénzt a Tetra Környezetvédelmi Alapítvány pályázatán nyerte a NYME-ATFK Pedagógia tanszéke. A tanösvény kivitelezését a Kisalföldi Erdőgazdaság Rt. Ravazdi Erdészete támogatta. A Magyalos tanösvényt látványossá és egyedivé tevő bemutató plakátokat Szunyogh Ferenc grafikus művész tervezte. A tanösvény Kunyhó-völgyi pihenőhelyén elhelyezett "Az erdő fohásza" táblát Horváth Mihály egykori Erdőpedagógia speciálkollégiumos hallgató faragta. A "Tavasznyitó ünnepség" fénypontjaként a díjazott gyerekek, szülők, tanárok és a rendezvény szervezői közösen végigjárták a tanösvényt. Az ünnepség a ravazdi bicskáspörkölt elfogyasztásával zárult.

A Magyalos tanösvény mindenki által szabadon látogatható, 3300 méter hosszú, amelyet zöld festékkel jelölt útjelző karók segítségével lehet körbejárni. Az útvonal 9 állomáson halad keresztül. Az állomásokon az erdő szintjeivel, legfontosabb lombhullató és örökzöld fafajaival, gyógynövényeivel, gombáival, madaraival és vadfajaival ismerkedhet meg a látogató. A tanösvényen külön figyelmet fordítunk az erdőgazdálkodásra. Az utolsó állomáson a fontosabb erdészeti munkák kerültek bemutatásra, amelyek közül néhánnyal a túra során és az állomás mellett is találkozhat a látogató. A tanösvényen túrázók két pihenőhelyet találhatnak. Az elsőnél két, asztallal és padokkal felszerelt esőbeállót helyezetünk el, míg a Kunyhóvölgy nevet viselő szakaszon egy öreg vadászkunyhó felújításával alakítottunk ki hangulatos pihenőt. A bemutató táblák mellett a terület fafajait bemutató fahasábok, kongatóval megszólaltatható fák, azaz "zenélőfák", egy kötélpálya valamint egy működő gyantagyűjtő is található, így még érdekesebbé és tartalmasabbá válik a tanösvényen történő túrázás.

Az ATFK Pedagógia Tanszékének Erdőpedagógia projekt csapata ezúton fejezi ki köszönetét mindazoknak, akik a tanösvény megvalósításában segítettek.

LampertBálint
Erdőpedagógia projekt munkatársa

KITARTÁS! GYERÜNK! MÁR CSAK 150 MÉTER A CSÚCS!

Tekerjetek! - gurult Kristóf elénk, miközben mi szorgosan tekertük a biciklit felfelé a Szitnya oldalában, útban Selmecbánya felé.

Megpihen a kis csapat a Garam folyó partján álló tankon, Léva alatt

Tekertünk mi, ahogy bírtuk, de talán gyalog gyorsabban ment volna, hiszen az út tele van emelkedővel és kanyarral, és az erőnk fogytán már. Hát igen, ez már a negyedik nap.

A látvány gyönyörű, az érzés leírhatatlan! Úgy megmártóznék a völgyben alattunk meghúzódó tavakban, melyeket Mikovínyi Sámuel talán pont azért tervezett e helyekre, hogy minket, biciklistákat kínozzon, hiszen a hegyek megmászása, szép szóval élve "lekerekezése" eléggé kifárasztott mindenkit. Végignéztem a ruhámon, kissé megtapogattam a biciklis sisak alól kilógó hajamat, végigtöröltem homlokom és halántékom, majd arra a következtetésre jutottam, hogy ennél már vizesebb úgy sem leszek, így fürödni nem érdemes, meg aztán van az a Noéról szóló selmeci nóta, melynek egy sora így szól, hogy "... a vízbe sok szedett-vedett, gonosz népség beléveszett!". Ezen gondolatokkal a fejemben új erőt adó, ösztönzőleg ható képet kerestem selmeci emlékeim közül, amitől jobban megy a tekerés. S csakhamar meg is találtam egy jó korsó sör képé-ben, ahogy azt illik Selmecen, vágott formában. Észre sem vettem, elmentem a gerincen a kereszt mellett, s a csapat kiáltásá-ra lettem figyelmes:

Végre! A bacsófalvi elágazás, felértünk az út legmagasabb pontjára, 750 méter!

Persze ez nem tűnik olyan magasnak, pláne nem onnan a karosszékből, ahonnan a nyájas olvasó ezeket a sorokat olvassa, de a lelkes kis csapat biciklivel tette meg az utat és mászta meg a selmeci hegyeket egészen Soprontól!

Az ösztönző kép már mindenkinek ott lebegett a gondolatában, olyannyira, hogy a lefelé vezető közel 10 km-es utat 15-20 perc alatt tettük meg, végigrobogtunk Hegybányán.

Az utolsó domb, s legnagyobb örömünkre előbukkant... a Leányvár, a Kálvária, s az Akadémia fehér épülettömbje. Igen, ez Selmecbánya. Aki járt már itt, annak az érzést nem kell leírnom. Aki még nem látta annak nem lehet elmagyarázni.

-Induljunk! - adta ki a vezényszót erdész barátom, Bencze Laci alias Mormota. Csak gurultunk, gurultunk, el a Szélaknai (Hegybányai) Kapu mellett, s a kaput vigyázó Szent Flórián biztos elmosolyodott, amikor a biciklik rátértek a Honvéd utca elején, a temetőknél a makadám útra, s a sok macskakő szétrázta az álmunkat, hogy gyorsan leérünk, bár az út nem volt már hosszú.

Bicikliről, macskaköves úton nehéz a városnézés, de titokban mindenki a szeme egyik sarkából a várost figyelte az út helyett, miközben elhaladtunk a Klopacska alatt.

Szállás elfoglalása, tisztálkodás, biciklik elhelyezése... megannyi dolog, csak az idő megy, mikor érünk már oda a sörözőbe, mert az ösztönző képen már két vágott sör jelent meg előttem, s úgy éreztem, hogy lesz három is mire odaérünk.

Aztán gyorsan elindultunk, az Arany utcán, végig a teraszon, s az óváros aljában ismerős nóta csendült: "... Szóljon az ergo bibamus,...hej cimbora ergo bibamus!"

Hát itt van a felderítő egységünk, soproni delegáció, persze ők könnyen mulatnak, mert kocsival vannak.

Végre a megérdemelt vágott sör! (meg még egy is!)

Aztán estére befut mindenki, kocsival Miskolcról, bányászok, kohászok, gépészek, bölcsészek, Sopronból erdészek, fások, üzemesek, közgazdászok, Újvárosból tanárok, gazdászok és szervezők. Szép kis csapat. Hát igen ez már a negyedik ilyen közös nyaralás, amit még Firmáink indítottak és most is az ő segítségükkel szervezi a Sörfűrészek Baráti Társaság, ez a mi 4 selmeci szellemű iskolára szóló "Kánikula Selmec Túránk".

Az idén kiegészülve a biciklitúrával, melyet a Fröccsöntő Sasok a legpatinásabb Soproni Baráti Társaság szervezett.

És elmeséltük a túránkat: Sopronból indultunk. Mikor Rábcakapinál megláttuk a "bagaméri - fagyis" kislányt, hogy inkább egy hűsítő fagyi és néhány bájos mosoly elég erőt ad nekünk Győrig, ahol az egyetem kollégiumában szálltunk meg. Másnap kora reggel szemerkélő esőre és Berecz Béla a. Cápa miskolci gépész barátunk autójának hangjára ébredtünk, mert ő volt az, aki a csomagjainkat Tatabányáig vitte. Kialudt szemek és sajgó far- és combizmok...

Még mindig csak hárman voltunk, egy erdész, egy fás és egy művész, de a tudat, hogy holnaptól már miskolciakkal együtt gurulhatunk át Csallóközbe Komáromnál, nagy erőt adott. Az aznapra kisalföldi terepviszonyokhoz idomított erőinket igen csak megtréfálta Pannon-nak-halma. De megérte. Az apátságban eltöltött idő alatt megállt annyira az eső, hogy Kisbérig elkerekeztünk.

Itt sajnos nekiszomorodott rendesen az időjárás, így Tatabányáig vonattal mentünk, mert nem volt értelme biciklire ülni. És a biztos pont: Kiss Csaba a. Tűrés barátom mosolygós arca, valamint édesapja Kiss Csaba a. Balhés Charlie családi fészke Vértesszőlősön. Finom meleg vacsora, sörtől, pálinkától dagadó pocakok... hogy fogunk holnap elindulni... de csak ettük a finom makarónit, mert az akkor jó volt, s a Carpe Diem, mint filozófiai irányzat egyre jobban megtetszett nekünk... és még egy kör pálinka, amolyan jó vértesszőlősi körtéből... és már csak arra emlékezem, hogy kipihenten ébredtem, reggeliztünk... mindannyian megelégedéssel nyugtáztuk, hogy a Tatabányai Turulmadár elhessegette a felhőket az égről.

Pihenés a leghosszabb úton Selmec és Pest között. A váci botanikus kertben. (Jobbról balra: Tóth Imre Barnabás, Bukosza Kristóf, Kiss Csaba, Bencze László, Papp Tibor)

A harmadik napon aztán estére szinte minden porcikánk fájt, hisz minden kicsi molekulánk át lett fulladásig mozgatva! Így hát mindenki örült neki, hogy az éjszakára az "Atom" nevű lévai hotelben szálltunk meg. Talán regenerálódhatunk. Aztán Colos elvitt minket vacsorázni, egy közeli magaslathoz, ahol olyasfajta kilátót építettek a dombtetőre, mint a Yucatan félszigeten az Azték piramisok. De a látvány lenyűgöző, látni északi oldaláról a Mátrát, a Börzsönyt, a Dunakanyart, északra pedig a Kis és Nagy Fátra, és Tárta bérce vesznek el a lenyugvó nap aranyló sugarába.

Éppen elértük a Selmeci-hegység lábát, mikor hirtelen nagy vihar kerekedett, és be kellett menekülnünk Két óra elteltével kisütött a nap. Hontalmás felé kanyarodtunk, mert az nagyon kisforgalmú út volt, olyannyira, hogy mire elhagytuk a települést addig az aszfaltút két nyomvályús erdei úttá silányodott, de azért biciklivel járható volt.

Berencsi Zsolt a. Sántalidérc barátommal éppen az idei, 2005-ös diáknapokról beszéltem, mikor kipattant mindkettőnk agyából az isteni szikra. Méltóképpen meg kell ünnepelnünk a magyar, azaz az európai felsőoktatás 270 éves lesz, (1735-2005). Ezen apropóból felindulva, megegyeztünk, hogy Sopronból a két műszaki szak a faiparos és az erdész egy faragott rönkkel és a Miskolci műszaki szakok a bányász, a kohász és a gépész egy festett csillével emlékezik az Alma Mater és az európai műszaki felsőoktatás megalapításáról.

Mindkettő a selmeci akadémián lesz elhelyezve, és gyalog tolva 14 nap alatt érjük el Selmecet, ahol tartatik a 15. Selmeczi Diáknapok.

Ezen apropóból írtam le e kis történetet, hogy láthassa és tudjon róla mindenki, hiszen ez a diákkezdeményezés, minden érdeklődőt szívesen fogad, legyen az faiparos, vagy erdész.

Ha netán kedved szottyanna egy kis rönktoláshoz, jelentkezz nálunk, keress minket!

Kívánok mindenkinek kellemes nyarat, elvetemült ötleteket, és kitartást annak megvalósításához!

Jó szerencsét!

Papp Tibor a. Egon a Kisfőnök

"JÁTSZANI IS ENGEDD SZÉP, KOMOLY FIADAT!"

Az idei II. Hallgatói Művészeti Nap egyben tisztelgés volt József Attila születésének 100. évfordulóján. A mottót is József Attilától kölcsönöztük, hisz az ismert, szép gondolat párhuzamba állítható törekvésünkkel. Az a célunk, hogy a művészettel foglalkozó hallgatók mellett teret biztosítsunk a művészetet "játékként űző", amatőr diákoknak is, illetve példát adjunk, utat mutassunk egy értékesebb szórakozás, a művészet mezsgyéje felé. Az egyetem a teljes embert igyekszik felszínre hozni, értelmiséget képez, s ehhez elengedhetetlen az aktív kulturális élet. Ez utóbbi ma még csak álom, de a kezdeti lépéseket megtettük, s ha az oktatók nagyobb érdeklődést és lelkesedést mutatnak majd, akkor talán a hallgatóság is aktívabb lesz.

Április 20-án a Pannonia Med Hotel Európa termében 16.00 órakor nyitotta meg Prof. dr. Faragó Sándor rektor az AMI, az ATFK, a BPFK,az EMK, és a MÉK hallgatóinak alkotásaiból összeállított kiállítást. Az FMK-t az AMI-n kívül egy üvegműves diáklány is képviselte. A változatos technikával készült művek a filmtől a gyöngyékszerekig nagy érdeklődésre tartottak számot, mint ahogy nagy sikere volt a beköszöntő muzsikának, a BPFK-s Világtalan Angyalok által előadott saját megzenésítésű József Attila versnek is. A tárlatot követően "két tételes" verses-zenés-táncos összeállítást hallhattak a jelenlévők az ünnepelt poéta költeményeiből, s kortárs zeneszerzők alkotásaiból, melyek közül egyre kalotaszegi legényest táncolt egy leendő szociálpedagógus a "Benedekről". A népes alkotó táborra és társulatra tekintettel, a nevek felsorolása nélkül gratulálunk a hallgatóknak.

A kiállítás összeállításáért köszönet a művészeti intézetnek, s a vizuális nevelési tanszékeknek, az előadóest II. tételének megrendezéséért és az azon való közreműködésért az ATFK zenei tanszékének és művészeti vezetőjének. Az I. tétel e sorok írójának " hivatalból kötelező" opus volt.

T.M.

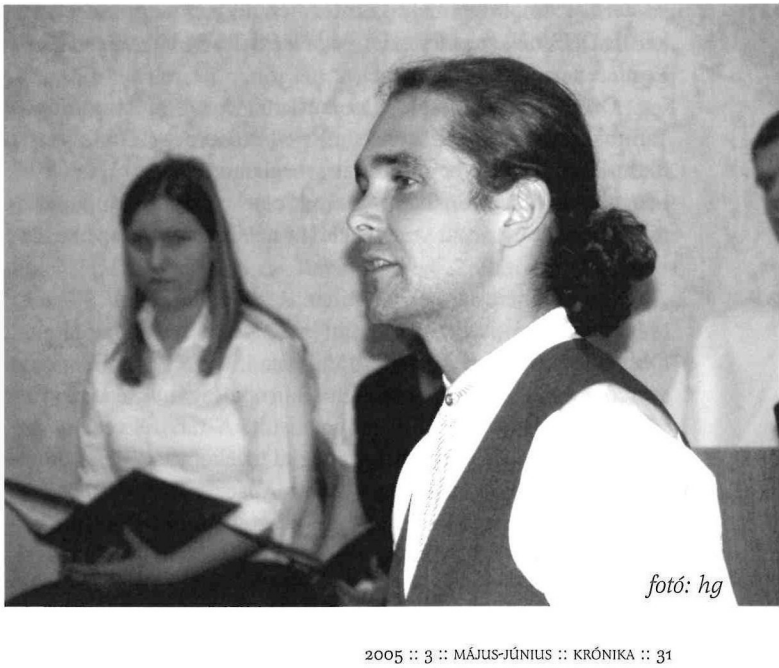

fotó: hg

MAGYAROK A KÁRPÁT - MEDENCÉBEN

Az ATFK Pedagógia Tanszéke, a VEAB Magyarságkutatási Munkabizottsága és a Magyar Pedagógiai Társaság Győr-Moson-Sopron Megyei tagozata rendezésében, szervezésében került sor a Magyarok a Kárpát - medencében című tanácskozásra. A "Magyarok a nagyvilágban - 350 éves a Magyar Enciklopédia" programsorozatot záró tudományos konferencia 2005. május 12 - én ült össze Győrben, az ATFK-n.

A konferenciára érkezett nevelési szakembereket, pedagógusokat s főiskolai hallgatókat Szabó Miklós, a Megyei Közgyűlés elnöke köszöntötte; hangsúlyozva e tudományos párbeszéd jelentőségét, létjogosultságát határon innen és túl.

Ezt követően Wolf Rudolf a Kolozsvári Líceum igazgatója beszélt Apáczai Csere János örökségéről, felidézve a nagymúltú Kolozsvári Líceum nevelés- és oktatáspolitikai eseményeket az általa irányított délvidéki intézményben.

Magyarok a magyarokért című előadásában Prof. dr. L. Erdélyi Margit, a Selye János Egyetem dékánja örömmel és hálával üdvözölte azt a prosperáló együttműködést, mely a győri tanítóképző főiskolai karral már hosszabb ideje áll fenn. Ennek kapcsán kiemelten mondott köszönetet a dékán asszony Kovátsné dr. habil. Németh Mária főiskolai tanárnak, a NyME Apáczai Csere János Tanítóképző Főiskolai Kar Pedagógia tanszéke vezetőjének széleskörű támogatásáért; mind határon túli oktatótevékenysége, mind pedig tudományszervezési munkáját illetően.

Dr. Csányi Erzsébet egyetemi tanár, a VMFK elnöke a Vajdasági Magyar Felsőoktatási Kollégium ama oktatási projektjéről számolt be, mely az intézményükben megrendezésére került DNS néven szerveződő Vajdasági Tudományos Diákköri Konferencia mentén létesült.

Dr. Tölgyesi József, a székesfehérvári Kodolányi János Tanítóképző Főiskola docense, a Neveléstörténet című folyóirat főszerkesztője a lap bemutatásán, megismertetésén túl felvázolta azokat az irányvonalakat, melyek e neveléstudományi periodika nyomán a Kárpát - medencei kutatások mentén szerveződnek.

A konferencia záró előadásában Kovátsné dr. habil. Németh Mária elméleti prezentációja intézményünk névadójának, - s többek között - ez évben 350 éves Magyar Enciklopédia szerzőjének, Apáczai Csere János európaiságának és magyarságának koncepciója köré csoportosult. A tanszékvezető asszony - aki az erdélyi tudós pedagógiai tevékenységének kutatója, s a 2004 -ben napvilágot látott Apáczai Csere János - A Magyar Encyclopaedia című szerkesztett mű összeállítója - Apáczai tudomány- és kultúrtörténeti jelentőségét taglalta, felhívva a figyelmet munkásságának művelődéstörténeti vonatkozására. Kovátsné dr. habil. Németh Mária tudományos összegzésében hangsúlyozta az említett mű hazai és európai kultúra egységesítésére, ötvözésére való koncepció megvalósulását, mint a magyar pedagógiai kultúra korszerűsödésére irányuló reprezentációt. Előadásában Apáczai tudománytörténeti jelentőségét taglalva rávilágított az enciklopédikus tudás fontosságára, mint a "mindentudás" szükségességére, mely az összműveltség, illetve az "egységben látás" meghatározottságának záloga. Így a 17. századi tudás- és ismeretanyag szellemi öröksége nem jelent mást, mint az európai kultúra átörökítését, elterjesztését tudósnak, tanárnak. Az utókorra háruló számos feladat közül az egyik legfontosabbnak tartja Kovátsné dr. habil. Németh Mária Apáczai szellemi és kulturális hagyatékát hozzáférhetővé, "jelenlevővé" tenni; elsőként magyar nyelven, majd idegen nyelveken is. A feladatjellegű célok másik ágenseként a műhelymunka létjogosultságát emelte ki az előadó, olyan aspirációként, mely a tudomány terjesztése lehetőségeinek megalapozója lehet a felsőoktatás területén.

Végül nagyon előremutató módon feltárta azokat az összefüggésrendszereket, melyek Apáczai szellemi hagyatéka és a mai kor kihívásai, szemlélete között húzódnak. Így például kereste a választ arra vonatkozóan, hogy mitől vagyunk európaiak? Mit jelentettek olyan erkölcsi fogalmak a korábbi századok folyamán, mint a tisztesség, erény, s milyen értékeket hordoznak eme attribútumok jelen korunk társadalmi-, kulturális-, tudománytörténeti meghatározottságában? Az erényes,becsületes életet, kötelességtudatot, illetve a tudomány iránti tiszteletet, s ezek művelésének fontosságát jelentette akkor, s ma is - hangsúlyozta neveléstudományi méltatásában a Pedagógia Tanszék vezetője.

Gróz Andrea
PhD aspiráns

VERSBEN MONDOM EL

Az ATFK adott otthont a 2005. május 6-án és 7-én a Magyar Versmondók Egyesülete által megrendezett IV. Országos Egyetemi-Főiskolai Versmondó Versenynek, ahol közel 30 hazai felsőoktatásban tanuló hallgató mérheti össze tudását.

A kétnapos rendezvényen az ország szinte minden szegletéből érkeztek az egyetemi és főiskolai hallgatók. Az egri Eszterházy Károly Főiskoláról, a székesfehérvári Kodolányi János Főiskoláról, a Szegedi Tudomány Egyetemről, valamint Bajáról, Pécsről, Nyíregyházáról és Esztergomból is érkeztek versenyzők. Megyénket a Nyugat-Magyarországi Egyetem társkarairól érkező szavalók, míg városunkból a Széchenyi István Egyetem és az Apáczai Csere János Tanítóképző Főiskolai Kar tanulói képviselték. A versenyt Baróthy Zoltán, a Kar főigazgató-helyettese nyitotta meg., majd pedig Dr. Szakács Imre, Győr-Moson-Sopron Megyei Közgyűlés elnöke köszöntötte a versenyzőket.

A Magyar Versmondók Egyesülete 1992 óta szervez országos jelentőségű irodalmi versenyeket szerte az országban. A legrangosabb, minden év novemberében megrendezett Radnóti Miklós Országos Versmondó verseny, ahol "Ország legjobb versmondója" címet is megszerezheti a legkiválóbb előadó. Kétévente három Radnóti-díjat is kiosztanak, valamint az ifjúsági kategóriában három Radnóti diplomát is átadnak a legjobbaknak. A mostani versenyen az első három helyezetten kívül Győr városa, Győr-Moson-Sopron megye, a vendéglátó Tanítóképző Főiskolai Kar, a Magyar Versmondók Egyesülete különdíjakkal is elismerte a sikeres indulók tehetségét.

Két Weöres Sándor vers és előadásuk győzte meg a zsűrit arról, hogy a Nyugat-Magyarországi Egyetem Apáczai Csere János Tanítóképző Főiskolai Karán megrendezett IV. Országos Egyetemi-Főiskolai Versmondó Versenyben, Mocskonyi Gergelynek ítéljék oda az első díjat. A dobogó második fokára Podhradská Lea, míg harmadikra Giliczéné Komjáthy Andrea állhatott.

A harminc versenyző szinte az ország minden részéről képviselte felsőfokú iskoláját. Érkeztek Nyíregyházáról, Szegedről, Pécsről, Budapestről és a közelben működő főiskolákról-egyetemekről egyaránt. Mégis a verseny eredményének tekintetében egyértelműen mondható, hogy városunk elismert helyen szerepel a magyar versmondásban.

A győztes, Mocskonyi Gergely a Széchenyi István Egyetem Zeneművészeti Karán tanul. A második és harmadik helyezett hallgatók pedig a Nyugat-Magyarországi Egyetem Apáczai Csere János Tanítóképző Főiskolai Kar színeit képviselték.

Rohanó világunk felgyorsult életstílusa a versek megszólaltatásában is érezhető, mondta összegző beszédében a zsűri elnöke, Kiss László, a Nemzeti Kulturális Örökség Minisztériumának szakfőtanácsosa. Megjegyezte, hogy a versmondás nem a színpadi megjelenítéssel, hanem a versek szeretetével kezdődik. Külön kiemelte, hogy a katarzis élményének megéléséhez és a közönség számára történő átadásához, fontos kérdéseket kell megválaszolnia a versmondónak. Felvállalja-e a képviselt gondolatokat, felméri a közlés szándékát, valamint annak megvalósítási lehetőségeit. A kétnapos megmérettetésen a zsűri találkozott olyan előadással, mely kevéssé hordozott üzenetet a ma emberének, így korszerűsége is kérdéseket vont maga után. Az idei versenyen versmondók egy új kategóriában is megmérettek, ez pedig a gyorsaság és az idő. Sajnos sokan nem a normál beszédtempóban adták elő a költeményeket. A tapasztalt tendencia azonban általános, de talán jó lenne ha a versek világa, mintegy utolsó bástyaként megőrizné a nyugodt tempót és a helyes ritmusú szövegmondást.

Kiss László zárszavában megköszönte a szervezők munkáját. A humán értékek kiemelésében fontos szerepet tölt be a jövő értelmiségének hagyományos megmérettetése, így a versenyzők tágabb tájékozottságra tesznek szert választott szakmájukon túl.

A kétnapos szakmai értékelő munkában kollégái voltak Poper Ferenc, a Magyar Versmondók Egyesületének elnöke, valamint Németh András, a Győr-Moson-Sopron megyei Versmondók Egyesületének titkára és Francsicsné dr. Hegyi Marianna, a győri Tanítóképző Főiskolai Kar tanára.

Különdíjban részesültek: Baranya Nóra, Tóth Kata, Egyedi Mónika, Posta Marianna, Holics Réka, Kozalek Petra, Simon Borbála, Lázár Virág, Laza Réka, Nagypál Zoltán, Nánási Ágnes Katalin, Nemesbüki Dávid. A legsikeresebbek meghívást kaphattak a Radnóti Miklós Országos Versmondó versenyre, ahol akár megszerezhetik az "Ország legjobb versmondója" címet is.

Horváth Attila
NYME-ATFK
sajtóreferens

"LÁNGOLÓ SZOBOR"

Nina Hole (Dánia) monumentális kerámia plasztikájának építése és égetése Kecskeméten

A Nemzetközi Kerámia Stúdió kezdeményezte először a világon és rendezte meg március 13-a és április 10-e között az I. Nemzetközi Szilikátművészeti Triennálét, azzal a rejtett céllal is, hogy a szilikátművészetek tanszéke diákjainak is egy új hazai és nemzetközi fórumot teremtsen. Talán hírnevének is köszönhetően a felhívásra több mint 200-an jelentkeztek, 29 különböző országból. A 7 tagú nemzetközi zsűri 86 alkotást választott ki a kiállításra, 22 ország képviseletében: Japán (6), USA (5), Egyesült Királyság (6), Dánia, Korea, Tajvan, Svájc (4), Lengyelország (2), Izrael, Lettország (2), Csehország, Németország (4), Izland (5), Norvégia, Litvánia, Belgium (2), Ausztrália (2), Hollandia, Írország, Venezuela, Szlovénia, Magyarország(36).

Az esemény mintegy "megkoronázásaként" a stúdió egy Közép-Európában eddig be nem mutatott - egyébként az egész világon unikumnak számító - látványosságot is rendezett, Nina Hole dán keramikusművész vezetésével és koncepciója alapján.

A művésznő egyik méltatója azt tanácsolja, hogy "ha Nina Hole monumentális égő szobra még nem szerepel azon a listán, amit az embernek az életben feltétlenül látnia kell, akkor ezt az első helyre kell írni". Egyedülálló alkalom a kerámia égetés misztériumának, a félelemmel vegyes tisztelet személyes átélésére.

Nina Hole 1994-ben kezdett új építési technikákkal és anyagokkal kísérletezni. Az volt a célja, hogy képes legyen bárhol létrehozni egy olyan monumentális kerámia plasztikát, melynek építése és égetése egy vagy két hét alatt elvégezhető. Ez a megvalósíthatatlannak tűnő elképzelés vezette a leleményes megoldáshoz: a hatalmas művet az általa kifejlesztetten hajlított kerámia lapokból építi fel. Az elemek formája olyan, mint egy síléc első 20 cm-e, de az ív mintegy horogként tovább görbül. Ez Nina Hole alapeleme, amiből képes fenséges, a legősibb architektúrát idéző boltíves szerkezeteket építeni.

Az elemeket úgy illeszti, hogy rés maradjon minden elem között. A nyílások kockás elrendezésének funkcionális és vizuális szerepe is van. Dinamikus kontrasztot teremt a tömeg és a monumentális forma, valamint a plasztikát átjáró nyílások áttört finomsága között. Az égetés során pedig a réseken átáramlik a láng keresztül az egész alkotáson, gondoskodván a plasztika egyenletes égetéséről, valamint a nyílások csökkentik a munka darabokra hullásának valószínűségét is.

A plasztika építésében önként vállalt feladatként fontos részt vállaltak a Nyugat-Magyarországi Egyetem formatervező és építész hallgatói is. Kodolányi Gábor, Vajtó Roland, Vörös Béla, Szeles Péter, Keszei Fruzsina, Péntek Réka, Lakatos Ábel, Brandt Gábor, Takács Eszter, Tomay Katalin, Szigeti Adrienn, Mérő Nikoletta, Somogyi Anett, Ghyczy Dia, Ágotai György, Farkasinszki Bence, Izsó Attila Gergő, Juhos Lehel, Kóczián Tünde, Lukács Nikol, Nagy Krisztina, Pálos Andrea, Szabó Hanna, Szabó Tamás, Varga Szilvia, Kozicz Szabolcs és Kiss Márton Gyula vett részt az építésben és a dokumentálásban.

A mű tégla alapzatra épült, ami a kemence alapjául is szolgált. Az alkotást lágy, fehér, magas hőmérsékleten tűzálló anyaggal borították be, ami valójában a "kemence" külseje volt. A két teljes napig tartó égetés alatt a mű narancssárgán égett, olykor fehéren izzott. A plasztika ekkor saját kemencéjeként működött.

Az esemény április 7-én este 9-kor érte el csúcspontját, amikor is a kemenceburkolatot az elért legmagasabb, 1200 Celsius fokon távolították el és ekkor feltárult előttünk a monumentális kerámia plasztika. A látvány frenetikus hatást váltott ki a közönségből: az egyik diák által "Mindannyiunk házának" keresztelt toronyház valamennyi "ablaka" meleg, sárga fénnyel, szinte hívogatóan izzott. Tovább fokozta az élményt, amikor a redukció végett fűrészport szórtak a szoborra, ami a tűzijátékhoz hasonló attrakciót eredményezett.

A mintegy két hétig tartó projektet napról napra figyelemmel kísérte a kecskeméti közönség, az égetés estéjén pedig másfél ezren voltak kíváncsiak a látványosságra.

A projekttel egy időben a diákok feladatul kapták, hogy maguk is tervezzék meg egy általuk elképzelt, a megismert technológiával megvalósítható "lángoló szobor" 1:10 léptékű makettjét.

Néhány igen figyelemreméltó terv született, melyek a stúdióban kiégetésre kerültek és év végén a részt nem vett diákok is képet kaphatnak az eseményről és tanulságairól.

Probstner János
tanszékvezető

(A belső borítón látható montázs Szücsy Róbert (AMI) munkája.)

FMK KARI NAP 2005. MEGNYÍLT A SOPRONI FAIMEI

A Faipari Mérnöki Kar 2005. április 15-én tartotta hagyományos "Kari Nap"-ját. A rendezvénysorozatot először kapcsolták össze a hallgatói állásbörzével.

Dr. Molnár Sándor dékán köszöntötte a résztvevőket, és kiemelte a kar sikeres tevékenységét a kutató-fejlesztő munka területén: 2004. évben a FMK eredményesen fejezte be a Nemzeti Kutatás-Fejlesztési Program keretében az "Erdő-Fa" projektet. A 200 millió Ft támogatást biztosító program megvalósítása a jelentős szakmai eredmények mellett hozzájárult a kar fejlesztéséhez is. A kar dékánja örömmel adott arról is számot, hogy az Erdőmérnöki Karral közösen sikeresen pályáztak Regionális Egyetemi Tudásközpont létesítésére. E program keretében is jelentős beruházások (pl. FAIMEI labor) történtek.

Dr. Takáts Péter oktatási dékánhelyettes részletesen bemutatta a kétlépcsős faipari mérnökképzés tanterveit. A BSc alapszak 7 szemeszter időtartamú lesz. A mesterszint (MSc) képzési forma 2006. évben kezdődik a faipari, a könnyűipari és az ipari termék- és formatervezői szakokon. A gazdasági informatika szakon pedig már 2005. évben megkezdődik az új rendszerű képzés.

Dr. Varga Mihály általános és gazdasági dékánhelyettes részletesen beszámolt a 2004. évi szakképzési alap felhasználásáról és a kar fejlesztéséről. Kiemelte, hogy a jelentős műszerfejlesztések megvalósítása csak a szakképzési alap segítségével vált lehetővé.

A kar támogatóinak segítségével ma már a Faipari Mérnöki Kar nemzetközi mércével nézve is korszerű laboratóriumokkal rendelkezik.

Dr. Winkler András igazgató, a Faipari Kutató és Szolgáltató Központ vezetője tájékoztatta az egybegyűlteket arról, hogy a 3 fő létszámmal dolgozó központ alapvetően kutatásszervezéssel foglalkozik és a konkrét kutató munkát a kar 120 dolgozója végzi a különböző tanszékeken, intézetekben. Ezen új rendszerű kutatásszervezés tette lehetővé több nagyléptékű, gyakorlatorientált K + F feladat elvégzését. Winkler professzor a pályázatos kutatások mellett kiemelte a vállalati megbízások fontosságát. Az elmúlt évben közel 40 külső céggel együttműködve végeztek innovációs kutatásokat.

Dr. Alpár Tibor egyetemi docens a FAIMEI igazgatója tájékoztatta a jelenlevőket a budapesti FAIMEI labor megvételéről és a soproni beépítéséről, akkreditálásáról. A soproni laboratórium várja a megrendeléseket különböző faanyagok, termékek és készbútorok vizsgálatára.

Csehi István a Faipari Egyetemi Kutatásért Alapítvány elnöke tájékoztatót tartott a Henkel cég által kezdeményezett közhasznú alapítvány működéséről. Az alapítvány évente 12-15 diplomatervezőnek, doktorandusznak nyújt segítséget összesen 1,5-2,0 millió Ft összegben. Kérte a jelenlévőket az alapítvány támogatására.

A délelőtti program zárásaként a jelenlévők megtekintették a soproni FAIMEI újonnan felszerelt laboratóriumait, ahol Dr. Alpár Tibor, Dr. Szabó Miklós és Dénes Levente faipari mérnökök tartottak tájékoztatókat.

A közös ebédet követően a rendezvény három helyszínen folytatódott:

-a végzős hallgatók "állásbörze" keretében beszélgettek az álláslehetőségekről a jelenlevő cégek képviselőivel.

-az FMK bázisiskoláinak és egyéb faipari szakképző intézményeknek a vezetői megvitatták a 2 éves felsőfokú faipari szakképzés (FSZ képzés) eddigi tapasztalatait és tájékoztatást kaptak az egyetem új öt dimenziós CNC megmunkáló központjáról.

-a szakmai szervezetek, szövetségek és a kar vezetői eszmecserét folytattak a faipari innováció lehetőségeiről. Kölcsönösen fontosnak ítélték az évente keletkező cca. 200 millió Ft innovációs járulék ágazaton belüli célszerű felhasználását.

A Kari Nap keretében elismerő oklevelek átadására is sor került. A kar támogatásáért 54 cég és vállalkozás vehetett át oklevelet (gyémánt fokozatú támogató 12, arany fokozatú támogató 11, ezüst fokozatú támogató 13, bronz fokozatú támogató 18).

Dr. Dr. h.c. Molnár Sándor
dékán

A FA ÍJAKTÓL MEG NE MENTS, URAM, MINKET...

... szólhatna a régi "Ab sagittae Hungarorum libera nos domine!"(A magyarok nyilaitól ments meg Uram minket!; X. század) ima a mai kornak megfelelően egy marketing szlogenné alakítva. Szükség is van erre, hiszen manapság az íjászat reneszánszát éli és félő, hogy ez a sport is csak a műanyag matériák tere lesz. Szerencsére ez nincs így!

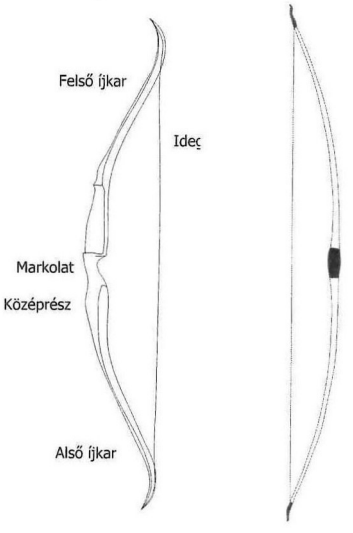

Botíj és reflexíj

Félreértés ne essék, nem vagyok ellene a műanyagok használatának, hisz be kell látnunk, a szintetikus anyagok rendelkeznek jó néhány olyan tulajdonsággal, amelyek fölülmúlják a fáét.

Az íj köztudottan ősi fegyver. Talán túlzás nélkül állíthatjuk, hogy az emberiségnek a tűz és a kerék mellett az egyik legnagyobb találmánya. Napjainkban többnyire a sport illetve a vadászat eszköze. Mechanikai alapja az, hogy megfeszítésekor testünk izomenergiája a fa hajlításával először rugalmas energiává majd az ideget elengedve, ahogyan az íj visszatér eredeti állapotába, mozgási energiává alakul át. A rugóban tárolt energia hirtelen alakul át. Ez a vessző és az íj között oszlik meg. Az íjnál hővé és hanggá alakul az energia.

A történelem során a világ minden táján kialakultak az adott népcsoportra jellemző íjak. Ezek szerkezetileg és küllemükben is jellemzőek voltak az adott népre. (Amerika, Afrika: egyszerű botíj, Nyugat-Európa: hosszú íj, Ázsia: összetett reflexíjak, Távol-Kelet; Japán: hosszú íjak)

"Mielőtt bárki kivág egy fát, mérlegelni kell van-e hozzá erkölcsi joga. A tiszafa az istenek ajándéka és azért nő, hogy íj legyen belőle." Régi angolszász szövegrészlet intelmei ezek. Jól tükrözi a valóságot. A tömör faíjak elkészítése tényleg nehéz és hosszadalmas feladat. Már az erdőben a megfelelő alapanyag kiválasztása is nagy gondot és körültekintést igényel. Az íj anyaga lehet kőris, juhar, nyír, tiszafa, oszázsnarancs, de tölgy és akác is. Bár a két utóbbit ritkán alkalmazzák. A kiválasztott fa kivágása után az anyag szárítása következik. Legjobb a lassú, kíméletes, természetes szárítás. Ennek időtartama akár több év is lehet (tiszafa esetében 5-6 év). A test kialakítása faragással történik. Késsel, vagy vonókéssel. A formálásnál figyelmesen követni kell a fa struktúráját, szerkezetét. Egy rossz vágás tönkreteheti addigi munkánkat. Gyakorlott íjkészítők szerint a harmadik-negyedik próbálkozásra már sikerül olyan íjat kifaragni, amivel már egyet lőni is tudunk.

A faíjak másik csoportjánál nem egy darabból faragjuk, hanem fűrészáruból, falemezekből, rétegragasztással alakítjuk ki a szerkezetet. A keresztmetszet kialakítását a hajlítás során fellépő igénybevételeknek megfelelően kell kialakítani. Az íjak anyaga a már korábban említett fafajok mellett lehet dió, cseresznye és fenyő is. Ezeket a fajokat többnyire a semleges szálban, vagy a nyomott oldalon használják. A ragasztást sablonok használatával végezzük. Megfelelően kialakított sablonnal ívet (reflexet) is vihetünk az alakba. Ezzel a módosítással, kialakítással a lövésnél nagyobb kezdősebességet adhatunk vesszőnknek. Manapság a rétegragasztott, laminált íjakat üvegszál-erősítéssel is készítik. Ekkor az íj felületére, mind a húzott, mind pedig a nyo mott oldalra, egy 1-2,5 mm vastag üvegszál réteget ragasztanak. Ezzel nem csak az íj szilárdsága, hanem a "tűzereje" is megnő.

Sok hazai műhelyben (többnyire anyagi megfontolásból) az íj szerkezeti és funkcionális anyagaként (karok anyagának) kizárólag üvegszálas műanyagot használnak (pl.:üvegszálas "magyar tradi íj"). Ennél a szerkezeti kialakításnál ez az anyag veszi fel és tárolja a lövés pillanatáig az energiát. A fa segéd, díszítő vagy kiegészítő anyagként jelenik meg. Ezek az íjak megbízhatóak, strapabíróak, gyorsan elkészíthetőek és nem utolsó sorban olcsóbbak, mint a tiszta fa társaik. Szépek, jók, de talán valahogy még sem adják azt az élményt, amit egy faíj adhat. (Különösképpen az egy darabból kimunkált faíj.)

Nézzünk egy érdekességet, mely a faalapú magyar tradicionális íjra is jellemző. A reflexíjak nem a Hooke törvényt követik, hanem az x meghúzás hatására kialakuló F visszahúzó erő az ábra szerint függött x-től. Ez a szerkezettel és az alaki sajátosságokkal magyarázható. Nyugalmi, feszítetlen állapotban az íj a feszítéssel ellentétes alakot fesz fel. Mikor az ideget ráhelyezik és "kifordítják" akkor nyeri el valódi helyzetét. Feszítéskor az íjkar és az ideg mindig hegyesszöget zár be.

Végső soron a műanyagnak is, a fának is vannak előnyös és hátrányos tulajdonságai. Nem kívántam egyik matéria mellett sem lándzsát törni. Az íjkészítés érdekességére, az íjászat szépségére szerettem volna e kis írással felhívni a figyelmet. Talán sikerült.

Horváth Péter György

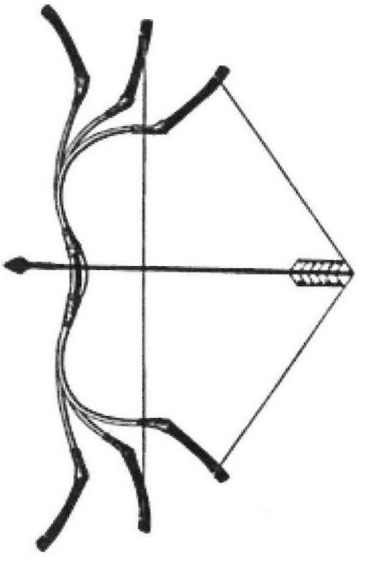

Tradicionális reflexíj alakja különböző helyzetekben alap - feszített - tűzkész

KARRIER KEKSZ 9.

Egy kis rágcsálásra invitálom a Tisztelt Olvasót, melynek során akár egy csésze tea vagy kávé mellett megízleljük a pályaválasztás, álláskeresés, önmenedzselés, karriermenedzsment és munkaerőpiac sós, édes, mogyorós, csokoládés, krémes és sokszor citromos világát.

KARRIER ONLINE

Napjaink információs társadalmában egyik legfontosabb tőke az információ, mely megszerzésének mindennapi eszközévé vált az internet. Az internet megjelenése új kulturális, gazdasági, társadalmi, jogi és politikai jelenségeket hozott magával, és ahogy az élet minden területén, így az álláskeresésben is segítségünkre lehet.

Az USA-ban 52 millió amerikai hívja ma már segítségül az internetet, ha állás után néz és 4 millió érdeklődő naponta nézi meg a munkáltatói oldalakat. A monster.com nevű honlap 2,2 millió heti látogatóval büszkélkedhet. Az internetes álláspiac bővülése 60%-os a 2000. évi adatokhoz képest. Magyarországon természetesen szerényebb számokkal találkozunk, itthon 2004-ben az állások 1%-a volt online, a legtöbben még mindig informális úton találnak munkát. A becsült internetes álláskeresők száma hazánkban 60-80 ezer fő, ők valószínűleg ciklikusan visszatér látogatók, akik a munkakeresés egyes fázisaiban használják a különböző websiteokat. Itthon még mindig a fiatalok, jellemzően a 29 év alattiak interneteznek, az álláskereső oldalaknak is 55-60%-ban ők a használói. Továbbra is jellemző az, hogy a magasan kvalifikált emberek keresnek a legszívesebben munkát a neten. Magyarországon 50% a diplomások, 33% a középfokú végzettségűek és 10% a nem kvalifikált, de az információs technológiákat szívesen használók aránya. Ugyanakkor a diplomások 70%-a rendszeresen figyeli az internetet és az online kínálatot is. Érdekes statisztika az internetes álláskeresők végzettség szerinti megoszlása: a műszakiak 1/3-da, míg a bölcsészek csak 1/6-da keres munkát a hálón. A piac új szegmensét az 50 év felettiek és a kismamák alkotják, akik egyre nagyobb számban használják az új médiumot.

A webes álláspiac robbanásszerűen bővül, legfőbb vonzereje a gyorsabb és egyszerűbb jelentkezés. Az internet segítségével sok idő megtakarítható és a csomag több helyre is beadható. Mivel a küldés és sokszor a szelekciós folyamat is gyorsabb, ezáltal több idő jut az igazán fontos dolgokra, a jelentkezési anyagok elkészítésére és az interjúra való felkészülésre.

Miben áll rendelkezésünkre az internet az álláskeresés folyamatában?

Az újságokhoz vagy állásbörzékhez hasonlóan álláshirdetéseket tartalmaz, munkáltatók és munkaerő-közvetítő cégek is hirdetnek, keresnek honlapjaikon keresztül. De számos, kizárólag internetes toborzással és közvetítéssel foglalkozó cég is létesült. Díjmentes hírlevelekre lehet jelentkezni, amelyekben a kívánt időszakokban, konkrét keresési kategóriákat megjelölve kérhetjük az aktuális ajánlatokat. De nemcsak konkrét keresés, hanem tippek, tanácsok, hírek, információk és számos ingyenes teszt lelhető fel a hálón, amikhez más módon hozzájutni időigényes, nehézkes és sokszor drága lenne. A fórumokon könnyen szerezhető információ egyes munkáltatókról vagy cégek kiválasztási folyamatairól.

Az internet minden előnye ellenére azonban, a tapasztalatok szerint, a neten küldött jelentkezési csomagok kevésbé pontosak és precízek, mint nyomtatott vagy kézzel írott társaik. A pályázatok több mint fele igénytelensége miatt hullik ki a rostán. Ha az interneten jelentkezel állásra és küldöd el önéletrajzod vagy pályázati csomagod, gondolj a következőkre:

- Érdeklődd meg, hogy a cég szívesen fogad-e online jelentkezést, nem mindenhol érsz célba az interneten keresztül,
- Ne általános info@ kezdetű címre küldj, hanem próbáld kideríteni az illetékes nevét és címét,
- A tárgy legyen pontos, tartalmazza a pályázat megnevezését vagy kódját,
- A kísérő levél legyen rövid és átlátható, és az önéletrajzzal együtt szokványos betűtípussal készüljön, hogy a címzett gépén is könnyen megjeleníthető legyen,
- A küldemény valamely elterjedt formátumban készüljön, és legyen túl sok K- vagy Mbyte,
- Ügyelj arra, hogy "normális" címről küld a csomagot, ne becenevet, vagy más bugyuta kifejezést tartalmazó címet használj az álláskeresésnél, hiszen feladóként ez kelti rólad majd az első benyomást!

Természetesen az internet sem csodaszer, csupán egy eszközzel és egy eséllyel több, hogy egy olyan munkahelyre találj, ahol jól érzed magad!

Következő számunkban a munkajog kekszeiből ropogtatunk.

Kérdéseiteket és kommentárjaitokat a **karier@nyme.hu**-n várom.

Bősze Viktória

Hasznos linkek:

www.karrier.lap.hu
www.munka.lap.hu
www.allasstart.hu
www.jobsmarts.hu
www.jobline.hu
www.jobuniverse.hu
www.jobpark.hu
www.jobpilot.hu
www.jobmonitor.hu
www.karrierexpress.hu
www.profession.hu
www.tavmunkainfo.hu
www.ableman.hu

és számos internetes gazdasági folyóirat karrier rovata

VERSENY ÉLESBEN

2005. május 5-6-án Mosonmagyaróváron, a Mezőgazdaság- és Élelmiszertudományi Karon immáron harmadik alkalommal került megrendezésre az Európa-napi rendezvény.

A Gazdaságtudományi Intézet Európai Uniós Oktatási Központja az Üzemtani Tanszékkel,s az Agrárgazdaságtani és Marketing Tanszékkel együttműködve, 2003 óta szervezi e jeles naphoz kötődő tudományos konferenciáját. Idén a szervezésben a VEAB Agrártudományi Szakbizottságának Agrárökonómiai Munkabizottsága is közreműködött. A konferencia a "Verseny élesben" címet kapta, utalva ezzel Magyarország uniós tagságának következtében megváltozott vagy éppenséggel kibővült versenyhelyzetére.

A rendezvény lehetőséget biztosított az oktatók, kutatók, Ph.D. hallgatók és más hazai szakemberek számára tudományos eredményeik bemutatására, új kapcsolatok kiépítésére, valamint a meglévő ismereteik elmélyítésére. A szervezők nagy hangsúlyt kívántak fektetni arra, hogy a résztvevők eredményeiket gyakorlati szakemberekkel megismertethessék, megvitathassák. Ezt a célt szolgálta a konferencia programja, mely két részből állt: a rendezvény első napján a kutatási eredmények bemutatására és a hazai szakemberekkel történő konzultációra került sor, a második napon pedig külföldi szakmai tanulmányúton vettek részt a jelenlevők, ahol más véleményekkel, megoldásokkal szembesülve értékes információkhoz juthattak.

A plenáris ülés keretében Dr. Baintner Ferenc, az FVM főosztányvezető-helyettese az EU csatlakozás egy éves hazai tapasztalatairól tartott előadást, majd Dr. Nagy Frigyes, az Európai Uniós Oktatási Központ igazgatója a nemzeti agrárpolitika Európai Unión belüli érvényesüléséről, a lehetőségekről és kötelezettségekről beszélt. A harmadik előadó Dr. Vértes Tibor volt, aki a Burgenlandi Agrárkamara munkatársaként ismertette Ausztria csatlakozási tapasztalatait.

Ezt követően hat szekcióban folytatta munkáját a 103 résztvevő, ahol több mint 60 előadást meghallgatva és 28 posztert megtekintve értékes és tanulságos eszmecserére volt lehetőség.

A konferencián szereplő témakörök igen széles skálán mozogtak. Így az "Állattenyésztés és élelmiszer-minőségbiztosítás" szekcióban szó volt például a minőségi tejtermelés ökonómiai jellemzőiről, az élelmiszeriparban használt fontosabb tartósítószerek humánegészségügyi vonatkozásairól, vagy például az élelmiszerminőségről és az élelmiszerbiztonságról.

A "Növénytermesztés és vállalatgazdaságtan" szekció keretében a résztvevők megvitathatták például a kockázatos döntések kezelésének módszereit, de szó volt a földérték és az elvárt nyereség gazdasági összefüggéseiről, a kis- és középvállalkozások stratégiai vezetéséről, eltérő növénytermesztési technológiák értékeléséről, illetve komplex növénytermesztési szimulációs tevékenységről is.

A "Humánerőforrás" elnevezésű szekcióban megvitatásra került a női versenyképesség, a felsőoktatás piacának alakulása, az Európai Unióban alaklmazott foglalkoztatáspolitikáról, a Nemzeti Vidékfejlesztési Tervről, az Agrár- és Vidékfejlesztési Operatív Programról, motivációs stratégiákról.

A "Marketing és vidékfejlesztés" szekcióban előadás hangzott el a falusi turizmus témaköréből, a magyar bor eredetvédelmének jelentőségéről az uniós versenyben, a borvidékek marketingfeladatairól, a kis- és középvállalkozások marketingsajátosságairól és egyéb, vidékfejlesztést érintő témakörökből.

Az "Európai Unió és versenyképesség" elnevzésű szekcióban olyan kutatási eredmények bemutatására került sor, mint például a regionális versenyképességet befolyásoló tényezők, az agrárszaktanácsadási rendszer helyzete, vagyonértékelési módszerek kritikai elemzése, vagy az uniós támogatási rendszer működése.

A hatodik szekció volt az idegennyelvi szekció. Itt angol és német nyelven ismertethették kutatási eredményeiket a résztvevők. Szó volt itt az agrárinformációs rendszerekről, a termelői és értékesítő szervezetekről, a magyar gabonaszektorról, stb.

A rendezvény második napján a résztvevők egy ausztriai tanulmányúton vehettek részt, ahol Dr. Somogyi Balázs, a Burgenlandi Agrárkamara igazgatóhelyettese által szervezett szakmai kirándulás keretében egy Andau mellett tevékenykedő, üvegházas technológiával dolgozó paradicsomtermesztő vállalkozást látogattak meg az érdeklődők. Ezután az Zantho andaui borkombinát megtekintése során betekintést nyerhettek a résztvevők egy már több éve sikeresen működő és fejlődő termelői és értékesítői szervezet munkájába. A nap zárásaként, a falusi turizmus témaköre iránt érdeklődők részére egy Andauban működő falusi vendéglátással foglalozó Heuriger megtekintése is a program része volt.

A szakmai érdeklődésre való tekintettel a szervezők 2006. májusában, immár hagyományt teremtve, hasonló rendezvény megvalósítását tervezik, a szakemberek közötti hatékony kommunikáció és információcsere elősegítése érdekében.

Pusztainé Káldi Judit
PhD hallgató

ÓVÁRI GAZDÁSZOK A BAKON

Napjainkban a fogathajtás Magyarországon sikeres korszakát éli, ami nem meglepő, hiszen hazánk a köztudatba lovas nemzetként "vonult be". 2004. év augusztusának elején a "hírös" városra figyelt a lovas világ, ugyanis 1978 és 1999 után immár harmadszor rendezték meg Kecskeméten a Négyesfogathajtó Világbajnokságot.

A fogathajtó sportot kedvelők sikerre "éhesen" készültek a világbajnokságra, hiszen legutóbb 20 évvel ezelőtt 1984-ben Szilvásváradon rendezett világversenyen állhattak a dobogó legmagasabb fokára legendás fogatosaink. Ekkor egyéniben és csapatban is teljes magyar hajtósiker született. 2004. év júliusában a rangos Aacheni Négyesfogathajtó versenyen megnyert aranyérem után méltán bizakodhattunk ismét, hogy a magyar csapat 20 év után, hazai pályán szép sikereket ér el.

Kecskeméti László, Nagy Viktória és Demeter Krisztián a Fogathajtó Világbajnokságon (2004)

A MÉK hírnevét öregbíti, hogy két volt hallgatója, Nagy Viktória és Demeter Krisztián aktívan kivették a részüket a "Hajtóaranyak" városában rendezett világbajnokság magyar sikereiből. Kecskeméti László segédhajtóiként csapatban aranyérmet, egyéniben az 5. helyet érték el. Mindketten 2004-ben léptek ki az Alma Mater falai közül. A két óvári gazdász segédhajtót kérdeztük a kezdetekről, a jelenről és a jövőről.

-HOGYAN KERÜLTÉL KAPCSOLATBA A LOVAKKAL ÉS A FOGATHAJTÁSSAL?

Nagy Viktória: -Édesapám 1985-ben kezdett versenyezni, 1989 óta a válogatott keret tagja. Én tíz éves korom óta járok vele minden versenyre, ahova csak tehetem, azóta sem sikerült ettől az életformától "megszabadulni".

Demeter Krisztián: -Mióta az eszemet tudom, szerettem a lovakat, de sajnos a mi családunk nem engedhette meg magának, hogy tartsunk is. Így, ha lóközelbe akartam kerülni, el kellett járkálnom (olykor szöknöm) az erdészhez, a tejeshez, a szódáshoz, vagy más fuvaroshoz, ahol hobbymnak "áldozhattam." Ha volt rá alkalom, nagyapámmal kimentünk lovasbemutatókra, ott láttam először ilyet, illetve Nagykállóban, ahova gimnáziumba jártam. Ott rendszeresen rendeznek bajnokságokat, ha nem is a legmagasabb szinten.

-MIKOR LETTÉL KECSKEMÉTI LÁSZLÓ SEGÉDHAJTÓJA?

Nagy Viktória:-"Kecsó" régóta a család egyik legjobb barátja, apuval sokáig egy munkahelyen dolgoztak és egy sportegyesületben versenyeztek. Már akkor is többször voltam segédhajtója négyesfogaton. A szezon elején kért meg, hogy gyakorlott segédhajtói nem lévén, segítsek neki a világbajnokságig. Ez az időszak néhány nemzetközi (Riesenbeck, Aachen) és hazai versenyt foglalt magába.

Demeter Krisztián: -Idén dolgoztam először Kecskeméti Lászlóval, csupán a VB előtt volt pár napunk, hogy "összeszokjunk".

-HOGYAN TUDTAD ÖSSZEHANGOLNI A TANULÁST, A MUNKÁT ÉS A FOGATHAJTÁST?

Nagy Viktória: -A versenyszezon általában májustól szeptemberig tart. Ha gyorsan befejeztem a vizsgaidőszakot, már szabad is volt a nyár, amit néhány hét kihagyásával végigversenyzünk. A Téli Kupa (fedeles versenyek) fordulói pedig csak egy naposak, és mindig hétvégére szervezik, amit amúgy is gyakran "lovazással" töltöttem.

Demeter Krisztián: -Sikerült a nyáron olyan munkát kapnom, amely mellett megoldható volt a többnapos távolmaradás, igaz, ezt később be kellett pótolnom.

-JELENLEG MIVEL FOGLALKOZOL, MIK A JÖVŐBELI TERVEID?

-A VB-re való felkészülés szinte minden percünket lefoglalta reggeltől késő estig. Ha éppen nem versenyen voltunk, pakoltunk a következőre és edzettünk egyszerre. A VB után Apunak segítettem két hazai versenyen és a Duna Alpesi Kupán indultunk, s ezzel párhuzamosan elkezdtem komolyabban állást keresni, mert bár nagyon szeretem a fogathajtást, de ebből igazán megélni nem lehet. Az idén kettesfogatoknak rendeznek világbajnokságot, az ezen való részvétel lesz a cél.

Demeter Krisztián: -A Tiszaszatér Társulásnál dolgozom. Környezetvédelmi és holtág-rehabilitációs témakörökben írok pályázatokat, emellett Keszthelyen vagyok levelező PhD hallgató Dr. Bercsényi Miklós tanszékén. A távolabbi jövőben mindenképpen szeretnék lóközelben lenni, de a közeljövőben, úgy tűnik, hogy a munka és a tanulás lefoglalja a szabadidőm tetemes részét.

Örömmel tölt el, hogy a Mosonmagyaróvári Kar jelenleg is több, lovassportokban sikeres hallgatóval büszkélkedhet, akik a Nyugat-Dunántúli Régió versenyen aktívan szerepelnek. Karsay Rita, Nagy Gábor, Szalay Miklós ötöd évfolyamos hallgatók a kettesfogathajtásban jeleskednek. A másod évfolyamból: Nagy Zsuzsanna, Fusz Péter, Bakaity Vajk a military ifjúsági válogatott tagjai. Egyed László levelező tagozatos hallgató ugyancsak a military lovassportágat űzi. Emellett szép számban vannak olyan hallgatók, akik amatőr szinten ugyan, de rendszeresen lovagolnak, illetve lovakkal foglalkoznak.

Minden elismerésünk ezen hallgatóknak, akik nem kis áldozatok árán, tanulmányaik mellett ennek a "kemény" sportnak szentelik minden szabadidejüket. Mindnyájuknak sok sikert kívánunk!

Vincze Judit,Kiss Csilla
PhD hallgatók

A PÉNZ-

A kaori kagylótól az euróig - Bácskai Tamás, Huszti Ernő és Simon Péterné könyve

A könyv második, átdolgozott, bővített kiadása egy harminc évvel ezelőtt ugyanezen a címen publikált kötetnek. 1974-ben a Kossuth kiadó gondozásában A pénz címmel jelent meg a szép kiállítású, tartalmilag is igényes könyv. A szerzők már akkor is arra törekedtek, hogy a pénzről népszerű, olvasmányos formában adjanak történetileg és szakmailag is hiteles információkat. A történetiség a szerteágazó téma tárgyalásának fontos vezérfonalát képezte, annak ellenére, hogy a szerzők művüket nem tudományos szakkönyvnek szánták. A pénz keletkezésétől, a legrégibb időktől kezdve bemutatták a pénz és a pénzhelyettesítők működésének jellegzetességeit, megjelenésük sajátos formáit, a pénz és a hatalom kapcsolatát valamint a hitelrendszer térhódításából adódó változásokat.

Külön fejezetet kapott a modern kor speciálisan magyar pénztörténete a szabadságharc pénzügyeitől kezdve az önálló Magyar Nemzeti Bank és a pengő létrejöttén és a II. világháborút követő infláció stabilizációján keresztül a forint megszületéséig és működésének a 70-es évekig tartó történetéig.

A második kiadás alcíme : "A kaori kagylótól az euróig", már utal a "megújulás", a bővítés fő irányaira. Alapos átdolgozásra került a korunk pénz-és hitelpolitikáját, a pénz működésének új jelenségeit tárgyaló rész. Az eltelt harminc év fő tanulságait át kellett vezetni nemcsak a szocialista kísérlet pénzügyi vonatkozásain, hanem a világ pénzügyi rendszerének változásain is. Különösen ez utóbbi kap jelentős súlyt a terjedelem bővítésben.

Érdekes módon a szerzők viszonylag kevés figyelmet szentelnek a korszak meghatározó jelenségének, az inflációnak, fontosabbnak tartják a pénz és a pénzügyi közvetítés intézményrendszerével kapcsolatos jelenségek és összefüggések taglalását. A tőkepiac - különösen a tőzsde - működésével kapcsolatos ügyleteket és kockázatokat, no és természetesen az államkincstár szerepét domborítják ki.

Külön érdeklődésre tarthat számot a modern pénz fejlődésének legújabb terméke, az euró elméleti és gazdaságpolitikai hátterének elemzése, valamint történeti jelentőségének megfogalmazása.

A szocializmus pénzügyi rendszerének változásait főként a könyv második részében, a forint és a hazai pénzügyi rendszer fejlődésén keresztül mutatják be. Az "új gazdaságirányítási rendszerre" való áttérés pénzügyi feltételeinek, valamint a hetvenes és a nyolcvanas évtized gazdasági és pénzügyi folyamatainak kritikai áttekintése a korszak elméleti és történeti összefoglalását adja. Ez a leírás természetesen folytatódik a hazai monetáris rendszer és szervezet változásának, a kétszintű bankrendszer megteremtésének tárgyalásával. Végül a forint történetének legújabb korszakát, a rendszerváltás pénzügyi folyamatainak, intézményeinek fejlődését ismertetik, s a bankrendszer fenntartható növekedésben betöltött szerepével zárul a könyv.

SZERELEM, KALAND ÉS GAZDASÁGPOLITIKA

Nagy Pongrác: Szerelem három kontinensen (és Angliában)

Ez a könyv a szerző önéletrajzi írása, apró szellemes anekdotái lebilincselő olvasmánnyá teszik. A mű - címével ellentétben - nem kizárólag a szerelemről szól, sokkal inkább annak hátteréről, az egyes országokban élők legfontosabb jellemvonásairól, meglepő szokásairól. Természetesen a szerelmi szál is előtérben marad.

A szerző áttekinti a francia-magyar történelmi kapcsolatokat, és rálátást nyerhetünk arra is, mi volt az uralkodó vélemény a magyarokról a második világháború után (ami az 1956-os forradalom után jelentősen megváltozott).

Nagy Pongrác a kivándorolt magyarok élete mellett az egész társadalom szerkezetét bemutatja. Természetesen megismerhetjük a szerelmi életet is Franciaországban, hol a szerző, hol más honfitársaink mulattató példáján keresztül.

A következő állomás Anglia. A két országot mintha nem is csak a La Manche csatorna választaná el egymástól, oly nagy a különbség a két nép mentalitása között.

Miután a szerző mindkét országban hosszú időt töltött, alappal hasonlítja össze a két népet, szellemesség, vendégszeretet, bátorság, intelligencia és sok egyéb szempont alapján, sőt, a szerelmi élet terén is. Természetesen a humoros anekdoták itt sem hiányoznak.

A könyvből megismerjük az angol iskolarendszert: a rendkívül alacsony színvonalú általános iskolai oktatást és a példaértékűen erős felsőoktatást.

Ezek után az Észak-amerikai szokásokat tekinthetjük át. Megismerjük az amerikai és kanadai építészet alapkoncepcióját, melynek lényege a szigorú költséghatékonyság: "mindegy hogy néz ki, csak betöltse funkcióját".

A szerző ENSZ-misszió keretében került Afrikába. A kontinens gazdaságára rányomta bélyegét a "köztársasági elnökök" uralkodása, akik az állami vagyont törzsi vagyonnak, a törzsi vagyont törzsfőnöki vagyonnak tekintették. Az ezzel kapcsolatos visszásságok is rendkívül érdekesek, ugyanakkor megdöbbentőek. Különösen Kongó helyzetét ismerhetjük meg, amely virágzó belga gyarmatból hihetetlenül lepusztult "szabad" ország lett egy Mobutu Sese Seko nevű bennszülött irányítása alatt.

Utolsó "államként" megismerkedhetünk az ENSZ-el, annak túlburjánzó bürokratikus rendjével, mely sokszorosan meghaladja az író által gyakran ostorozott magyar bürokráciát. Olyan világ tárul elénk, amelyben hónapokban mérhető egy íróeszköz-beszerzés levezénylése. A gyakori túlszervezés és félreszervezés ellehetetleníteni látszik a cél megvalósítását. A szervezet valódi célja egyébként a mű elolvasása után már más színben tűnik fel az olvasó előtt...

Polyák Imre Ph.D. hallgató
Pénzügytan-Számvitel Intézet

EURÓPA GAZDASÁGTÖRTÉNETE

A szerző, Rétvári László gondolkodásmódjában ötvözi a geográfia és a história módszertani bázisát. A KTK kiadványa, Sopron, 2004

Ritkán fordul elő, hogy túljutván valamilyen tantárgy vizsgáján kezébe jut a hallgatónak egy most megjelent s a tantárgy körébe eső munka, akkor azt esetleg végig is olvassa. Így esett ez meg velem 2004. júniusában, amikor Rétvári László professzor úr megajándékozott a Lővér Print gondozásában megjelent tankönyvével. Azóta is gyakran a kezembe vettem egy-egy fejezetét, s tanulmányoztam az azokhoz rendelt ábrákat, táblázatokat.

Az eddigiekből is kiderül, hogy a szóban levő egyetemi tankönyv egyszerre nyújtja a tudásszerzés örömét, s emellett az olvasmány élményt is. A szerző figyelmét semmi sem kerülte el, az adott témát kellő gondossággal járta körül.

A történelem logikáját követve természetesen ez a tankönyv ugyan időrendi sorrendet tart, de ebben van néhány figyelemre méltó újítása a könyv szerzőjének. Az első és talán legfeltűnőbb változtatása, hogy gondolkodásmódjában ötvözi a geográfia és a história módszertani bázisát, azaz mindig kiemeli a determináns földrajzi tényezők szerepét.

Ezt teszi például, amikor a különböző adottságú földrajzi terekben mutatja be a benépesülés, a nyelvek és kultúrák folyamatát. Az olvasónak eszébe sem jut, hogy letegye ezt a könyvet, hisz az adott kor lényegét kifejező címek további olvasásra késztetnek. Például a feudális Európa esetében nem általában városokról, falvakról vagy kereskedelemről van szó, hanem a "Falu uralta településhálózat"-ról, a "Röghöz kötött mezőgazdaság"-ról, illetve a "Helyét-útját kereső közlekedésről és kereskedelem"-ről. Még inkább következetes didaktikai eljárása a szerzőnek, amikor ilyen főcímeket ad, hogy például "Új horizontok az újkori Európában", illetve azon belül "Az új világ eszméi" vagy az "Ipar és bányászat az ipari forradalom előestéjén". Ezek után nem meglepő, hogy a XIX. századi Európát a sikeresség jelzőjével, azon belül a minőségi, illetve rendszer- és tempóváltás szavakkal erősíti. Végre eljutunk a hozzánk legközelebb álló XX. századhoz, amelynek a könyvben a fő mottója a lendületes innovációk, a vajúdó politikai és gazdasági intézményrendszer bemutatása. Az utolsó fejezetben pedig a nemzetközi politikai-gazdasági dezintegráció áll a középpontban. Annak ellenére, hogy más tantárgyak, művek kapcsán mindig az integrációt hallhattuk, olvashattuk, itt a két világháború "árát" is a totális gazdasági átrendeződésekkel rokonítja.

A jegyzet a posztgraduális képzésben résztvevők számára íródott, de bátran ajánlom mindenkinek, akit foglalkoztat a gazdaságtörténet. Ennek anyagi akadálya sem lehet, hisz mindössze 650 forintért meg lehet kapni.

Tóth Krisztina
V. kgh

AZ AGRÁR- ÉS VIDÉKFEJLESZTÉS 21. SZÁZADI STRATÉGIÁJA

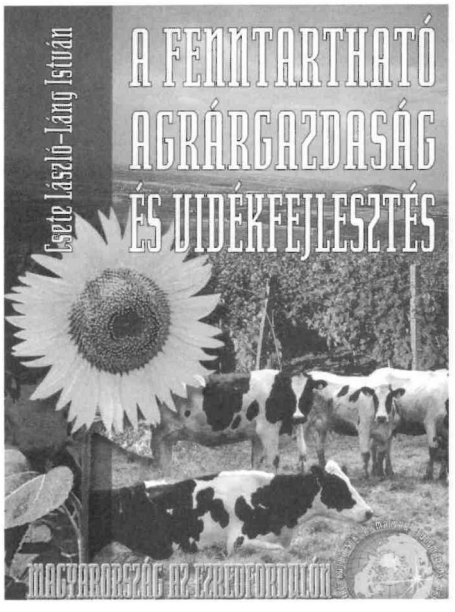

Erről, illetve a minőségről, a fenntarthatóságról és versenyképességről szól Csete László - Láng István: "A fenntartható agrárgazdaság és vidékfejlesztés" c., 2005-ben megjelent könyve. Mindkét szerző szoros kapcsolatban van Egyetemünkkel, hiszen Csete László 1999-ben, Láng István pedig 2005-ben lett tiszteletbeli (honoris causa) doktorunk. A könyvön végigvonul a három "varázsszó": a minőség, a versenyképesség és a fenntarthatóság, mint a hazai agrárgazdaság 21. századi stratégiájának legfőbb attribútumai.

Az agrárgazdaság új helyzethez történő alkalmazkodásának komplex rendszere (stratégiája) - ahogy azt a szerzők többször hangsúlyozzák - nem más, mint a fenntarthatóság (fenntartható fejlődés) megvalósítására való tudatos felkészülés és cselekvés. Ennek egyik formája (eszköze) a fenntartható gazdálkodási rendszer, amely tudásigényes, ráfordítástakarékos, környezetkímélő és minőségi terméket kibocsátó.

A Szerzők külön fejezetet szentelnek a fenntartható vidékfejlesztésnek. Mint mondják: "A fenntartható vidék olyan élhető vidék, amelyben fenntartható mezőgazdasági termelés folyik, (...) megfelel az AGENDA-2000 alapkritériumainak." A vidék csak a tudás útján terelhető a tartósan, folyamatosan fejlődő pályára. Ebben nagy szerepet játszik a falu iránt elkötelezett alkotó értelmiség.

Bizonyára erre is gondolt Sáringer Gyula akadémikus a szerzőknek küldött gratuláló levelében, melyben - többek között - ezt írja: "Gazdag anyag, (...) én sokat merítek belőle az ökológiai előadásokra készülve. Nem kell az irodalomban bányászkodnom, mert könyvetekben a témával kapcsolatban megtalálok mindent. Bár mindazok olvasnák, akiknek szól." Maximálisan egyetértek a levél írójával! (A könyv megrendelhető az MTA Társadalomkutatási Központjában)

Tenk Antal

"A DIKTATÚRÁK PAPI ÁLDOZATAINAK EMLÉKHELYE"

Műleírás az alkotó szemszögéből.

A Győri Hittudományi Főiskola és Papnevelő Intézet főigazgató-rektora, Egresits Ferenc úr keresett meg azzal a szándékkal, hogy egy emlékhelyet szeretnének kialakítani a főiskola területén, amely a diktatúrák papi áldozatainak állít emléket. Konkrétan az intézményben végzett Brenner János plébánosnak, akit 50 éve szenteltek pappá és az '56-os forradalom megtorlásainak egyik mártírhalált halt áldozata, valamint Boldog Apor Vilmos püspök úrnak, akit 60 esztendeje gyilkoltak meg az orosz katonák.

Az emlékhely koncepciójának kialakításakor a "névtelen" áldozatokra is figyelemmel kellett lenni, hiszen a diktatúráknak nem csak a mártírhalált haltak estek áldozatul.

A megrendelői igény tehát e hármas egység köré szerveződött, melyet formailag az oltár és a két konkrét személy szobrászi megfogalmazása hivatott kifejezni.

A tervezés folyamata 2004 decemberében kezdődött, amely ideális együtt gondolkodás volt a megbízóval. Minden segítséget megkaptam a tervezéshez - ikongráfiai instrukciókat, fotókat és egyéb dokumentumokat -, miközben az alkotói szabadságomat a szobrászi megformálás terén (az egész emlékhely szobrászi megformálására) teljes mértékben biztosították.

A legfontosabb megrendelői és alkotói szándék az volt, hogy ne "csak" egy-egy portré készüljön, melyet majd valahova, valahogy elhelyeznek, hanem az egész emlékhely együtt, egyetlen egységként jelenjen meg.

Brenner Jánosról, a 27 évesen elhunyt vértanú plébánosról egy 5/4-es életnagyságú mellszobor készült, melyet agyagban mintáztam az életében róla készült fotók felhasználásával, majd bronzba öntöttem és egy lágy, nagyon finom patinázást kapott, melytől színében eltér a rá oly jellemző szemüveg.

Az immár boldoggá avatott Apor Vilmos püspök úrról egy életnagyságú művet mintáztam, melyet a róla készült portrét alapul véve készítettem el. A forma elkészítése után a bronzot másképp patináztam, mint a mellszobrot, hiszen itt a püspök úr oltárkép szerűen jelenik meg egy félköríves záródású kő lapon, amely a hátterét, alapját adja a domborműnek. A kéztartása szimbolikus tartalmakat fejez ki: a felemelt kéz a gonosznak való ellenállást, megállj parancsolást, a leengedett kéz az elesettek, a gyengék támogatását, segítését.

A megformálni kívánt, komplex gondolatkörnek (a névtelen és konkrét áldozatoknak) egy épített, építészeti jellegű környezet képes keretet adni, összekapcsolni az időben akár egymástól távolabb eső személyeket, történelmi eseményeket. A környezet csakis valamely templomi, ill. arra utaló formavilág lehetett, amelyben természetesen jelenhet meg oltár, oltárkép és portré-szobor is.

Az épített környezet formavilága, a pillérek és boltívek a papi hivatásból, környezetből és szimbólumrendszerből erednek. A lezáratlan, elindított boltívek, többek között a kettétört, erőszakkal megszakított életeket is hivatottak kifejezni. Az épített környezet megformálásának legfontosabb alkotói szándéka az volt, hogy a mintázott és épített "elemek" együtt, egymással teljesen egyenrangú harmonikus kapcsolatban, egységben, együttesen fejezzék ki a megjeleníteni kívánt tartalmakat.

Az emlékhely kialakításában meghatározó elem volt a konkrét helyszín is, melyet a lehető legnagyobb mértékben figyelembe vettem. Tulajdonképpen az emlékművet a már korábban kialakított díszudvarba terveztem, oly módon, hogy alkalmas legyen személyes, meditatív szemlélésre és ünnepségek lebonyolítására is egyaránt. Az emlékmű formavilágát és a sétány adottságait sikerült oly módon összekapcsolni, hogy a szemlélő belemehet, részévé válhat fizikailag is a műnek. - Ezt az élményt a Káptalandomb turistái csak megsejthetik, de nem élhetik át teljes mértékben a várfalról letekintve az emlékhelyre.

Az emlékhely megformálását a konkrét, meglévő épített és természeti környezet, valamint az ember arányai határozták meg a léptékét tekintve (a néző, "használó" emberek méretei, a mintázott elemek életnagysága és a hozzá kapcsolódó építendő környezet arányai).

Az alkalmazott anyagokat (tégla, kő és bronz) a környezet (szellemi, történelmi és természeti környezet), a feladat és a tervezett formák határozták meg.

A mű kivitelezése a tervezés kezdetétől számított 5 hónap alatt készült el, ebből az épített környezet kőműves munkái 13 napot vettek igénybe, melyet a kőműves mester édesapámmal végeztünk.

Az emlékhely tervezését és kivitelezését legjobb tudásom szerint végeztem, igyekezvén megfelelni önmagam elvárásainak és a megrendelőnek egyaránt.

Köszönöm Rektor úrnak a megtisztelő megbízást, a bizalmat és az anyagi források előteremtését, köszönöm, hogy megvalósulhatott ez a számomra is fontos alkotás.

Lipovics János
iparművész, szobrász
főiskolai docens, NYME ATFK főigazgató-helyettes

DERŰRE BORÚ

És nevetett...
És ekkor láttuk utoljára.
Végleg elment Marton Tibor tanár úr.

Május 2.: Nagy igyekezetünk ellenére elég sokunknak nem sikerült beérni a suliba 8-ra, pedig tényleg megvolt bennünk a szándék!

Gyakorlatvezetőink nem nagyon díjazták a késést, de szerencsére a csoportokká alakulás és a munkaterület-választás gyorsan lezajlott, így rögtön neki is tudtunk kezdeni a gyakorlathoz szükséges irodai előkészületekhez. A hétfői napunk ezzel (viszonylag gyorsan) véget ért. Még leltárba vettük a ránk osztott műszert és a hozzávalókat, s már szabadok is voltunk.

Május 3.:Hát, úgy látszik, hogy a pontosság nem a legfőbb erényünk, ugyanis ismét sikerült elkésni. Bár szerintünk csak 2-3 (max. 5?) percet késtünk a 7.15-ös randihoz képest, tanáraink nem nézték jó szemmel a dolgot.

Gyorsan magunkhoz vettük a "harci felszerelést" és nekivágtunk az előttünk álló, hosszúnak ígérkező napnak.

Miután buszunknak a terepre vonatkozó lehetőségei csökkenni látszottak (elfogyott a műút), gyalog folytattuk utunkat Pákozd "hegyeire". Az álláspontokig tartó úton vidáman, nevetgélve vonszoltuk magunkkal a műszereket. Mikor végre a nekünk kijelölt helyre értünk, boldogan vettük tudomásul, hogy nem nekünk kell megmászni a legmeredekebb domboldalt. Gyorsan lepakoltunk és hozzá is láttunk a munkához.

Délután 3-ra már mindannyian pecsenye-vörösre sülve, szúnyogcsípéseket vakargatva és a legyeket kergetve vártuk, hogy tanáraink megadják végre a jelet: lehet indulni a buszhoz.

Persze a dombokról lefele már könnyebben vitt a lábunk. A kollégiumba érve pedig boldogan vettük birtokba a saját ágyunkat, hogy kipihenhessük magunkat és ápolgathassuk a nap folyamán szerzett harmadfokú égési sérüléseinket.

Május 4.: Az előző napoktól eltérően és a tőlünk szokatlan módon végre sikerült időben beérnünk a suliba. Ez volt az első jó dolog. A második pedig az, hogy kiderült: "ma nem megyünk ki a terepre". Nem igazán volt jó idő, meg egyébként is nagyon lelkesen és szorgalmasan dolgoztunk előző nap. Tehát elkezdhettük a méréseink feldolgozásának előkészítését. A teremben jó hangulatban dolgozgattunk a kapott munkarészeken. Tervezgettük a kis szintvonalakat, hogy másnap már (a saját mérési eredményeink alapján) jobban menjen.

Május 5.:Talán az érkezésünkben most is volt egy kis csúszás, de ekkor már nem volt olyan nagy bűn, mint az előző pár napban.

Kíváncsian kezdtük el húzgálni a vonalakat, hogy vajon mi sül ki abból, amit mértünk. De csodák csodájára egész tűrhető munkát sikerült elkészíteni. Legalábbis szerintünk. De ezt majd úgyis csak a gyakorlati jegyünkből fogjuk megtudni.

Miután megírtuk a kis munkanaplónkat és a munkánk is felöltötte végleges formáját, a gyakorlatvezetőnk, Marton Tibi bácsi végignézte, hogy mit alkottunk, majd el is fogadta azt.

Mikor szemben ülve velem elolvasta, hogy miket írtunk a munkanaplóba, csak nevetett. És csak ennyit tett hozzá: "és akkor megpróbáltuk leadni a munkánkat először...másodszor...harmadszor..."

És nevetett...

És ekkor láttuk utoljára. De mi ezt még akkor nem tudtuk, mint ahogy senki sem tudhatta.

Így fog megmaradni Tibi bácsi az emlékezetünkben, boldogan, vidáman váltunk el tőle...

Topográfia gyakorlat, Pákozd, 2005. május

Orosz Réka as Konfidencica, Barna Brigitta, Sólyom Imre as Sóulyom, Szpisják Dániel as Larusso, Kozsuch Gábor, Maráz Gábor as Oszkár

Tibi bácsinak "szól" a klopacska

BÚCSÚZUNK MARTON TIBOR TANÁR ÚRTÓL

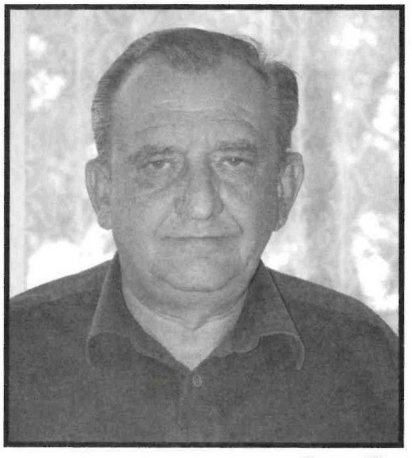

Marton Tibor

Amikor május 9-én reggel megláttam a fekete zászlót az Alma Materünkön, akkor és azóta újra, s újra makacsul csak azt hajtogatom, a kolleginákkal és a kollégákkal való találkozáskor ugyanazok a mondat töredékek ismétlődnek: ez hihetetlen, ez elképzelhetetlen, ez nem lehet igaz. Volt kollégák aggódó telefonjai, volt tanítványaink szomorú kérdései ezt visszhangozzák: ugye nem igaz? A válasz lesújtó, a történés felfoghatatlan. Halálhírek érkezésekor mindig vannak szavaink, sablonos mondataink az együttérzés kifejezésére. Most csak elakadó szavakra, nehezen összerakott mondatokra futja.

Tibor elvesztése, ez a gyász, úgy érzem, mindannyiunk számára sokkal mélyebb, mit az eddigiek többnyire voltak, hisz most olyan kedves Baráttól, kollégától, Tanár Úrtól búcsúzunk, aki a jelenlevők nagy részével együtt alapította az intézményt. Akivel több, mint 35 éve szolgáltuk az Alma Matert és annak sok ezer volt diákját. Felépítettünk együtt egy olyan szilárdnak hitt várat, ahol mindig biztonságban lehetünk, és ahonnan soha senki nem fog hiányozni. Tibi halálával most elvesztettük egy újabb fontos részét biztosnak hitt építményünknek.

1969 őszén vagy talán telén találkoztunk először hivatalosan. Tibi már oktatója a karnak, én még csak látogatóban az iskolában, egy meghívásra. Kedvessége, azonnali bizalma lehetett az egyik tudatosan végig nem gondolt, de észrevétlenül biztos befolyásoló egyik mozzanat abban, hogy hamar döntöttem az iskola mellett, ahol aztán 1970 januárjától már együtt voltunk az oktatói karban. Azóta dolgoztunk együtt, bár nem egy tanszéken, de mindig egymás mellett. Legendás nyugalma, precizitása, technikusi készsége, - ezt a már elfelejtett szót, ami a közös Alma Materünk, a műegyetem végzettjeit kitüntetetten megillette hajdanán -, számos szép feladat nagyszerű megoldását segítette.

Kezdetben gyakorlatvezetőként vett részt a Térképrajz és sokszorosítás, az Országos felmérés, a Fotogrammetria, a Térképkészítési technológiák tantárgyak oktatásában. 1981-től a Térképrajz, később Térképtan, 1995-től a Topográfia tantárgy tantárgyfelelős oktatója. Feladatait egyenletesen jó teljesítménnyel, fegyelmezetten, lelkiismeretesen végezte, nagy gyakorlattal adta át tudását. Számos remekbeszabott szakdolgozat őrzi konzulensi munkáját. 1978-ban a kari Nyomda vezetője lett. Azt a szervezeti egységet irányíthatta, amelynek a létrehozásában kezdettől fogva személyesen is részt vett.

Sok éven keresztül volt patronáló tanár, rövid ideig kollégiumi nevelő tanár is. Nem volt pedagógiai végzettsége, de ösztönös pedagógiai érzéke remekül érvényesült a hallgatókkal való kapcsolatában. Hallgatóink régóta egyszerűen Tibi bácsiként emlegették, vagy szólították, ami a legteljesebb bizalom és a szeretet jele. Azokon az évfolyam találkozókon, ahol nem volt jelen, rá vonatkozóan érkezetek az első kérdések a volt hallgatók részéről: hogy van, mit csinál Tibi bácsi, a.Margaríta, ahogy firmaként, veteranisszimuszként ismerte a hallgatói kar. Nagyra értékelték oktatói munkásságát, aminek egyik biztos jele, hogy minden végzős évfolyam valéta korsó adományozásával köszönte meg odaadó munkáját, amit a hallgatók szakmai és emberi fejlődése érdekében végzett.

A sors jóvoltából néhány éven keresztül, intézményi vezetőkként, együtt intézhettük kollégáink sorsát. Ezt az ügyet is nyugodtan kifejtett, mégis határozott véleményeivel, sok sikerrel szolgálta. Akik ismerték, azok tudják, hogy véleménye gyakran csak az arcán látszott. Csendes mosolya az egyetértést, ráncolódó homloka, gyors elhallgatása a nem tetszését fejezte ki.

Marton tanár úr, kedves Tibi barátunk maradandó emlékeket hagyott maga után. Rá emlékezve óhatatlanul sok kedves esemény jut eszünkbe. Közülük is kiemelném az általa szervezett emlékezetes Mikulás napokat. Az akkor bizony még ifjú kari dolgozók csemetéinek kipirult arcára, izgatott, az élményeket mesélő csicsergéseire mindenki ma is szívesen emlékezik. Csemetéink azóta felnőttek, egyre több a "kari" unokák száma, de már nem lesz Tibi, aki ezt a kedves alkalmat megteremtse.

Önkényesen válogattam a Tibivel együtt eltöltött, s halálával most már sajnos lezárt, éveinkből. A jó barát, a kedves kolléga és tanár úr elment. Elment, itthagyott minket. Nem önszántából, a sors kegyetlen akaratából. Magával vitte azokat a terveket, elképzeléseket, gondolatokat, amiket a jövővel kapcsolatosan szőtt.

Kedves Tibi! Búcsúzom Tőled intézményünk, a Nyugat-Magyarországi Egyetem, az egyetem összes kara, és a fehérvári főiskolai kar nevében is. Munkádra mindig bizton számíthattunk. Szerettük kedvességedet, nyugalmadat. Eltávozásod nemcsak családod, hanem mindannyiunk hatalmas vesztesége. Nehéz méltó szavakat találni búcsúztatásodra. A költőktől várjuk ilyenkor a segítséget, hisz ők mesterei a szavaknak, a velük kifejezhető érzelmeknek. Most mégsem az ismert idézetekkel zárom a búcsút Tőled, hanem egy kedves, közös barátunk, Winkler András professzor úr az alkalomhoz igazított szavaival:

Akkor kellett volna
őt nagyon szeretni,
amikor még itt ült
a székében,
amikor még nevetgélt
közöttünk, és dúdolt
szép szerényen.

Isten veled kedves Tibor, kedves cimbora, nyugodj békében. Sokáig nem felejtünk!

Részlet Dr. Ágfalvi Mihály a ravatalnál elmondott beszédéből.

Bolondballagás
Benedek Elek Pedagógiai Főiskolai Kar
2005. Sopron

II. Hallgatói Művészeti Nap

Nyitva van az Aranykapu!

Új nevet kapott a Ferenczy utcai gyakorló óvoda.

Ég veled Cuha-Kolesz!

Valete!
2005.

OTDK
Közgazdaságtudományi Szekció
2005. Sopron